

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 1

- Μαρκ. 1,1 Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
- Μαρκ. 1,1 Ἀρχὴ τοῦ Ευαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ
ενανθρωπήσαντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐγένεο ὁ Ἰωάννης·
- Μαρκ. 1,2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προφήταις, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει
τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου·
- Μαρκ. 1,2 σύμφωνα με ἐκεῖνο ποῦ ἔχει γραφὴ στους προφήτας περὶ
τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου· “Ἴδού ἐγώ, λέγει ὁ Θεός δια
τοῦ προφήτου Μαλαχίου, ἀποστέλλω τὸν ἀγγελιοφόρον μου
ὀλίγον ἐνωρίτερα ἀπὸ σε, ὁ οὗτος καὶ θα προπαρασκευάσῃ
τὴν ὁδὸν σου (δηλαδὴ τὰς ψυχὰς καὶ τὰς καρδίας τῶν
ἀνθρώπων) δια νὰ σε υποδεχθῶν”.
- Μαρκ. 1,3 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ,
- Μαρκ. 1,3 Καὶ ὁ σταλμένος αὐτός ἀπὸ τὸν Θεὸν ἀγγελιοφόρος εἶναι
ἐκεῖνος, δια τὸν οὗτιον ὁ προφήτης Ἡσαΐας εἶπε· “Φωνὴ
ἀνθρώπου, ὁ οὗτος βοᾷ εἰς ἐρημον· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
Κυρίου· κάμετε εὐθεῖς τοὺς δρόμους τοῦ (εὐθύνετε τὰς
καρδίας σας)”.
- Μαρκ. 1,4 ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων
βάπτισμα μετάνοιας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Μαρκ. 1,4 Ἐγένετο δὲ ὁ Ἰωάννης ἀρχὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην,
βαπτίζων εἰς τὴν ἐρημον καὶ κηρύσσων βάπτισμα εἰς
πιστοποίησιν τῆς μετάνοιας, δια νὰ λάβουν οἱ βαπτιζόμενοι
τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, ὅταν θὰ ἐδέχοντο τὸν ἐρχόμενον
μετ' ὀλίγον Μεσσίαν.
- Μαρκ. 1,5 καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ

οὶ Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ’ αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Μαρκ. 1,5 Καὶ ἐπήγαιναν πρὸς αὐτόν οἱ κάτοικοι ὁλοκλήρου τῆς Ἰουδαίας καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται καὶ ἐβαπτίζοντο ἀπὸ αὐτὸν στὸν Ἰορδάνην ποταμὸν, ἐξομολογούμενοι συγχρόνως τὰς ἁμαρτίας των.

Μαρκ. 1,6 ἦν δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

Μαρκ. 1,6 Εφοροῦσε δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδυμα ἀπὸ τρίχας καμήλου καὶ εἶχε δερματίνην ζώνην γύρω ἀπὸ τὴν μέσσην του καὶ ἐτρώγε ακρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

Μαρκ. 1,7 καὶ ἐκήρυσσε λέγων· ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.

Μαρκ. 1,7 Καὶ ἐκήρυττε λέγων· “ἔρχεται ὕστερα ἀπὸ ἐμὲ ἐκεῖνος ποὺ εἶναι ἰσχυρότερός μου καὶ τοῦ ὁποῖου ἐγὼ δὲν εἰμαι ἄξιος νὰ σκύψω καὶ νὰ λύσω τὸ λουρί των υποδημάτων του.

Μαρκ. 1,8 ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Μαρκ. 1,8 Εγὼ μὲν σας ἐβάπτισα με νερό, αὐτὸς ὅμως θα σας βαπτίσῃ με Πνεῦμα Ἁγίον”.

Μαρκ. 1,9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην.

Μαρκ. 1,9 Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἦλθε ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην στὸν Ἰορδάνην.

Μαρκ. 1,10 καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα ὡς περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ’ αὐτόν·

- Μαρκ. 1,10 Και αμέσως όταν εβγήκε από το νερό, είδε να σχίζονται οι ουρανοί και το Πνεύμα του Θεού, ωςάν περιστέρα, να κατεβαίνει εις αυτόν.
- Μαρκ. 1,11 καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἡὐδόκησα.
- Μαρκ. 1,11 Και ἦλθε φωνή από τον ουρανό, που ἔλεγε· “συ εἶσαι ο Υἱὸς μου ο ἀγαπητός, στον ὁποῖον ἐγὼ ἔχω τελείως ευαρεστηθῇ”.
- Μαρκ. 1,12 Καὶ εὐθέως τὸ Πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον·
- Μαρκ. 1,12 Και αμέσως το Πνεύμα το Ἅγιον ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον.
- Μαρκ. 1,13 καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.
- Μαρκ. 1,13 Και ἐμεινεν ἐκεῖ εἰς τὴν ἔρημον σαράντα ἡμέρας πειραζόμενος ἀπὸ τον Σατανάν, χωρὶς οὔτε ελάχιστον να υποχωρήση στους πειρασμούς· και ἦτο ἐκεῖ μαζή με τα θηρία της ἐρήμου, οἱ δε ἄγγελοι του Θεοῦ τον υπηρετοῦσαν.
- Μαρκ. 1,14 Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι Ἰωάννην ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ
- Μαρκ. 1,14 Όταν δε ο Ἰωάννης συνελήφθη κατὰ διαταγὴν του Ἡρώδου Ἀντίπα και παρεδόθη εἰς τὴν φυλακὴν, ἦλθεν ο Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν και ἐκήρυττε το χαρμόσυνον μῆνυμα τῆς βασιλείας του Θεοῦ.
- Μαρκ. 1,15 καὶ λέγων ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.
- Μαρκ. 1,15 Και ἔλεγεν ὅτι, “συνεπληρώθη ο ὠρισμένος χρόνος και ἡ βασιλεία του Θεοῦ, που θα ἰδρυθῇ ἀπὸ τον Μεσσίαν, ἔχει πλησιάσει. Μετανοεῖτε, λοιπόν, και πιστεύετε στο εὐαγγέλιον, το ὁποῖον ἐγὼ σας κηρύττω”.

- Μαρκ. 1,16 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος, βάλλοντας ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσῃ· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς·
- Μαρκ. 1,16 Ἐνῶ δε περιπατοῦσε κοντὰ εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε τὸν Σίμωνα καὶ τὸν Ἀνδρέαν, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Σίμωνος, οἱ οἱποῖοι ἐρίπταν τὸ δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν, διότι ἦσαν ψαράδες.
- Μαρκ. 1,17 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων.
- Μαρκ. 1,17 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “ἐλάτε κοντὰ μου καὶ ἐγὼ θὰ σας κάμω ικανοὺς νὰ γίνετε ψαράδες ἀνθρώπων” (νὰ ἐλκύετε δηλαδὴ με τὸ θεῖον κήρυγμα τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ).
- Μαρκ. 1,18 καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ.
- Μαρκ. 1,18 Ἀμέσως δε ἐκεῖνοι (με πίστιν πρὸς τὸν Διδάσκαλον καὶ ἐνθουσιασμόν δια τὸ ἔργον στο ὁποῖον τοὺς ἐκαλοῦσε, καίτοι δὲν ἦσαν ἀκόμη εἰς θέσιν νὰ τὸ ἐννοήσουν) ἀφήκαν τὰ δίκτυά των καὶ τὸν ἠκολούθησαν.
- Μαρκ. 1,19 Καὶ προβάς ἐκεῖθεν ὀλίγον εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα,
- Μαρκ. 1,19 Καὶ προχωρήσας ὀλίγον ἀπὸ ἐκεῖ, εἶδε τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ, οἱ οἱποῖοι ἦσαν στο πλοῖον καὶ ἐτοίμαζαν τὰ δίκτυα.
- Μαρκ. 1,20 καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς, καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.
- Μαρκ. 1,20 Καὶ ἀμέσως τοὺς ἐκάλεσε. Ἐκεῖνοι δε ἀφήκαν τὸν πατέρα των Ζεβεδαῖον στο πλοῖον με τοὺς μισθωτοὺς ἐργάτας καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

- Μαρκ. 1,21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ· καὶ εὐθέως τοῖς
σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκε.
- Μαρκ. 1,21 Καὶ ἐπροχώρησαν καὶ εἰσῆλθαν εἰς τὴν Καπερναοὺμ. Καὶ
ἀμέσως κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου ἐπήγεν εἰς τὴν
συναγωγὴν καὶ ἐδίδασκε.
- Μαρκ. 1,22 καὶ ἐξεπλήρουντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ
διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ
γραμματεῖς.
- Μαρκ. 1,22 Καὶ ἐθαύμαζαν πολὺ διὰ τὴν διδασκαλίαν του, διότι
ἐδίδασκεν ὡς διδάσκαλος που ἔχει πρωτοφανή σοφίαν καὶ
κύρος καὶ ὄχι ὅπως οἱ Γραμματεῖς (οἱ ὁποῖοι ἐζητοῦσαν νὰ
στηρίξουν τὴν διδασκαλίαν των στο κύρος ἄλλων
ἀρχαιοτέρων ραββίνων καὶ ἐδίδασκαν συνήθως ἐπουσιώδη,
πολλές φορές δε ἀντίθετα πρὸς ὅσα εἶχαν γραφῇ ἀπὸ τοὺς
Προφῆτας).
- Μαρκ. 1,23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι
ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε
- Μαρκ. 1,23 Κατὰ τὴν ὥραν δε ἐκείνην εὐρίσκετο εἰς τὴν συναγωγὴν
ἐνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος εἶχε κυριευθῇ ἀπὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα καὶ ἐφώναξε με τὸ στόμα αὐτοῦ τὸ πονηρὸν πνεῦμα
- Μαρκ. 1,24 λέγων· ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες
ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδᾶ σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
- Μαρκ. 1,24 καὶ εἶπεν· “ἀφῆσέ μας· ποιά σχέσις ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρχη
μεταξὺ ἡμῶν καὶ σου, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; Ἠλθες νὰ μας
καταδικάσῃς καὶ νὰ μας ρίψῃς εἰς τὴν αἰωνίαν ἀπώλειαν;
Γνωρίζω ποῖος εἶσαι· εἶσαι ὁ κατ' ἐξοχὴν ἅγιος, ὁ
ἀφιερωμένος στὸν Θεόν καὶ τὸ ἔργον του”.
- Μαρκ. 1,25 καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· φιμώθητι καὶ
ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.
- Μαρκ. 1,25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέπληξε αὐτὸ λέγων· “κλείσε τὸ στόμα σου
καὶ φύγε ἀμέσως ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν”.
- Μαρκ. 1,26 καὶ σπαράξαν αὐτόν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ

κράξαν φωνῇ μεγάλη ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

Μαρκ. 1,26

Και το ἀκάθαρτον πνεῦμα, αφοῦ συνετάραξε τον δαιμονιζόμενον και με το στόμα εκείνου ἐκράξε και εφώναξε δυνατά, ἐφυγε ἀπὸ αὐτόν.

Μαρκ. 1,27

καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντας· τί ἐστι τοῦτο; τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Μαρκ. 1,27

Και ὅλοι κατελήφθησαν ἀπὸ μεγάλῃν ἐκπληξιν και θαυμασμόν δια το γεγονός, ὥστε να συζητοῦν μεταξύ των και να λέγουν· “τι εἶναι αὐτό το καταπληκτικὸν θαῦμα, που εἶδαμε; Ποιὰ εἶναι αὕτη ἡ νέα πρωτάκουστος διδασκαλία; Διότι αὐτός με ἐξουσίαν και δύναμιν ὄχι μόνον διδάσκει, ἀλλὰ και διατάσσει τα πονηρὰ πνεύματα και υπακούουν εἰς αὐτόν”!

Μαρκ. 1,28

καὶ ἐξῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθύς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

Μαρκ. 1,28

Και με μεγάλην ταχύτητα ἐξηπλώθη ἡ φήμη αὐτοῦ εἰς ὅλα τα περίχωρα της Γαλιλαίας.

Μαρκ. 1,29

Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

Μαρκ. 1,29

Και ἀμέσως ἐβγήκαν ἀπὸ τὴν συναγωγὴν και ἦλθαν στο σπίτι του Σιμωνος και του Ανδρέου μαζί με τον Ιάκωβον και τον Ιωάννην.

Μαρκ. 1,30

ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα. καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

Μαρκ. 1,30

Ἡ δε πενθερά του Σιμωνος ἦτο κατάκοιτος με πυρετόν. Και ἀμέσως του ἀκαμαν λόγον δι' αὐτήν.

Μαρκ. 1,31

καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθέως, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

Μαρκ. 1,31

Και αὐτός ἐπλησίασε εἰς τὴν κλίνην της, τὴν ἐπίασε ἀπὸ το

χέρι, την εσήκωσε και αμέσως την αφήκεν ο πυρετός, και εντελώς υγιής τους υπηρετούσεν.

Μαρκ. 1,32 Ὁψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους.

Μαρκ. 1,32 Ἀργά δε το ἀπόγευμα, μετὰ την δύσιν του ηλίου (ὅταν πλέον εἶχε περάσει η ἀργία του Σαββάτου), ἔφεραν προς αὐτὸν ὅλους τους ασθενεῖς και τους δαιμονιζομένους.

Μαρκ. 1,33 καὶ ἦν ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν θύραν.

Μαρκ. 1,33 Και ὅλη η πόλις ἦτο συγκεντρωμένη ἔξω ἀπὸ την θύραν της οικίας.

Μαρκ. 1,34 καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις, καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτὸν Χριστὸν εἶναι.

Μαρκ. 1,34 Και εθεράπευσε πολλοὺς, που ἐπάσχαν ἀπὸ διάφορα νοσήματα και πολλὰ δαιμόνια εξεδίωξε. Δεν ἄφινε δε τα δαιμόνια να ομιλοῦν δι' αὐτὸν, διότι ἐγνώριζαν ὅτι αὐτός εἶναι ο Χριστός και δεν ἠθελε την μαρτυρίαν των ἀκαθάρτων πνευμάτων.

Μαρκ. 1,35 Καὶ πρωῒ ἔννυχᾳ λίαν ἀναστὰς ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κάκεῖ προσηύχετο.

Μαρκ. 1,35 Και πρωῒ-πρωῒ, ἐνῶ ἀκόμη ἦτο νύχτα, εσηκώθη, ἐβγήκεν ἀπὸ την πόλιν και ἐπροχώρησεν εἰς ἔρημον τόπον και ἐκεῖ προσηύχετο.

Μαρκ. 1,36 καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ,

Μαρκ. 1,36 Ο δε Σιμων και ὅσοι ἦσαν μαζὴ με αὐτὸν ἐτρέξαν, δια να τον εὔρουν.

Μαρκ. 1,37 καὶ εὐρόντες αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ ὅτι πάντες σε ζητοῦσι.

Μαρκ. 1,37 Και αφοῦ τον ηύραν του λέγουν, ὅτι “ὅλοι σε ζητοῦν εἰς την πόλιν”.

Μαρκ. 1,38 καὶ λέγει αὐτοῖς· ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις,

ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα.

Μαρκ. 1,38

Και ἐκεῖνος τους εἶπεν· “ας υπάγωμεν εἰς τας γύρω κωμοπόλεις, δια να κηρύξω και ἐκεῖ, διότι δι' αὐτὸν ἄλλωστε τον σκοπὸν εβγήκα ἀπὸ την πόλιν”.

Μαρκ. 1,39

καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

Μαρκ. 1,39

Και ἐκήρυσσε κατὰ συνέχειαν εἰς τας συναγωγὰς των εἰς ὅλην την Γαλιλαίαν και ἐξεδίωκε τα πονηρὰ πνεύματα ἀπὸ τους δαιμονιζομένους.

Μαρκ. 1,40

Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων αὐτῷ ὅτι ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.

Μαρκ. 1,40

Και ἔρχεται πρὸς αὐτὸν κάποιος λεπρὸς, ο οποίος γονατιστὸς ἐμπρὸς του τον παρακαλοῦσε και του ἔλεγε ὅτι “ἐὰν συ θέλῃς ἡμπορεῖς να με καθαρίσης, και να με ἀπαλλάξης ἀπὸ την φοβερὰν ἀσθένειάν μου”.

Μαρκ. 1,41

ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· θέλω, καθαρίσθητι.

Μαρκ. 1,41

Ο δε Ἰησοῦς (βλέπων την μεγάλην πίστιν και την παρρησίαν του ἀνθρώπου αὐτοῦ) τον εὐσπλαγχνίσθη, ἀπλωσε το χέρι, τον ἥγγισε και του λέγει· “Θελω· γίνε καθαρὸς”.

Μαρκ. 1,42

καὶ εἰπόντος αὐτοῦ εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Μαρκ. 1,42

Και ἀμέσως μόλις ο Ἰησοῦς εἶπε αὐτοὺς τους λόγους, ἐφυγε ἀπὸ ἐκεῖνον ἡ λέπρα και ἐγίνε τελείως καθαρὸς και υγιής.

Μαρκ. 1,43

καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτὸν καὶ λέγει αὐτῷ·

Μαρκ. 1,43

Και ἀφοῦ του ωμίλησε με ἔντονον και αὐστηρὸν ὕφος να μη ἀποκαλύψῃ αὐτὸν ὡς ευεργέτην του, τον ἐβγαλε ἔξω ἀπὸ το μέρος, ὅπου εὐρίσκοντο και του εἶπε·

Μαρκ. 1,44

ὄρα μηδενὶ μηδὲν εἶπῃς, ἀλλ’ ὕπαγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου ᾧ

προσέταξε Μωϋσῆς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Μαρκ. 1,44 “πρόσεχε να μη εἴπης εἰς κανένα τίποτε, ἀλλὰ πῆγαινε δείξε τον εαυτὸν σου στον ιερέα και πρόσφερε δια τον καθαρισμόν σου ἀπὸ την λέπραν αὐτὰ που διέταξε ο Μωϋσῆς, ὥστε η ἐξέτασις του ιερέως και η προσφορὰ του δώρου σου, να χρησιμεύσουν ὡς μαρτυρία και βεβαίωσις ὅτι ἐγίνες τελείως υγιής”.

Μαρκ. 1,45 ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν, ἀλλ’ ἔξω ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

Μαρκ. 1,45 Ἀλλὰ ἐκεῖνος, μόλις ἐξῆλθε, ἤρχισε να διαλαλή πολλὰ περὶ του Ἰησοῦ και να διαφημίζη το γεγονός, ὥστε ο Κυριος να μη ἡμπορή πλέον να εἰσέρχεται φανερά εἰς την πόλιν δια το πλῆθος, που τον περιεκύκλωνεν. Ἀλλὰ ἐμεινε ἔξω εἰς ἐρήμους τόπους. Και παρ’ ὅλον τοῦτο, ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἀπὸ ὅλα τα μέρη.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 2

Μαρκ. 2,1 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς Καπερναοὺμ δι’ ἡμερῶν καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.

Μαρκ. 2,1 Ὑστερα δε ἀπὸ ολίγας ἡμέρας, εἰσῆλθε πάλιν ο Κυριος εἰς την Καπερναοὺμ και διεδόθη ὅτι ευρίσκεται εἰς κάποιο σπίτι.

Μαρκ. 2,2 καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

Μαρκ. 2,2 Και ἀμέσως συγκεντρώθηκαν πολλοί, ὥστε ἐγέμισεν ἡ οἰκία και δεν υπήρχε πλέον τόπος να τους χωρέση οὔτε καντὰ εἰς την θύραν. Και ἐδίδασκε εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον του Θεοῦ.

Μαρκ. 2,3 καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες,

αίρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.

Μαρκ. 2,3 Και ἔρχονται πρὸς αὐτὸν φέροντες ἓνα παραλυτικόν, τον
οποῖον ἐσήκωναν τέσσαρες ἐπάνω εἰς κρεβάτι.

Μαρκ. 2,4 καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον,
ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες
χαλῶσι τὸν κράβαττον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.

Μαρκ. 2,4 Επειδὴ δὲ ἔνεκα τοῦ πολλοῦ πλήθους δὲν ἦτο δυνατόν να
πλησιάσουν τον Κυριον, ἀφήρσαν ἀπὸ τὴν στέγην το
μέρος ἐκεῖνο, κάτω ἀπὸ το ὁποῖον ἦτο ο Κυριος, ἠνοιξαν
τρύπαν και κατέβασαν σιγά το κρεβάτι, ὅπου ἦτο
κατάκοιτος ο παραλυτικὸς.

Μαρκ. 2,5 ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ
παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

Μαρκ. 2,5 Οταν ο Ιησούς εἶδε τὴν πίστιν που εἶχαν, τόσον ο
παραλυτικὸς ὅσον και ἐκεῖνοι που τον ἔφεραν, λέγει στον
παραλυτικόν· “τέκνον, σου συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι, αἱ
οποῖαι εἶναι και αἰτία τῆς σωματικῆς σου ἀσθενείας”.

Μαρκ. 2,6 ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ
διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·

Μαρκ. 2,6 Ἦσαν δε και μερικοὶ ἀπὸ τους γραμματεῖς, που ἐκάθηντο
ἐκεῖ και ἐσυλλογίζοντο μέσα των·

Μαρκ. 2,7 τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι
ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός;

Μαρκ. 2,7 Διατί αὐτός ο ἄνθρωπος ἐκστομίζει τέτοιες βλασφημίες;
Ποιὸς ἡμπορεῖ να συγχωρῇ ἁμαρτίες, εἰ μὴ μόνον ἓνας,
δηλαδή ο Θεός;

Μαρκ. 2,8 καὶ εὐθέως ἐπιγνούς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι
οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· τί
ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

Μαρκ. 2,8 Και ἀμέσως ο Ιησούς ἀντελήφθη καθαρῶτατα, με τὴν θεία
δύναμιν του πνεύματός του, ὅτι ἔτσι αὐτοὶ ἐσκέπτοντο μέσα
των και τους εἶπε· “διατί συλλογίζεσθε τέτοια εἰς τας

καρδίας σας;

Μαρκ. 2,9 τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει;

Μαρκ. 2,9 Τι εἶναι ευκολώτερον, να εἶπω στον παραλυτικόν, συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου ἢ να εἶπω, σήκω ἐπάνω υγιῆς, πάρε το κρεβάτι στον ὦμον σου καὶ περιπάτει; Σεις θεωρεῖτε δυσκολώτερον το δεύτερον.

Μαρκ. 2,10 ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας - λέγει τῷ παραλυτικῷ.

Μαρκ. 2,10 Δια να μάθετε δε, ὅτι ο υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν να συγχωρῇ ἁμαρτίας ἐδῶ εἰς την γην-λέγει στον παραλυτικόν·

Μαρκ. 2,11 σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

Μαρκ. 2,11 Σε σένα που πιστεύεις λέγω, σήκω ἐπάνω υγιῆς, πάρε το κρεβάτι σου καὶ πηγαινε στο σπίτι σου”.

Μαρκ. 2,12 καὶ ἡγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν λέγοντας ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

Μαρκ. 2,12 Καὶ ἀμέσως ἐσηκώθη, ἐπῆρε το κρεβάτι στον ὦμον καὶ ἐβγήκε ἐνώπιον ὅλων, ὥστε ὅλοι να καταπλαγούν καὶ να δοξάζουν τὸν Θεὸν λέγοντες ὅτι “ποτέ δεν εἶδαμε τέτοια γεγονότα, να συγχωροῦνται με ἓνα λόγον ἁμαρτίαι καὶ εἰς πιστοποίησιν τῆς συγχωρήσεως να θεραπεύεται θαυματουργικῶς ἡ παράλυσις”.

Μαρκ. 2,13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἦρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

Μαρκ. 2,13 Καὶ ἐβγήκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ το σπίτι ἐκεῖνο πάλιν εἰς τὴν παραλίαν. Καὶ ὅλο το πλῆθος ἦρχετο πρὸς αὐτόν καὶ τοὺς ἐδίδασκε. (Τα θαύματα ἐγίνοντο εἰς θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν που εἶχαν πίστιν, ἀλλὰ καὶ δια να ἐμπνεύσουν πίστιν καὶ στοὺς ἄλλους).

- Μαρκ. 2,14 Καὶ παράγων εἶδε Λευὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ·
- Μαρκ. 2,14 Καθὼς δε ἐπερνούσε εἶδε τον Λευῖν, τον υἱόν του Αλφαίου, να κάθεται στο μέρος ὅπου εἰσεπράττοντο οἱ φόροι καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· “ἀκολούθησέ με ὡς μαθητῆς μου”. Καὶ ἐκεῖνος ἐσηκώθηκε πράγματι καὶ τον ἠκολούθησε.
- Μαρκ. 2,15 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτόν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.
- Μαρκ. 2,15 Καὶ συνέβη, ὅταν ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ φαγητοῦ στο σπίτι τοῦ Λευῖ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἄλλοι ἁμαρτωλοὶ (ὅπως περιφρονητικῶς τοὺς ἔλεγαν οἱ Φαρισαῖοι) ἐκάθηντο μαζὴ με τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς μαθητάς του. Διότι πολλοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι, που εἶχαν πληροφορηθῇ τὴν πρόσκλησιν τοῦ Λευῖ καὶ ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν στο σπίτι.
- Μαρκ. 2,16 καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐτόν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;
- Μαρκ. 2,16 Οἱ δε γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ὅταν εἶδαν αὐτόν να τρώγῃ μαζὴ με τοὺς τελῶνας καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἔλεγαν στοὺς μαθητάς του· “πὼς ἐξηγείται, ὅτι ὁ διδάσκαλός σας τρώγει καὶ πίνει μαζὴ με τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὺς;”
- Μαρκ. 2,17 καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· οὐ χρειᾶν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ’ οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.
- Μαρκ. 2,17 Καὶ ὅταν ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς αὐτοὺς τοὺς λόγους εἶπε· “δεν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ἱατρὸν οἱ υγιεῖς, ἀλλὰ οἱ ἀσθενεῖς· δεν ἦλθα στον κόσμον, διὰ να καλέσω ἐκείνους που φαντάζονται ὅτι εἶναι δίκαιοι, ἀλλὰ ἦλθα να καλέσω εἰς

μετάνοιαν τους αμαρτωλούς”.

Μαρκ. 2,18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες. καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ διατὶ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι;

Μαρκ. 2,18 Οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, ὅπως καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων, ἐτηροῦσαν καὶ ὅσας ἀκομα νηστείας εἶχε καθιερώσει ἡ παράδοσις τῶν πρεσβυτέρων. Ἐρχονται λοιπὸν μερικοὶ καὶ λέγουν εἰς αὐτόν· “διατὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουν, οἱ δὲ ἰδιοὶ σου μαθηταὶ δὲν νηστεύουν;”

Μαρκ. 2,19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ’ αὐτῶν ἐστι, νηστεύειν; ὅσον χρόνον μεθ’ ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν.

Μαρκ. 2,19 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “μήπως εἶναι δυνατόν οἱ καλεσμένοι στὸν γάμον φίλοι τοῦ γαμβροῦ νὰ νηστεύουν, καθ’ ὃν χρόνον ὁ γαμβρὸς εὐρίσκεται μαζὴ τῶν; Ὅσον καιρὸν ἔχουν μαζὴ τῶν τὸν γαμβρὸν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ νηστεύουν, (διότι ἡ νηστεία εἶναι καὶ δεῖγμα πένθους καὶ ὄχι χαράς).

Μαρκ. 2,20 ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ’ αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

Μαρκ. 2,20 Θα ἔλθουν δὲ ἡμέραι, κατὰ τὰς ὁποίας θα πάρουν βιαίως ἀνάμεσα ἀπὸ αὐτοὺς τὸν νυμφίον, δηλαδὴ ἐμὲ τὸν Διδάσκαλόν των, καὶ τότε θα πενθήσουν καὶ θα νηστεύσουν.

Μαρκ. 2,21 οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μήγε, αἶρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ, τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.

Μαρκ. 2,21 Κανεῖς δὲν ράπτει ἐπάνω εἰς ἓνα παλαιὸ ἐνδυμα τεμάχιον

από καινούργιο ύφασμα· εάν όμως και το ράψη, τότε το καινούργιο μπάλωμα, που ερράφτηκε στο παλαιό ένδυμα, μαζεύει και κάνει το σχίσιμο του παλαιού πολύ μεγαλύτερο. (Η νέα δηλαδή διδασκαλία μου δεν ημπορεί να υπαχθή στους παλαιούς εξωτερικούς τύπους. Αν κάτι τέτοιο γίνη, και οι τύποι θα φθαρούν και οι διδασκαλία μου θα νοθευθή).

Μαρκ. 2,22 καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μή, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον.

Μαρκ. 2,22 Και κανείς δεν βάζει μούστον σε παλαιά ασκιά. Εάν δε τυχόν και κάμη κάτι τέτοιο, ο μούστος σπάζει τα ασκιά, έτσι δε και το κρασί χύνεται και τα ασκιά καταστρέφονται. Αλλά πρέπει να βάζη κανείς μούστον εις καινούργια, γέρα ασκιά. (Οι Φαρισαῖοι και οι οπαδοὶ των εἶναι παλαιά ασκιά, που δεν ημποροῦν να ανθέξουν εις την νέαν διδασκαλίαν μου. Αυτήν θα την παραλάβουν οι μαθηταὶ μου, νέοι και υγιεῖς κατὰ την ψυχὴν και την καρδίαν).

Μαρκ. 2,23 Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχους.

Μαρκ. 2,23 Καποτε, εις ημέραν Σαββάτου, ωδοιπορούσε ο Κυριος ανάμεσα εις σπαρμένα χωράφια και οι μαθηταὶ του, καθὼς ἤρχισαν μαζή του να βαδίζουν, εμαδούσαν τα στάχια και ἔτρωγαν τους κόκκους.

Μαρκ. 2,24 καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστι.

Μαρκ. 2,24 Και οι Φαρισαῖοι ἔλεγον εις αὐτόν· “κὺτταξε, τι κάνουν οι μαθηταὶ σου εις ημέραν Σαββάτου! Δηλαδή κάνουν εργασίαν, με την οποίαν βεβηλώνεται η σαββατική αργία”.

Μαρκ. 2,25 καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε

Δαυῖδ ὅτε χρεῖαν ἔσχε καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;

Μαρκ. 2,25 Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· “δεν εδίαβάσατε ποτέ τι ἔκαμε ὁ Δαυῖδ, ὅταν ευρέθη εἰς ἀνάγκην, δηλαδή ὅταν ἐπείνασε αὐτὸς καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἦσαν μαζὴ του;

Μαρκ. 2,26 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὐς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι;

Μαρκ. 2,26 Πως δηλαδή εἰσῆλθε στον ναὸν τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀρχιερεὺς ἦτο ὁ Αβιάθαρ, καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους ποὺ ἦσαν βαλμένοι ὡς προσφορά πρὸς τὸν Θεὸν εἰς τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως; Καὶ τοῦτο, ἐνῶ εἶναι γνωστὸν, ὅτι κανεῖς ἐκτὸς τῶν ἱερέων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φάγῃ αὐτοὺς; Ὁ δὲ Δαυὶδ καὶ ἔφαγε καὶ ἔδωκε ἀπὸ τοὺς ἄρτους αὐτοὺς καὶ εἰς ἐκεῖνους, ποὺ ἦταν μαζὴ του. Καὶ ὁμῶς ὁ Θεὸς δὲν ἀπεδοκίμασε τὴν πράξιν του”.

Μαρκ. 2,27 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον·

Μαρκ. 2,27 Ἐν συνεχείᾳ δὲ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς· “τὸ Σάββατον ἔχει καθιερωθῆ, διὰ νὰ ἐξυπηρετῇ καὶ καθοδηγῇ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν πνευματικὴν τοῦ ζωὴν καὶ δὲν ἐγίνε ὁ ἄνθρωπος, διὰ νὰ εἶναι δούλος εἰς ἓνα ξηρόν καὶ τυπικὸν Σάββατον.

Μαρκ. 2,28 ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

Μαρκ. 2,28 Ὡστε ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ἦλθε διὰ νὰ χειραγωγῇ τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀνωτέραν πνευματικὴν ζωὴν, εἶναι κύριος καὶ τοῦ Σαββάτου καὶ ἔχει ἐξουσίαν νὰ τροποποιῇ αὐτὸ ἐπὶ τὸ πνευματικώτερον”.

- Μαρκ. 3,1 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα.
- Μαρκ. 3,1 Καὶ εἰσῆλθεν πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν συναγωγὴν· ἦτο δὲ ἐκεῖ ἓνας ἄνθρωπος, ποῦ εἶχε ἀκίνητο καὶ ξηρὸ τὸ χεῖρ του.
- Μαρκ. 3,2 καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασιν θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.
- Μαρκ. 3,2 Καὶ κατεσκόπευαν αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι με μεγάλην προσοχήν, εἰ ἂν αὐτὸν θεραπεύσει κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, διὰ νὰ ἔχουν αφορμὴν νὰ τοῦ κατηγορήσουν.
- Μαρκ. 3,3 καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον.
- Μαρκ. 3,3 Λέγει δὲ στὸν ἄνθρωπον με τὸ ξηρὸ χεῖρ· “σὴκω καὶ στάσου στὸ μέσον”.
- Μαρκ. 3,4 καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων.
- Μαρκ. 3,4 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς· “ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ Σάββατον νὰ κάμῃ κανεὶς τὸ καλὸν ἢ νὰ κάμῃ τὸ κακόν; Νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν τοῦ πλησίου ποῦ κινδυνεύει ἢ νὰ τὸν ἀφήσῃ ἀβοήθητον καὶ ἔτσι νὰ γίνῃ αφορμὴ τοῦ θανάτου του;” Ἐκεῖνοι δὲ ἐσιώπουν.
- Μαρκ. 3,5 καὶ περιβλεψάμενος αὐτούς μετ’ ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡς ἡ ἄλλη.
- Μαρκ. 3,5 Καὶ ἀφοῦ περιέφερε γύρω εἰς αὐτούς με ὀργὴν τὸ βλέμμα του, ἐνῶ συγχρόνως τοὺς ἐλυπεῖτο ἐλκρινῶς διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας των, λέγει στὸν ἄνθρωπον· “ἀπλώσε τὸ χεῖρ σου”. Καὶ ἀμέσως ἐκεῖνος τὸ ἀπλώσε καὶ ἐγένε πάλιν γερό τὸ χεῖρ του, ὅπως τὸ ἄλλο.
- Μαρκ. 3,6 καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθέως μετὰ τῶν

Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐποίουν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

Μαρκ. 3,6 Καὶ αφοῦ ἐβγήκαν οἱ Φαρισαῖοι ἀπὸ τῆς συναγωγῆς, ἔκαμαν ἀμέσως συμβούλιον μαζὴ με ἐκείνους, πού ἀνῆκαν στὸ κόμμα τοῦ Ἡρώδου, καὶ συνεσκέφθησαν, πῶς νὰ ἐξοντώσουν τὸν Ἰησοῦν.

Μαρκ. 3,7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ,

Μαρκ. 3,7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μαζὴ με τοὺς μαθητὰς τοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν. Καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῆς Γαλιλαίας τὸν ἠκολούθησεν.

Μαρκ. 3,8 καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

Μαρκ. 3,8 Ἀκόμη δε καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ τὰς Ἱεροσόλυμα καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας καὶ ἀπὸ τὰς περιοχάς, πού ἦσαν πέρα ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην, ὅπως ἐπίσης καὶ αὐτοὶ πού κατοικοῦσαν τὰ περὶχωρά τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, πλῆθος πολὺ πού εἶχαν ἀκούσει τὰ θαῦμα, τὰ ὅποια ἐκάνε, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

Μαρκ. 3,9 καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν·

Μαρκ. 3,9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς τοῦ νὰ παραμένῃ ἐκεῖ δι' αὐτόν ἕνα πλοιάριον, ὥστε νὰ μπαίνει εἰς αὐτό, ὅταν ἡ συρροή τοῦ λαοῦ εἶναι μεγάλη, διὰ νὰ μὴ τὸν πιέζουν καὶ τὸν συνθλίβουν τὰ πλήθη.

Μαρκ. 3,10 πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται ὅσοι εἶχον μᾶστιγας·

Μαρκ. 3,10 Ἐμαζεύετο δε τόσοσιν πλῆθος, διότι πολλοὺς ἐθεράπευσε,

- ὥστε να πίπτουν επάνω του ὅσοι εβασανίζοντο ἀπὸ
ασθενείας, δια να τον εγγίσουν και πάρουν την θεραπεία.
- Μαρκ. 3,11 καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρουν,
προσέπιπτον αὐτῷ καὶ ἔκραζον λέγοντα ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ.
- Μαρκ. 3,11 Καὶ τα πονηρά και ἀκάθαρτα δαιμόνια, ὅταν τον
ἀντίκρυζαν ἐπιπταν με τρόμον εἰς τα πόδια του, ἐφώναζαν
δυνατά και ἔλεγον ὅτι “σὺ εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ”.
- Μαρκ. 3,12 καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν
ποιήσωσι.
- Μαρκ. 3,12 Καὶ τα ἐπέπληττε αὐστηρώς και τα διέτασσε να μὴ
φανερῶσουν ὅτι εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Δεν εἶχε καμμίαν
ἀνάγκην ἀπὸ την μαρτυρίαν των πονηρῶν δαιμονίων (τα
οποία ἄλῳστε υπέκρυπταν πάντοτε και κάποιον δόλιον
σκοπὸν).
- Μαρκ. 3,13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν
αὐτός, καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.
- Μαρκ. 3,13 Καὶ ανεβαίνει επάνω στο ὄρος, προσκαλεῖ δε ἐκεῖ ἐκείνους
τους οἱοῦς αὐτός ἤθελε και ἦλθαν πρὸς αὐτόν.
- Μαρκ. 3,14 καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ᾧσι μετ’ αὐτοῦ καὶ ἵνα
ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν
- Μαρκ. 3,14 Καὶ ἐξέλεξε δώδεκα, δια να εἶναι μαζὴ του και δια να τους
στέλλῃ να κηρύττουν
- Μαρκ. 3,15 καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους καὶ ἐκβάλλειν
τὰ δαιμόνια·
- Μαρκ. 3,15 και να ἔχουν ἐξουσίαν, ὥστε να θεραπεύουν τὰς ασθενείας
και να ἐκδιώκουν τα δαιμόνια.
- Μαρκ. 3,16 καὶ ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον,
- Μαρκ. 3,16 Καὶ ἔβαλε νέον ὄνομα στον Σίμωνα, τὸ ὄνομα Πέτρος.
- Μαρκ. 3,17 καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν
ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα
Βοανεργές, ὃ ἐστὶν υἱοὶ βροντῆς·

- Μαρκ. 3,17 Και εξέλεξε τον Ιάκωβον τον υιόν του Ζεβεδαίου και τον Ιωάννην τον αδελφόν του Ιακώβου· και έβαλε εις αυτούς νέα ονόματα Βοαναργές, που σημαίνει υιοί βροντής (και τούτο δια τον ορμητικόν χαρακτήρα των, που παρουσίαζαν ενίοτε).
- Μαρκ. 3,18 καὶ Ἀνδρέαν καὶ Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον καὶ Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου καὶ Θαδδαῖον καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην
- Μαρκ. 3,18 Εξέλεξε ακόμη και τον Ανδρέαν και τον Φίλιππον και τον Βαρθολομαῖον και τον Ματθαῖον και τον Θωμάν, και τον Ιάκωβον, τον υιόν του Αλφαίου, και τον Κανανίτην, δηλαδή τον Ζηλωτήν.
- Μαρκ. 3,19 καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.
- Μαρκ. 3,19 Και τον Ιούδαν τον Ισκαριώτην, ο οποίος και τον παρέδωκε αργότερα στους εχθρούς του.
- Μαρκ. 3,20 Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μηδὲ ἄρτον φαγεῖν.
- Μαρκ. 3,20 Και έρχονται εις κάποιο σπίτι της Καπερναούμ. Και συγκεντρώνεται πάλιν εκεί λαός πολὺς, ὥστε να μη μπορούν και να μη ευρίσκουν ευκαιρίαν οὔτε ψωμί να φάγουν.
- Μαρκ. 3,21 καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη.
- Μαρκ. 3,21 Όταν δε ήκουσαν αυτές τας υπερβολάς στο έργοι οι ιδικοί του, δηλαδή οι θεωρούμενοι ως αδελφοί του (οι οποίοι και δεν είχαν πιστεύσει εις αὐτόν), εξήλθαν δια να τον πιάσουν και τον περιορίσουν στο σπίτι, διότι ενόμιζαν ότι η τόση υπερβολική προσήλωση και απασχόλησις στο έργοι του είναι αποτέλεσμα ψυχικής διεγέρσεως, και έλεγαν ότι εβγήκεν από τον ευατόν του.
- Μαρκ. 3,22 καὶ οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες ἔλεγον ὅτι Βεελζεβοὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν

δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

Μαρκ. 3,22 Και οι γραμματεῖς, που είχαν ἔλθει ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, ἔλεγον ὅτι ἔχει μέσα του τὸν βελζεβούλ και ὅτι διώχνει τὰ δαιμόνια με τὴν συνεργασίαν τοῦ ἀρχοντος τῶν δαιμονίων.

Μαρκ. 3,23 καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν;

Μαρκ. 3,23 Και αφοῦ ἐπροσκάλεσεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, τοὺς ἔλεγε με παραβολάς· “πὼς εἶναι δυνατόν ἓνας σατανᾶς νὰ διώχνῃ ἄλλον σατανάν;

Μαρκ. 3,24 καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ’ ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·

Μαρκ. 3,24 Ἐὰν ἓνα βασίλειον χωρισθῇ εἰς ἐχθρικὰς παρατάξεις ἀλληλοπολεμουμένας, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σταθῇ και νὰ ζήσῃ αὐτὸ τὸ βασίλειον.

Μαρκ. 3,25 καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ’ ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη.

Μαρκ. 3,25 Και ἐὰν εἰς μίαν οἰκογένειαν διαιρεθοῦν τὰ μέλη μεταξύ τῶν και πολεμοῦν τὸ ἓνα τὸ ἄλλο, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σταθῇ και νὰ ζήσῃ ἡ οἰκογένεια ἐκείνη.

Μαρκ. 3,26 καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ’ ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

Μαρκ. 3,26 Και ἐὰν ὁ σατανᾶς ἐπανεστάτησε ἐναντίον τοῦ εἰσαυτοῦ, δηλαδὴ ἐναντίον τῶν ὀργάνων τοῦ και τῆς ἐξουσίας τοῦ και ἔχει χωρισθῇ εἰς κόμματα, που ἀλληλοπολεμοῦνται, δὲν ἔνδεχεται νὰ σταθῇ, ἀλλὰ παίρνει τέλος τὸ κράτος τοῦ.

Μαρκ. 3,27 οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῇσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

Μαρκ. 3,27 Κανεὶς, ἐὰν εἰσέλθῃ στο σπῖτι τοῦ ἰσχυροῦ οἰκοδεσπότη, δὲν ἔνδεχεται νὰ ἀρπάξῃ τὰ ἐπιπλα και τὰ σκεύη, ἐὰν πρῶτον δὲν δέσῃ αὐτὸν τὸν ἰσχυρὸν και τότε θὰ διαρπάσῃ τὸ σπῖτι τοῦ. (Και ἐγὼ δὲν θὰ ἔνδεχουμαι νὰ ἐλευθερώσω ἀπὸ τὰ

χέρια του σατανά τους δαιμονιζομένους, εάν πρώτον δεν ενικούσα και δεν έδενα τον σατανάν).

Μαρκ. 3,28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἀμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσας ἐὰν βλασφημήσωσιν.

Μαρκ. 3,28 Ἀληθινὰ σας λέγω ὅτι θα συγχωρηθοῦν στους υἱοὺς των ἀνθρώπων ὅλα τα ἀμαρτήματα καὶ ὅλαι αἱ βλασφημίαι, ὅσας τυχόν ἠθελον ἐκστομίσει.

Μαρκ. 3,29 ὅς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου κρίσεως·

Μαρκ. 3,29 Εκείνος ὅμως που ἀπὸ κακότητα ψυχῆς θα βλασφημήσῃ στο Ἅγιον Πνεῦμα (δηλαδή θα ἀποδώσῃ τας φανεράς καὶ λυτρωτικὰς ἐνεργείας του Ἁγίου Πνεύματος στον διάβολον) αὐτός δεν ἔχει ἄφεσιν στους αἰῶνας των αἰώνων, ἀλλὰ εἶναι ἐνοχος αἰωνίας καταδίκης”.

Μαρκ. 3,30 ὅτι ἔλεγον, πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

Μαρκ. 3,30 Εἶπε δε αὐτὰ ο Ἰησοῦς, διότι ἐκείνοι τον συκοφαντοῦσαν ὅτι ἔχει ἀκάθαρτον πνεῦμα.

Μαρκ. 3,31 ἔρχονται οὖν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ ἔξω ἐστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν φωνοῦντες αὐτόν.

Μαρκ. 3,31 Ἐρχονται τότε ἡ μητέρα του καὶ αὐτοὶ που ἐνομίζοντο ἀδελφοὶ του καὶ αφοῦ ἐστάθησαν ἔξω ἀπὸ το σπίτι, ἐστειλαν πρὸς αὐτόν καὶ τον ἐφώναξαν νὰ βγῇ.

Μαρκ. 3,32 καὶ ἐκάθητο περὶ αὐτόν ὄχλος· εἶπον δὲ αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσί σε.

Μαρκ. 3,32 Ἐκάθητο δε γύρω του πολὺς λαός· εἶπον δε εἰς αὐτόν· “ἰδοὺ ἡ μητέρα σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου σε ζητοῦν ἔξω”.

Μαρκ. 3,33 καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· τίς ἐστιν ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου;

Μαρκ. 3,33 Καὶ ἀπάντησε εἰς αὐτοὺς λέγων· “ποία εἶναι ἡ μητέρα μου ἡ ποῖοι εἶναι οἱ ἀδελφοί μου;”

- Μαρκ. 3,34 καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους λέγει· ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου·
- Μαρκ. 3,34 Καὶ αφοῦ περιέφερε ολόγυρα τα μάτια του εἰς ἐκείνους που ἐκάθηντο γύρω του, εἶπε· “ἰδοὺ ἡ μητέρα μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.
- Μαρκ. 3,35 ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μήτηρ ἐστί.
- Μαρκ. 3,35 Διότι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐφαρμόσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, αὐτός ἐστὶν ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου καὶ μητέρα μου”.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 4

- Μαρκ. 4,1 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦσαν.
- Μαρκ. 4,1 Καὶ πάλιν ἤρχισε νὰ διδάσκῃ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν παραλίαν. Καὶ ἐμαζεύθηκε πολὺς λαός, διὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ, ὥστε αὐτός ἠναγκάσθη νὰ ἀνεβῇ στο πλοῖον καὶ νὰ καθίσῃ εἰς αὐτό μέσα εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁλος δὲ ὁ λαός ἐυρίσκετο εἰς τὴν ξηρὰν πλησίον τῆς θαλάσσης.
- Μαρκ. 4,2 καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
- Μαρκ. 4,2 Καὶ τοὺς ἐδίδασκε πολλὰ με παραβολὰς καὶ τοὺς ἔλεγεν εἰς τὴν διδασκαλίαν του·
- Μαρκ. 4,3 ἀκούετε. ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν.
- Μαρκ. 4,3 “Ἀκούσατε με προσοχήν. Ἰδοὺ ἐβγήκε ὁ γεωργός νὰ σπείρῃ.
- Μαρκ. 4,4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὃ μὲν ἔπεσεν ἐπὶ τὴν ὁδόν, καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγον αὐτό·
- Μαρκ. 4,4 Καὶ καθὼς ἐσπερνε ἓνα μέρος τοῦ σπόρου ἔπεσε στὸν δρόμον καὶ ἦλθον τὰ πτηνὰ καὶ τὸν κατέφαγον.

- Μαρκ. 4,5 καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν, καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς,
- Μαρκ. 4,5 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς ἔδαφος πετρῶδες, ὅπου δεν εἶχε πολὺ χῶμα καὶ ἀμέσως ἐβλάστησε, διότι δεν εἶχε βάθος γῆς.
- Μαρκ. 4,6 ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν ἐξηράνθη·
- Μαρκ. 4,6 Οταν δε ἀνέτειλε ο ἥλιος, ἐκαυαλίσθηκε ἀπὸ τον καύσωνα καὶ ἐπειδὴ δεν εἶχε ρίζαν ἐξηράθηκε.
- Μαρκ. 4,7 καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε·
- Μαρκ. 4,7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τα ἀγκάθια· ἐβλάστησαν δε καὶ ἐμεγάλωσαν τα ἀγκάθια, το ἐπνιξαν ολόγυρα καὶ δεν ἀπέδωσε καρπὸν.
- Μαρκ. 4,8 καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα, καὶ ἔφερεν ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἐξήκοντα καὶ ἐν ἑκατόν.
- Μαρκ. 4,8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν γόνιμον καὶ ἀπέδιδε καρπὸν καθὼς ἐβλάστανε πρὸς τα ἄνω καὶ ἐμέστωνε. Καὶ ἔφερε ἀλλοῦ τριάντα κόκκους, ἀλλοῦ ἐξήντα καὶ ἀλλοῦ ἑκατόν”.
- Μαρκ. 4,9 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.
- Μαρκ. 4,9 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς· “ἐκεῖνος που ἔχει αὐτιά να ἀκούη, ας ἀκούη”. (Εκεῖνος που ἔχει ἀγαθὴν διάθεσιν ας ἀκούσῃ καὶ ας διδαχθῇ).
- Μαρκ. 4,10 Ὅτε δὲ ἐγένετο κατὰ μόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν.
- Μαρκ. 4,10 Οταν δε ἀνεχώρησε ο λαὸς καὶ ἐμεινε μόνος, τον ηρώτησαν οά γύρω ἀπὸ αὐτὸν μαζὴ με τους δώδεκα μαθητάς, δια το νόημα τῆς παραβολῆς.
- Μαρκ. 4,11 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς

τὰ πάντα γίνεται,

Μαρκ. 4,11 Και ἔλεγεν εἰς αὐτούς· “εἰς σας, δια τὴν καλὴν σας διάθεσιν, ἐδόθη ἀπὸ τὸν Θεὸν ἡ σοφία καὶ ἡ δύναμις νὰ γνωρίσετε τὰς μυστηριώδεις ἀληθείας τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Εἰς ἐκείνους δε, που δὲν ἔχουν τὴν καλὴν διάθεσιν καὶ εὐρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὸν ἰδικὸν σας κύκλον, ὅλαι αἱ ἀλήθειαι προσφέρονται με παραβολάς.

Μαρκ. 4,12 ἵνα βλέποντες βλέπωσι καὶ μὴ ἴδωσι, καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι καὶ μὴ συνιῶσι, μήποτε ἐπιστρέψωσι καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἀμαρτήματα.

Μαρκ. 4,12 Δι' αὐτὸ τοὺς διδάσκω με παραβολάς, δια νὰ βλέπουν μεν με τὰ μάτια τοῦ σώματος, νὰ μὴν ἠμποροῦν ὅμως νὰ ἴδουν βαθύτερα με τὰ μάτια τῆς ψυχῆς. Καὶ νὰ ἀκούσουν καλὰ με τὰ σωματικά των αὐτιά, ἀλλὰ νὰ μὴ ἠμποροῦν νὰ ἐνοήσουν, μήπως τυχόν καὶ ἐπιστρέψουν κάποτε με μετάνοιαν στὸν Θεὸν καὶ τοὺς συγχωρεθοῦν τὰ ἀμαρτήματα”. (Εἰάν δὲν υπήρχεν εἰς αὐτοὺς ἡ σκλήρυνσις τῆς ψυχῆς, ἡ ἀδιαφορία νὰ γνωρίσουν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ μῖσος των ἐναντίον τοῦ Κυρίου, θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐννοοῦν ὅσα ἤκουον).

Μαρκ. 4,13 καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε;

Μαρκ. 4,13 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· “δὲν ἐκαταλάβατε, λοιπόν, τὸ νόημα αὐτῆς τῆς παραβολῆς, ἡ ὁποία εἶναι σχετικῶς εὐκόλος, καὶ πῶς θὰ κατανοήσετε ὅλας τὰς ἄλλας παραβολάς;

Μαρκ. 4,14 ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει.

Μαρκ. 4,14 Ο γεωργὸς που σπέρνει, εἰκονίζει ἐκείνον που σπέρνει εἰς τὰς ψυχὰς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Μαρκ. 4,15 οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἔρχεται ὁ σατανᾶς καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

Μαρκ. 4,15 Εκεῖνοι δε που εἰκονίζονται ἀπὸ τὸν δρόμον κοντὰ στὸν

οποῖον ἔπεσεν ὁ σπόρος, εἶναι αὐτοί, στους οποίους σπείρεται ὁ λόγος καὶ ὅταν τὸν ἀκούσουν, ἔρχεται ἀμέσως ὁ σατανὰς καὶ παίρνει τὸν λόγον, πὺ ἔχει σπαρὴ εἰς τὰς καρδίας των.

Μαρκ. 4,16 καὶ οὗτοι ὁμοίως εἰσὶν οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἱ ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν,

Μαρκ. 4,16 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπίσης πὺ εἰκονίζονται με τὰ πετρώδη ἐδάφη, εἶναι ὅσοι, ὅταν ἀκούσουν τὸν λόγον, ἀμέσως τὸν δέχονται με χαράν.

Μαρκ. 4,17 καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζονται.

Μαρκ. 4,17 Ὅμως δὲν ἔχουν βαθείας ῥίζας, σταθεράν πίστιν καὶ ἀπόφασιν, ἀλλ' εἶναι προσωρινοί καὶ ἐφήμεροι εἰς τὴν πίστιν των. Ἐπειτα ὅταν συμβῇ κάποια θλίψις ἢ ἑνας διωγμός διὰ τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου, ἀμέσως αὐτοί σκοντάπτουν, κλονίζονται καὶ χάνουν τὴν πίστιν των.

Μαρκ. 4,18 καὶ οὗτοι εἰσὶν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες,

Μαρκ. 4,18 Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ οποίοι παρομοιάζονται με τὰ ἀγκάθια, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, εἶναι ὅσοι ἀκούουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,

Μαρκ. 4,19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

Μαρκ. 4,19 ἀλλὰ αἱ φροντίδες τῆς παρούσης ζωῆς καὶ τὸ ξεγέλασμα τοῦ πλούτου καὶ αἱ ἄλλαι ἐπιθυμίαι διὰ τὰς ἡδονὰς καὶ ἀπολαύσσετου κόσμου, ἀποπνίγουν τὸν λόγον καὶ ἐτσι αὐτός γίνεται ἄκαρπος.

Μαρκ. 4,20 καὶ οὗτοι εἰσὶν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον καὶ παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριάκοντα καὶ ἐν ἑξήκοντα καὶ ἐν

ἐκατόν.

- Μαρκ. 4,20 Και εκείνοι που εικονίζονται με την καλήν γην, είναι όσοι ακούσουν τον λόγον και τον δέχονται με όλην των την καρδιά και καρποφορούν τριάντα και εξήντα και εκατό φορές περισσότερο”.
- Μαρκ. 4,21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· μήτι ἔρχεται ὁ λύχνος ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ;
- Μαρκ. 4,21 Και ἔλεγεν εἰς αὐτούς· “αὐτὰ που σας ἐδίδαξα εἶναι φως, ἀλλὰ μήπως φέρνουν τον αναμμένον λύχνον δια τον θέσουν κάτω ἀπὸ το μόδιο-ἀπὸ το δοχεῖον που μετρούν το σιτάρι-ἡ κάτω ἀπὸ το κρεβάτι; Οχι βέβαια, ἀλλὰ δια να τον θέσουν στον λυχνοστάτην. (Σεις εἰσθε ο λύχνος ο αναμμένος, το πνευματικὸν φως. Με τα λόγια και με το παράδειγμά σας πρέπει να φωτίζετε τους ἄλλους και να μη κρύπτετε αὐτά, που ἔχετε ἀκούσει ἀπὸ ἐμέ).
- Μαρκ. 4,22 οὐ γάρ ἐστι κρυπτόν ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ, οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον ἀλλ’ ἵνα ἔλθῃ εἰς φανερόν.
- Μαρκ. 4,22 Διότι δεν ὑπάρχει τίποτε κρυφόν και μυστικόν, που να μη φανερωθῇ και κανένα ἀπόκρυφον που να μη ἔλθῃ στο φως.
- Μαρκ. 4,23 εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
- Μαρκ. 4,23 Εὰν κανεῖς ἔχη αὐτιά να ἀκούῃ, ας ἀκούσῃ τας διδασκαλίας αὐτάς”.
- Μαρκ. 4,24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· βλέπετε τί ἀκούετε. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν.
- Μαρκ. 4,24 Και ἔλεγεν εἰς αὐτούς· “προσέχετε εἰς αὐτά που ἀκούετε· με ὅποιο μέτρο προσοχῆς και αγαθῆς διαθέσεως ἀκούετε και ἐννοεῖτε, με το αὐτό μέτρο θα σας δοθῇ ἀπὸ τον Θεόν ἡ γνώσις και ἡ σοφία. Και ἀκόμη περισσότερον.
- Μαρκ. 4,25 ὃς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ.

- Μαρκ. 4,25 Διότι εις εκείνον που έχει την διάθεσιν και την γνώσιν, θα του δοθή ακόμη περισσότερον· και από εκείνον που δεν έχει ενδιαφέρον, και η ολίγη γνώσις που έχει, θα του αφαιρεθῇ”.
- Μαρκ. 4,26 Καὶ ἔλεγεν· οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἂν ἄνθρωπος βάλη τὸν σπὸρον ἐπὶ τῆς γῆς,
- Μαρκ. 4,26 Καὶ ἔλεγεν· “ἐτσι ομοιάζει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, με ἓνα ἄνθρωπον που ρίπτει τὸν σπὸρον εἰς τὴν γην,
- Μαρκ. 4,27 καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπὸρος βλαστάνῃ καὶ μηκύνῃται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.
- Μαρκ. 4,27 καὶ ἔπειτα κοιμάται καὶ σηκώνεται νύκτα καὶ ἡμέραν, χωρὶς να φροντίζῃ δια τὴν βλάστησιν τῆς σποράς καὶ ὁ σπὸρος βλαστάνει καὶ μεγαλύνει κατὰ ἓνα μυστηριώδη τρόπον, που δεν τὸν γνωρίζει ὁ γεωργός.
- Μαρκ. 4,28 αὐτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἴτα στάχυν, εἴτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ.
- Μαρκ. 4,28 Διότι μόνη τῆς γῆ καρποφορεῖ, βλαστάνει δηλαδή, πρῶτον τὸν χόρτον, ἔπειτα τὸν στάχυν καὶ ὕστερα τὸν μεστωμένον καὶ πλήρη σῖτον μέσα στον στάχυν. (Ἡ αὐξησις τῆς χριστιανικῆς ζωῆς γίνεται ἀπὸ τὸν Θεὸν κατὰ ἓνα μυστηριώδη τρόπον, που δεν υποπίπτει ἀμέσως εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἀνθρώπου).
- Μαρκ. 4,29 ὅταν δὲ παραδῶ ὁ καρπός, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.
- Μαρκ. 4,29 Ὅταν δὲ ὁ καρπὸς ὠριμάσῃ καὶ εἶναι ἐτοιμὸς πρὸς θερισμόν, ἀμέσως ὁ γεωργὸς ἀποστέλλει τὸν θεριστὴν με τὸ δρεπάνι, διότι ἔχει φθάσει ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ”.
- Μαρκ. 4,30 Καὶ ἔλεγε· πῶς ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ ἐν τίνι παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν;
- Μαρκ. 4,30 Καὶ ἔλεγεν· “πὼς να παρομοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; Ἡ με ποῖαν παραβολὴν καὶ εἰκόνα να τὴν παραβάλωμεν;
- Μαρκ. 4,31 ὡς κόκκον σινάπεως, ὃς ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς,

μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·

Μαρκ. 4,31 Ομοιάζει με κόκκον σιναπιού, ο οποίος, όταν σπαρῇ εἰς τὴν γῆν, εἶναι μικρότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς σπόρους που υπάρχουν εἰς τὴν γῆν.

Μαρκ. 4,32 καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει καὶ γίνεται μείζων πάντων τῶν λαχάνων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν.

Μαρκ. 4,32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ξεπετιέται καὶ γίνεται μεγαλύτερο ἀπ' ὅλα τα λάχανα, καὶ κάμνει μεγάλους κλάδους, ὥστε νὰ ἡμποροῦν τὰ πουλιά τοῦ οὐρανοῦ νὰ κατασκηγώνουν κάτω ἀπὸ τὴν σκιαν τοῦ·.

Μαρκ. 4,33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν,

Μαρκ. 4,33 Καὶ με τέτοιες πολλὰς παραβολὰς ἐδίδασκεν εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀναλόγως με τὴν ἱκανότητα που εἶχαν οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νὰ ἀκούουν καὶ νὰ ἐνοοῦν.

Μαρκ. 4,34 χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα.

Μαρκ. 4,34 Χωρὶς δε παραβολὴν δὲν ἐδίδασκεν αὐτοὺς. Ἰδιαιτέρως δε στοὺς μαθητὰς ἐξηγοῦσε ὅλα καὶ ἔλυε τὰς ἀπορίας των. (Ὅλα ὅσα ἐρωτοῦσαν καὶ ἐδιψοῦσαν νὰ μάθουν. Παντοτε ὁ Θεὸς κατὰ πολλοὺς τρόπους ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἀπορίας καὶ πληροφορεῖ τοὺς πιστοὺς περὶ τοῦ θελήματός του).

Μαρκ. 4,35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁψίας γενομένης· διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

Μαρκ. 4,35 Ἀργὰ ἐκείνην τὴν ἡμέραν λέγει εἰς αὐτοὺς· “ας περάσωμεν στο ἀπέναντι μέρος”.

Μαρκ. 4,36 καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὥς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοῖα ἦν μετ' αὐτοῦ.

Μαρκ. 4,36 Καὶ αφοῦ ἀφῆκαν τὸν λαόν, παρέλαβαν αὐτὸν οἱ μαθηταί,

ὥπως ευρίσκετο στο πλοῖον· ἦσαν δε και ἄλλα πλοῖα, που ἐπλεαν μαζί του.

Μαρκ. 4,37 καὶ γίνεται λαῖλαψ ἀνέμου μεγάλη, τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἤδη αὐτὸ βυθίζεσθαι.

Μαρκ. 4,37 Και αἰφνης ἐξέσπασε μεγάλη θύελλα, τα δε κύματα, εκτυπούσαν το πλοῖον και ἀνέβαιναν εἰς αὐτό, ὥστε ἐκινδύνευε να βυθισθῇ.

Μαρκ. 4,38 καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;

Μαρκ. 4,38 Και ἐκεῖνος ἐκοιμάτο εἰς την πρύμνην στο προσκέφαλον, που ἦτο στο κάθισμα. Και τον ἐξύπνησαν οι μαθηταὶ και του λέγουν· “διδάσκαλε, δεν σε μέλλει που χανόμεθα;”

Μαρκ. 4,39 καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ εἶπε τῇ θαλάσῃ· σιώπα, πεφίμωσο. καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

Μαρκ. 4,39 Και αφοῦ ἐσηκώθη ἐπέπληξε τον ἀνεμον και εἶπεν εἰς την θάλασσαν· “σιώπα, πάψε ἀμέσως”. Και κατέπαυσεν ο ἀνεμος και ἐγινε μεγάλη γαλήνη.

Μαρκ. 4,40 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί δειλοὶ ἐστε οὕτω; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;

Μαρκ. 4,40 Και εἶπεν εἰς αὐτούς· διατὶ εἰσθε τόσοι δειλοὶ; Πως, αφοῦ εἶδατε τόσα θαύματα, δεν ἔχετε πίστιν;”

Μαρκ. 4,41 καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Μαρκ. 4,41 Και κατελήφθησαν ἀπὸ μέγαν φόβον και θαυμασμόν και ἔλεγαν ο ἓνας στον ἄλλον· “ποιός, λοιπόν, εἶναι αὐτός, αφοῦ και ο ἀνεμος και η θάλασσα τον υπακούουν;”
(Υποτάσσονται εἰς αὐτὸν ὄχι μόνον αι ασθένειαι, ο θάνατος και οι δαίμονες, ἀλλὰ και αὐτὰ τα στοιχεῖα της φύσεως).

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 5

- Μαρκ. 5,1 Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν.
- Μαρκ. 5,1 Καὶ ἦλθον στο ἀπέναντι μέρος της θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν των Γεργεσηνῶν.
- Μαρκ. 5,2 καὶ ἐξελθόντας αὐτοῦ ἐκ τοῦ πλοίου εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ,
- Μαρκ. 5,2 Όταν δε ο Ιησοῦς ἐβγήκεν ἀπὸ το πλοῖον, τὸν ἀπάντησε κάποιος ἄνθρωπος, που ἤρχετο ἀπὸ τα μνημεῖα, κυριευμένος ἀπὸ πνεῦμα ἀκάθαρτον.
- Μαρκ. 5,3 ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ οὔτε ἀλύσεσιν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι,
- Μαρκ. 5,3 Αὐτὸς τόπον κατοικίας καὶ παραμονῆς εἶχε τα μνήματα καὶ κανεῖς δὲν ἠμποροῦσε οὔτε με σιδερένιες αλυσίδες νὰ τὸν κρατήσῃ δεμένον.
- Μαρκ. 5,4 διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεσι δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις καὶ τὰς πέδας συντετριφθαι, καὶ οὐδεὶς ἴσχυεν αὐτὸν δαμάσαι·
- Μαρκ. 5,4 Διότι πολλές φορές τὸν εἶχαν δέσει με δεσμὰ εἰς τα πόδια καὶ με σιδερένιες αλυσίδες εἰς τα χέρια καὶ αὐτὸς ἐσπαζε τὶς αλυσίδες καὶ συνέτριβε τα δεσμὰ καὶ κανεῖς δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ τὸν δαμάσῃ.
- Μαρκ. 5,5 καὶ διὰ παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς μνήμασι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις.
- Μαρκ. 5,5 Καὶ συνεχῶς νύκτα καὶ ἡμέραν ἦτο εἰς τα μνήματα καὶ τα ὄρη, ἐφώναζε, κατέκοπτε καὶ κατεπλήγωνε τὸν εἰαυτόν του με λίθους.
- Μαρκ. 5,6 ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν ἔδραμε καὶ προσεκύνησεν αὐτόν,

- Μαρκ. 5,6 Όταν δε είδε τον Ιησούν από μακριά, έτρεξε προς αυτόν και τον επροσκύνησε.
- Μαρκ. 5,7 καὶ κράξας φωνῇ μεγάλη λέγει· τί έμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; όρκίζω σε τόν Θεόν, μή με βασανίσης.
- Μαρκ. 5,7 Και αφού εκραύγασε με μεγάλην φωνήν είπε· ποία σχέσις ημπορεί να υπάρχη μεταξύ εμού και σου, Ιησοῦ, Υιέ του Θεού του Υψίστου; Σε εξορκίζω στο όνομα του Θεού να μη με βασανίσης”.
- Μαρκ. 5,8 ἔλεγε γάρ αὐτῷ· ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου.
- Μαρκ. 5,8 Διότι ο Ιησοῦς ἔλεγεν εἰς αὐτό· “το πνεῦμα το ἀκάθαρτον ἐβγα από τον άνθρωπον αυτόν”.
- Μαρκ. 5,9 καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· τί ὄνομά σοι; καὶ ἀπεκρίθη λέγων· λεγεὼν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ ἔσμεν.
- Μαρκ. 5,9 Και ηρώτησεν αὐτόν· ποῖον εἶναι το ὄνομά σου;” Και εκείνο ἀπεκρίθη και είπε· “λεγεὼν εἶναι το ὄνομά μου, διότι εἴμεθα πολλοὶ ἐδῶ μέσα”.
- Μαρκ. 5,10 καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλά ἵνα μή ἀποστείλῃ αὐτοὺς ἔξω τῆς χώρας.
- Μαρκ. 5,10 Και παρακαλοῦσε τον Ιησούν, με πολλές παρακλήσεις, να μη τους διώξῃ ἔξω από την χώραν αυτήν.
- Μαρκ. 5,11 ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη πρὸς τῷ ὄρει·
- Μαρκ. 5,11 Ευρίσκετο δε ἐκεῖ πλησίον στο ὄρος ένα μεγάλο κοπάδι χοίρων, που ἐβοσκε.
- Μαρκ. 5,12 καὶ παρεκάλεσαν αὐτόν πάντες οἱ δαίμονες λέγοντες· πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν.
- Μαρκ. 5,12 Και παρεκάλεσαν αὐτόν ὅλοι οἱ δαίμονες και είπαν· “στείλε μας να μπούμε εἰς αὐτοὺς τοὺς χοίρους”.
- Μαρκ. 5,13 καὶ ἐπέτρεπεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἐξελθόντα

τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι· καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ.

Μαρκ. 5,13 Καὶ τοὺς ἐπέτρεψε ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀφοῦ ἐξῆλθαν τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, ἐμπήκαν στοὺς χοίρους καὶ ὅλο το κοπάδι ὥρμησε ἀσυγκράτητο ἐπάνω στον κρημνὸν καὶ ἔπεσε εἰς τὴν θάλασσαν. Ἦσαν δὲ περίπου δύο χιλιάδες οἱ χοῖροι καὶ ἐπνίγοντο μέσα εἰς τὴν θάλασσαν. (Καὶ ἐτσι ἐτιμωρήθησαν οἱ Γεργεσηνοί, οἱ ὁποῖοι ἐτρέφαν χοίρους, μολονότι τὸ ἀπηγόρευε ὁ Μωσαϊκὸς νόμος).

Μαρκ. 5,14 καὶ οἱ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς· καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστὶ τὸ γεγονός.

Μαρκ. 5,14 Καὶ οἱ χοιροβοσκοί (κυριευμένοι ἀπὸ θαυμασμόν καὶ τρόμον δια τὰ δύο καταπληκτικὰ θαύματα, ποὺ εἶδαν) ἔφυγαν καὶ ἀνήγγειλαν τὸ γεγονός εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς ὅσους εὐρήκαν εἰς τὰ χωράφια· καὶ ἐβγήκαν οἱ κάτοικοι νὰ ἰδοῦν, τί εἶναι αὐτὸ ποὺ συνέβη.

Μαρκ. 5,15 καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον καὶ ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα, καὶ ἐφοβήθησαν.

Μαρκ. 5,15 Ἐρχονται πλησίον τοῦ Ἰησοῦ καὶ βλέπουν τὸν δαιμονιζόμενον νὰ κάθεται ντυμένος καὶ με πλήρες τὸ λογικόν του, αὐτὸν ποὺ εἶχε προηγουμένως τὸν λεγεῶνα τῶν δαιμονίων. Καὶ ἐφοβήθησαν.

Μαρκ. 5,16 καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ καὶ περὶ τῶν χοίρων.

Μαρκ. 5,16 Ἐκεῖνοι δὲ ποὺ εἶχαν ἰδεῖ τί συνέβη με τὸν δαιμονιζόμενον καὶ τοὺς χοίρους, τὰ διηγήθηκαν εἰς αὐτοὺς.

Μαρκ. 5,17 καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων

αὐτῶν.

- Μαρκ. 5,17 Επειδὴ δε εφοβήθησαν και δια τας ἄλλας παραβάσσου Μωσαϊκοῦ νόμου, ἤρχισαν να παρακαλοῦν τον Ἰησοῦν να αναχωρήση ἔξω ἀπὸ τα σύνορά των.
- Μαρκ. 5,18 καὶ ἐμβαίνοντος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς ἵνα μετ' αὐτοῦ ᾗ.
- Μαρκ. 5,18 Οταν δε ο Ἰησοῦς ἀνέβαινε στο πλοῖον, τον παρακαλοῦσε ο τέως δαιμονισμένος να του επιτρέψη να τον ακολουθήση και να μένη μαζί του.
- Μαρκ. 5,19 καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ Κύριος πεποίηκε καὶ ἡλέησέ σε.
- Μαρκ. 5,19 Ο Ἰησοῦς ὁμως δεν τον ἀφῆκεν, ἀλλὰ του εἶπε· “πῆγαινε στο σπίτι σου πρὸς τοὺς δικού σου και να διηγηθῇς ὅσα ο Κύριος σου ἔκαμε και πόσο σε ἡλέησε”.
- Μαρκ. 5,20 καὶ ἀπῆλθε καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ πάντες ἐθαύμαζον.
- Μαρκ. 5,20 Και πράγματι ἐκεῖνος ἐπέστρεψε και ἤρχισε να κηρύσση πρὸς τας δέκα ἐλληνικὰς πόλεις, που ευρίσκοντο ἀνατολικά του Ἰορδάνου, ὅσα ο Ἰησοῦς ἔκαμεν εἰς αὐτόν· και ὅλοι ἐθαύμαζαν.(Ευεργετημένοι πνευματικῶς και υλικῶς ἀπὸ τον Κυριον ἔχομεν καθήκον να διηγούμεθα εἰς ὅλους τα μεγαλεῖα του).
- Μαρκ. 5,21 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν, καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.
- Μαρκ. 5,21 Και ὅταν πάλιν ἐπέρασε ο Ἰησοῦς με το πλοῖον στο ἀπέναντι μέρος συνεκεντρώθη πλῆθος πολὺ κοντὰ του. Ἦτο δε πλησίον εἰς την θάλασσαν.
- Μαρκ. 5,22 Καὶ ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι Ἰάειρος, καὶ ἰδὼν αὐτόν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ
- Μαρκ. 5,22 Και ἔρχεται ἐκεῖ ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀρχισυναγῶγους, ὀνόματι

- Ἰάειρος, ο οποίος όταν τον είδεν, ἔπεσε γονατιστός εμπρός
εἰς τα πόδια του
- Μαρκ. 5,23 καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλά, λέγων ὅτι τὸ θυγάτριόν
μου ἐσχάτως ἔχει, ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας,
ὅπως σωθῇ καὶ ζήσεται.
- Μαρκ. 5,23 καὶ τον παρακαλοῦσε με πολλὰς καὶ θερμὰς παρακλήσεις
καὶ ἔλεγε, ὅτι “ἡ μικρά μου κόρη εὐρίσκεται εἰς τα πρόθυρα
του θανάτου. Σε παρακαλῶ λοιπὸν νὰ ἐλθῇς στο σπίτι, νὰ
βάλῃς ἐπάνω της τὰς χεῖρας, δια νὰ σωθῇ καὶ ζήσῃ”.
- Μαρκ. 5,24 καὶ ἀπῆλθε μετ’ αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος
πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.
- Μαρκ. 5,24 Καὶ ανεχώρησε μαζὴ του. Λαὸς δὲ πολὺς τον ἀκολουθοῦσε
καὶ οἱ ἄνθρωποι τον ἐστρύμωνχαν.
- Μαρκ. 5,25 Καὶ γυνὴ τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα,
Μαρκ. 5,25 Καὶ μια γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐπασχεν ἐπὶ δώδεκα ἔτη ἀπὸ
αιμορραγίαν
- Μαρκ. 5,26 καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ
δαπανήσασα τὰ παρ’ ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν
ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα,
- Μαρκ. 5,26 καὶ εἶχε ταλαιπωρηθῇ πολὺ ἀπὸ πολλοὺς ἰατροὺς, εἶχε δὲ
ἐξοδεύσει ὅλα τα υπάρχοντά της, χωρὶς νὰ ἴδῃ καμμίαν
ὠφέλειαν, ἀλλὰ μᾶλλον εἶχε ἐλθεῖ στο χειρότερον,
- Μαρκ. 5,27 ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ
ὅπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
- Μαρκ. 5,27 ὅταν ἤκουσε δια τα θαύματα ποὺ ἔκανε ὁ Ἰησοῦς, ἀνεμίχθη
με το πλῆθος, ἦλθε πίσω ἀπὸ τον Ἰησοῦν καὶ ἤγγισε το
ἐνδυμὰ του.
- Μαρκ. 5,28 ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι ἐὰν ἄψωμαι κἂν τῶν ἱματίων
αὐτοῦ, σωθήσομαι.
- Μαρκ. 5,28 Διότι ἔλεγε μέσα της, ὅτι “ἐὰν καὶ μόνον ἐγγίσω τα
ἐνδύματά του, θὰ σωθῶ”.
- Μαρκ. 5,29 καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ

ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος.

Μαρκ. 5,29 Καὶ ἀμέσως ἐξηράθηκε καὶ ἐκλείσεν ἡ πηγὴ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔτρεχε τὸ αἷμα τῆς, καὶ ἀντελήφθη ἀπὸ τὴν βελτίωσίν που ἦλθε στο σῶμα τῆς, ὅτι ἰατρεύθη ἀπὸ το βάσανον ἐκεῖνο.

Μαρκ. 5,30 καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνούς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων;

Μαρκ. 5,30 Καὶ ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἀντελήφθη πολὺ καλὰ, ὡς παντογνώστης, τὴν δύναμιν που ἐβγήκεν ἀπὸ αὐτόν καὶ στραφεὶς στο πλήθος ἔλεγε· “ποιὸς ἤγγισε τα ἐνδύματά μου;

Μαρκ. 5,31 καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις τίς μου ἤψατο;

Μαρκ. 5,31 Καὶ ἔλεγον εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ του· “βλέπστον ὄχλον να σε σπρώχνῃ ἀπὸ ὅλα τα σημεῖα καὶ ἐρωτᾷς ποιὸς σε ἤγγισε;”

Μαρκ. 5,32 καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν.

Μαρκ. 5,32 Ὁ Ἰησοῦς ὁμως περιέφερε γύρω το βλέμμα του, δια να ἴδῃ αὐτήν, που εἶχε κάμει αὐτό.

Μαρκ. 5,33 ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ’ αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

Μαρκ. 5,33 Ἡ δὲ γυναῖκα φοβισμένη καὶ τρέμουσα, ἐπειδὴ εἶχε πλέον ἀντιληφθῇ πολὺ καλὰ τὴν θεραπείαν, που τῆς εἶχε γίνῃ, ἦλθε καὶ ἔπεσεν εἰς τα γόνατα ἐμπρὸς του καὶ του εἶπεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

Μαρκ. 5,34 ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Μαρκ. 5,34 Ἐκεῖνος δὲ τῆς εἶπε· “κόρη μου, ἡ πίστις σου σε ἔχει σώσει· πῆγαινε με εἰρήνην εἰς τὴν ψυχὴν σου καὶ να εἶσαι γιὰ πάντα υγιὴς καὶ ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὴν βασανιστικὴν ἀσθένειάν σου”.

Μαρκ. 5,35 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγοντες ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις

τὸν διδάσκαλον;

- Μαρκ. 5,35 Ενώ δε αὐτὸς ἀκόμη ὠμιλοῦσε, ἔρχονται ἀπὸ το σπῖτι του ἀρχισυναγώγου ἄνθρωποι λέγοντες ὅτι “ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· διατί ἐνοχλεῖς ἀκόμη τὸν διδάσκαλον;”
- Μαρκ. 5,36 ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε.
- Μαρκ. 5,36 Ο δε Ἰησοῦς ἀμέσως, μόλις ἀκουσε τα λόγια αὐτά, λέγει στὸν ἀρχισυνάγωγον· “μὴ φοβεῖσαι, μόνο πίστευε”.
- Μαρκ. 5,37 καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτῷ οὐδένα συνακολουθῆσαι εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.
- Μαρκ. 5,37 Καὶ δὲν ἀφῆκε κανένα νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ παρὰ μόνον τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου.
- Μαρκ. 5,38 καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, καὶ κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ,
- Μαρκ. 5,38 Καὶ ἔρχεται στὸ σπῖτι τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ ἀκούει θόρυβον καὶ βλέπει πολλοὺς νὰ κλαίουσιν καὶ νὰ ὀλοφύρωνται πολὺ.
- Μαρκ. 5,39 καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει, καὶ κατεγέλων αὐτοῦ.
- Μαρκ. 5,39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει εἰς αὐτοὺς· “διατί κάνετε τὸσον θόρυβον με τὰς κραυγὰς σας καὶ διατί κλαίετε; Το παιδί δὲν ἀπέθανε, ἀλλὰ κοιμάται”. Καὶ ἐκεῖνοι τὸν περιγελοῦσαν.
- Μαρκ. 5,40 ὁ δὲ ἐκβαλὼν πάντας παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ’ αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον,
- Μαρκ. 5,40 Αὐτὸς ὁμῶς, ἀφοῦ ἔβγαλε ἔξω ὅλους, ἐπῆρε τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς τρεῖς μαθητάς, ποὺ ἦσαν μαζὴ τοῦ, καὶ ἐμπήκε ἐκεῖ, ὅπου ἦτο ἐξηπλωμένο τὸ παιδί.
- Μαρκ. 5,41 καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου λέγει αὐτῇ·

ταλιθά, κοῦμι· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε.

Μαρκ. 5,41 Καὶ αφοῦ ἐπιασε τὸ χεῖρ του παιδιοῦ, εἶπε πρὸς αὐτό·
“ταλιθά κούμι”· πράγμα το οποίον ἐρμηνευόμενον σημαίνει·
“το κοράσιον, εἰς σε ἐγὼ ομιλῶ, σήκω”.

Μαρκ. 5,42 καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ
ἐτῶν δώδεκα. καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλη.

Μαρκ. 5,42 Καὶ ἀμέσως τὸ κοράσιον ἐσηκώθη καὶ ἐντελῶς υγιὲς
περιπατούσε· διότι ἦτο δώδεκα ἐτῶν. Καὶ κατελήφθησαν
ὅλοι ἀπὸ ἐκπληξιν καὶ μεγάλον θαυμασμόν.

Μαρκ. 5,43 καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ ἵνα μηδεὶς γνῶ τοῦτο· καὶ
εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

Μαρκ. 5,43 Καὶ τοὺς εἶπε καὶ τοὺς ξαναεἶπε καὶ τοὺς ἔδωσε ἐντολήν με
ἐνα τρόπον ἐντονον, κανεῖς νὰ μὴ μάθῃ αὐτὸ τὸ θαῦμα. Καὶ
εἶπε νὰ τῆς δώσουν νὰ φάγῃ. (Διὰ νὰ βεβαιωθοῦν ἐτσι ὅτι
ἦτο καὶ πλήρως υγιὲς ἡ κόρη των).

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 6

Μαρκ. 6,1 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα ἑαυτοῦ·
καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Μαρκ. 6,1 Καὶ ἐφυγεν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, τὴν
πατρίδα του. Καὶ τὸν ἠκολούθησαν οἱ μαθηταὶ του.

Μαρκ. 6,2 καὶ γενομένου σαββάτου ἦρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ
διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο
λέγοντες· πόθεν τούτῳ ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ
δοθεῖσα αὐτῷ, καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν
αὐτοῦ γίνονται;

Μαρκ. 6,2 Ὅταν δὲ ἦλθε τὸ Σάββατον, ἤρχισε νὰ διδάσκῃ εἰς τὴν
συναγωγὴν καὶ πολλοί, ποὺ τὸν ἤκουαν, ἐθαύμαζαν καὶ
ἔλεγον· “ἀπὸ ποῦ ἦλθε εἰς αὐτὸν ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐξουσία νὰ

κάμνη τα όσα βλέπομεν και ακούομεν; Και τι είναι αυτή η σοφία που του εδόθη και πως εξηγούνται τα τόσα και τόσα θαύματα, που γίνονται με τα χέρια του;

Μαρκ. 6,3 οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκνων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὥδε πρὸς ἡμᾶς; καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

Μαρκ. 6,3 Δεν είναι αυτός ο ξυλουργός, το παιδί της Μαρίας, ο αδελφός δε του Ιακώβου και του Ιωσή και του Ιούδα και του Σιμωνος; Και αι αδελφαί του δεν είναι εδώ μαζί μας; Και εσκανδαλίζοντο και δεν ήθελαν να πιστεύσουν εις αυτόν.

Μαρκ. 6,4 ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

Μαρκ. 6,4 Ελεγε δε εις αυτους ο Ιησους οτι πουθενά αλλου δεν αρνούνται να τιμήσουν ένα προφήτην, ει μη μόνον εις την πατρίδα του μεταξύ των συγγενών του και των οικιακών του.

Μαρκ. 6,5 καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσε.

Μαρκ. 6,5 Και δια την απιστίαν των Ναζαρηνών δεν ημπούρεσε εκεί κανένα θαύμα να κάμη, παρά μόνον ολίγους αρρώστους εθεράπευσε δια της επιθέσεως των χειρών του.

Μαρκ. 6,6 καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγε τὰς κώμας κύκλῳ διδάσκων.

Μαρκ. 6,6 Απορούσε δε και ο ίδιος δια την απιστίαν αυτών των ανθρώπων. Και περιώδευε τριγύρω τα χωριά διδάσκων τον λόγον του Ευαγγελίου.

Μαρκ. 6,7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀποστέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων,

- Μαρκ. 6,7 Προσεκάλεσε δε τους δώδεκα και ήχισε να τους στέλνη δύο-δύο, και έδιδε εις αυτούς εξουσίαν να διώχνουν τα ακάθαρτα πνεύματα.
- Μαρκ. 6,8 καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν εἰ μὴ ῥάβδον μόνον, μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν,
- Μαρκ. 6,8 Και τους παρήγγειλε να μη παίρνουν τίποτε στον δρόμον, ει μη μόνον μία ράβδον, ούτε σακκούλι ούτε ψωμί ούτε χρήματα εις την ζώνην των.
- Μαρκ. 6,9 ἀλλ' ὑποδεδεμένους σανδάλια, καὶ μὴ ἐνδεδύσθαι δύο χιτῶνας.
- Μαρκ. 6,9 Αλλά να ἔχουν εις τα πόδια των απλά πέδιλα και να μη φοροῦν δύο χιτῶνας (ὅπως συνηθίζουν οἱ πλούσιοι και οἱ ἐπίσημοι).
- Μαρκ. 6,10 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν·
- Μαρκ. 6,10 Και ἔλεγεν ἀκόμη εις αυτούς· “Ὁπουδὴποτε πάτε και εἰσέλθετε ὡς φιλοξενούμενοι εις ἓνα σπίτι, εις αὐτό το σπίτι να μένετε, ἕως ὅτου φύγετε ἀπὸ το μέρος ἐκεῖνο. (Να μη εἰσθε ἀκατάστατοι και να μη ἐπιδιώκετε τας πολλὰς φιλοξενίας).
- Μαρκ. 6,11 καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
- Μαρκ. 6,11 Και ὅσοι τυχόν δεν θελήσουν να σας δεχθoύν ούτε και να σας ἀκούσουν, καθὼς θα φεύγετε ἀπὸ ἐκεῖ τινάξατε και αὐτό το χῶμα, που ἔχει κολλήσει κάτω ἀπὸ τα πόδια εις τα πέδιλά σας, δια να δηλώσετε ἔτσι και να διαμαρτυρηθῆτε, ὅτι τίποτε δεν ἐπῆρατε ἀπὸ ἐκεῖ. Σας διαβεβαιώνω ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως θα εἶναι ἐπιεικεστέρᾳ ἡ κρίσις δια

τα Σοδομα και τα Γομορρα μάλλον παρά δια την πόλιν
εκείνην”.

Μαρκ. 6,12

Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσι,

Μαρκ. 6,12

Και εξελθόντες οι μαθηταὶ ἐκήρυτταν στους ανθρώπους να μετανοήσουν. (Η συναίσθησις της αμαρτωλότητος, η ειλικρινής μετάνοια και επιστροφή προς τον Χριστόν είναι η απαραίτητος αρχή και το θεμέλιον της νέας κατὰ Χριστόν ζωής).

Μαρκ. 6,13

καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους καὶ ἐθεράπευον.

Μαρκ. 6,13

Και δαιμόνια πολλὰ ἐδίωχναν και ἤλειφον με λάδι πολλοὺς αρρώστους, τους οποίους και εθεράπευαν.

Μαρκ. 6,14

Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης· φανερόν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

Μαρκ. 6,14

Ηκουσε δε τότε ο βασιλεὺς Ηρώδης τα περί του Ιησού, διότι το ὄνομα αὐτοῦ εἶχε γίνει πλέον γνωστόν, και ἔλεγεν ὅτι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ανεστήθη εκ νεκρῶν και δια τούτο ενεργοῦν δι' αὐτοῦ αι υπερφυσικαὶ αὐταὶ δυνάμεις.

Μαρκ. 6,15

ἄλλοι ἔλεγον ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι προφήτης ἐστὶν ὡς εἷς τῶν προφητῶν.

Μαρκ. 6,15

Ἄλλοι ἔλεγαν ὅτι εἶναι ο Ηλίας· ἄλλοι δε ὅτι εἶναι προφήτης, ὅπως ἓνας ἀπὸ τους προφήτας.

Μαρκ. 6,16

ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.

Μαρκ. 6,16

Ἀκούσας δε ο Ηρώδης αὐτὰ εἶπε ὅτι “αὐτός εἶναι ο Ιωάννης, τον οποίον ἐγὼ ἀποκεφάλισα. Αὐτός ανεστήθη εκ νεκρῶν”.

Μαρκ. 6,17

αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

- Μαρκ. 6,17 Ο ίδιος ο Ηρώδης έστειλε και συνέλαβε τον Ιωάννην και τον έρριψε δεμένον εις την φυλακήν, εξ αιτίας της συζύγου του αδελφού του, της Ηρωδιάδος, την οποίαν αυτός είχε πάρει παρανόμως ως σύζυγον του.
- Μαρκ. 6,18 Έλεγεν γάρ ο Ιωάννης τῷ Ηρώδῃ ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.
- Μαρκ. 6,18 Διότι ἔλεγε ο Ιωάννης στον Ηρώδην ὅτι “δεν σου επιτρέπεται να ἔχῃς τὴν γυναῖκα του ἀδελφοῦ σου”.
- Μαρκ. 6,19 ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο·
- Μαρκ. 6,19 Ἡ δε Ηρωδιάς ἐτρέφε μέσα της μίσος και αγανάκτησιν ἐναντίον του Ιωάννου και ἠθέλε να τον φονεύσῃ, ἀλλὰ δεν ἠμποροῦσε,
- Μαρκ. 6,20 ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτόν, καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε.
- Μαρκ. 6,20 ἐπειδὴ ο Ηρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ιωάννην, διότι τὸν ἐγνώριζεν ὡς ἄνθρωπον δίκαιον και ἅγιον και τὸν διετῆρει εἰς τὴν ζωὴν και ὅταν τὸν ἤκουσε, πολλὰ ἀπὸ ἐκεῖνα που εἶπε ο Ιωάννης τα ἔκαμνε και κάθε φορά, που τὸν συναντοῦσε, τὸν ἤκουε με ευχαρίστησιν.
- Μαρκ. 6,21 καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας,
- Μαρκ. 6,21 Ἀλλὰ ἦλθε ἡμέρα ευκαιρίας δια τὴν Ηρωδιάδα· ὅταν ο Ηρώδης, δια να εορτάσῃ τα γενέθλιά του, παρέθεσε δεῖπνον στους μεγάλους ἄρχοντας αὐτοῦ, στους χιλιάρχους και στους προύχοντας τῆς Γαλιλαίας.
- Μαρκ. 6,22 καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης καὶ ἀρεσάσης τῷ Ηρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· αἶτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοι.

- Μαρκ. 6,22 Εισήλθεν η θυγάτηρ αυτής της Ηρωδιάδος και εχόρευσε και ἤρρεσεν στον Ηρώδη και τους άλλους συνδαιτημόνας. Εἶπε δε ο Βασιλεὺς εἰς την κόρην· “ζήτησέ μου ο,τι θέλεις και εγὼ θα σου το δώσω”.
- Μαρκ. 6,23 καὶ ὤμοσεν αὐτῇ ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσης δώσω σοι, ἕως ἡμίσεως τῆς βασιλείας μου.
- Μαρκ. 6,23 Και της ορκίσθη πως, “θα σου δώσω ο,τι μου ζητήσεις, μέχρι ἀκόμη και το μισὸ βασιλείον μου”.
- Μαρκ. 6,24 ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσομαι; ἡ δὲ εἶπε· τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
- Μαρκ. 6,24 Εκείνη δε ἐξελθούσα ἔτρεξε προς την μητέρα της και την ηρώτησε· “τι να ζητήσω;” Εκείνη δε εἶπε· “την κεφαλὴν του Ἰωάννου του Βαπτιστοῦ”.
- Μαρκ. 6,25 καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα ῥήτησατο λέγουσα· θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίδακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
- Μαρκ. 6,25 Και εκείνη εἰσώρμησε ἀμέσως βιαστικά στον βασιλέα και ἐζήτησε λέγουσα· “θέλω να μου δώσης αὐτὴν την στιγμὴν την κεφαλὴν του Ἰωάννου του Βαπτιστοῦ ἐπάνω εἰς ἓνα πιάτο”.
- Μαρκ. 6,26 καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.
- Μαρκ. 6,26 Και ο βασιλεὺς ἐλυπήθη παρὰ πολὺ, ἀλλὰ δια τους ὅρκους, που εἶχε κάμει, και δια να μη ἐκτεθῇ στους συνδαιτημόνας του ως ἐπίορκος, δεν ἠθέλησε να ἀθετῇ την υπόσχεσίν του.
- Μαρκ. 6,27 καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
- Μαρκ. 6,27 Και ἀμέσως ἐστεῖλε ο βασιλεὺς δῆμιον και διέταξε να φέρη την κεφαλὴν του Ἰωάννου.
- Μαρκ. 6,28 ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ

ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

Μαρκ. 6,28 Εκείνος δε ἐπήγε, ἀπεκεφάλισε τον Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακὴν, ἔφερε τὴν κεφαλὴν του μέσα στο πιάτο καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς τὴν κόρην καὶ ἡ κόρη τὴν ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα τῆς.

Μαρκ. 6,29 καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλθον καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

Μαρκ. 6,29 Καὶ ὅταν ἤκουσαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου τὸ θλιβερόν γεγονός, ἦλθαν καὶ ἐπῆραν τὸ νεκρὸ σῶμα του καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς μνημεῖον.

Μαρκ. 6,30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδασκαν.

Μαρκ. 6,30 Οἱ Ἀπόστολοι, αφοῦ ἐτελείωσεν ἡ περιοδεία των, συνεκεντρώθησαν κοντὰ στον Ἰησοῦν καὶ ἀνέφεραν εἰς αὐτὸν ὅλα, καὶ ὅσα ἐκάμαν καὶ ὅσα ἐδίδασκαν.

Μαρκ. 6,31 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον· ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί, καὶ οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν.

Μαρκ. 6,31 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· ἐμπρός, πηγαίνετε σεῖς μόνοι σας ἰδιαιτέρως εἰς ἓνα ἐρημικὸν τόπον καὶ ἀναπαυθῆτε ὀλίγον. Καὶ τοῦτο εἶπε, διότι ἦσαν πολλοὶ αὐτοὶ ποὺ ἤρχοντο καὶ ἔφευγαν, ὥστε ὁ Κύριος με τοὺς μαθητάς του νὰ μὴ εὐκαιροῦν οὔτε νὰ φάγουν.

Μαρκ. 6,32 καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον ἐν πλοίῳ κατ' ἰδίαν.

Μαρκ. 6,32 Καὶ ἀνεχώρησαν διὰ θαλάσσης με τὸ πλοῖον εἰς μίαν ἐρημικὴν περιοχὴν ἰδιαιτέρως. (Καὶ οἱ ἐργάται τοῦ Εὐαγγελίου ἔχουν νὰ διακόπτουν ἐπ' ὀλίγον τὴν ἐργασίαν των, νὰ ἀποσύρωνται εἰς ἔρημα καὶ ἡρεμα μέρη πρὸς

- ανάπαυσιν, προς περισυλλογήν και ανανέωσιν δυνάμεων).
- Μαρκ. 6,33 καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτοὺς πολλοί, καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτοὺς καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν.
- Μαρκ. 6,33 Ἀλλὰ τοὺς εἶδαν πολλοὶ να αναχωροῦν και επεσήμαναν τον τόπον, που επήγαν, και πεζή από όλες τας πόλεις έτρεξαν μαζί εκεί, τους επρόλαβαν και συγκεντρώθησαν πλησίον του Ιησού.
- Μαρκ. 6,34 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον καὶ ἐσπλαχνίσθη ἐπ’ αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς πολλὰ.
- Μαρκ. 6,34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅταν ἐβγήκε ἀπὸ το ἐρημικὸν μέρος, εἶδε πολὺν λαόν και τοὺς εσπλαχνίσθηκε, διότι ἦσαν σαν πρόβατα που δεν είχαν ποιμένα και ἤρχισε να αναπτύσσει εις αὐτοὺς πολλὰς διδασκαλίας.
- Μαρκ. 6,35 Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἤδη ὥρα πολλή·
- Μαρκ. 6,35 Καὶ ὅταν πλέον εἶχε προχωρήσει ἡ ὥρα, προσήλθον εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ καὶ εἶπαν, ὅτι “εἶναι ἐρημος ὁ τόπος και ἡ ὥρα ἔχει πλέον περάσει.
- Μαρκ. 6,36 ἀπόλυσον αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν.
- Μαρκ. 6,36 Ἀπόλυσέ τοὺς, για να πάνε εις τα γύρω αγροκτήματα και χωριά και να αγοράσουν ψωμιά, διότι εδώ δεν ἔχουν τι να φάγουν”.
- Μαρκ. 6,37 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους καὶ δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν;
- Μαρκ. 6,37 Ὁ δε Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εις αὐτοὺς και εἶπε· δώστε τοὺς σεις να φάγουν”. Καὶ εἶπαν εις αὐτόν· “να πάμε να αγοράσωμε

ψωμιά αξίας διακοσίων δηναρίων και να τους δώσωμεν να φάνε;”

Μαρκ. 6,38 ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε καὶ ἴδετε καὶ γνόντες λέγουσι· πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.

Μαρκ. 6,38 Εκείνος δε τους εἶπε· “πόσα ψωμιά ἔχετε;” Πηγαίνετε και ἴδετε”. Και αφού εἶδαν τι εἶχαν, εἶπαν· “ἔχομε πέντε ψωμιά και δύο ψάρια”.

Μαρκ. 6,39 καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ.

Μαρκ. 6,39 Και παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς να συστήσουν εἰς ὅλους να καθήσουν ομάδες-ομάδες στο χλωρό χορτάρι.

Μαρκ. 6,40 καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πενήκοντα.

Μαρκ. 6,40 Και ἐξάπλωσαν ομάδες ομάδες σαν πρασιές, ἀνὰ ἑκατὸν και ἀνὰ πενήντα.

Μαρκ. 6,41 καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρτους καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι.

Μαρκ. 6,41 Ο δε Κυριος, αφού ἐπῆρε τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, ὑψωσε τα βλέμματα στον ουρανόν, εδοξολόγησε τον Πατέρα και ἐκοψε κομμάτια τα ψωμιά και ἐδιδεν στους μαθητάς, δια να παραθέσουν εἰς τα πλήθη, και τα δύο ψάρια ἐπίσης εμοίρασεν εἰς ὅλους. (Και ἐπείσθησαν οι μαθηταὶ δια μίαν ἀκόμη φοράν περί της ἀγάπης και της δυνάμεως του Κυρίου, ἀλλὰ και περί του καθήκοντός των να εἰσφέρουν και αυτοὶ ο,τι ἡμποροῦν).

Μαρκ. 6,42 καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν,

Μαρκ. 6,42 Και ἔφαγαν ὅλοι και ἐχόρτασαν.

Μαρκ. 6,43 καὶ ἦραν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

Μαρκ. 6,43 Και ἐμάζεψαν ἀπὸ τα κομμάτια που ἐπερίσσευσαν και ἀπὸ

	τα ψάρια δώδεκα κοφίνια γεμάτα.
Μαρκ. 6,44	καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους πεντακισχίλιοι ἄνδρες.
Μαρκ. 6,44	Αυτοὶ δε που ἔφαγαν ἦσαν πέντε χιλιάδες ἄνδρες.
Μαρκ. 6,45	Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαιῖδαν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον·
Μαρκ. 6,45	Και αμέσως ο Ιησοῦς (δια να προφυλάξῃ τους μαθητὰς ἀπὸ τον ἀκριτον ενθουσιασμόν του ὄχλου που ἤθελαν να τον κάνουν βασιλέα) τους υποχρέωσε να μπουν στο πλοῖον και να περάσουν στο ἀπέναντι μέρος εἰς την Βηθσαιῖδᾶ, ὅπου και να τον περιμένουν, ἕως ὅτου ἀπολύσῃ αὐτὸς τα πλήθη.
Μαρκ. 6,46	καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.
Μαρκ. 6,46	Και αφοῦ απεσπάσθῃ απ' αὐτοὺς ἀνέβηκε εἰς ὄρος να προσευχηθῇ.
Μαρκ. 6,47	καὶ ὀψίας γενομένης ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.
Μαρκ. 6,47	Αργὰ δε ὅταν ἐπροχώρησε ἡ ἐσπέρα, τὸ πλοῖον εὐρίσκετο στο μέσον της θαλάσσης και αὐτὸς ἦτο μόνος εἰς την ξηράν.
Μαρκ. 6,48	καὶ ἰδὼν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν· ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς· καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς.
Μαρκ. 6,48	Και εἶδε τους μαθητὰς ναάταλαιπωροῦνται ἀπὸ τα κύματα, καθὼς ὠδηγοῦσαν τὸ πλοῖον. Διότι ὁ ἄνεμος τους ἦτο ἀντίθετος. Και κατὰ την τετάρτην βάρδιαν της νυκτερινῆς φρουράς, δηλαδὴ μεταξύ τρεῖς και ἕως τις ἐξ τα χαράματα, ἦλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ιησοῦς περιπατῶν ἐπάνω εἰς την θάλασσαν και ἤθελε να τους προσπεράσῃ.
Μαρκ. 6,49	οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν·

Μαρκ. 6,49	Οι μαθηταί, όταν τον είδαν να περιπατή εις την θάλασσαν, ενόμισαν ότι είναι φάντασμα και έβγαλαν κραυγήν τρόμου.
Μαρκ. 6,50	πάντες γάρ αὐτὸν εἶδον καὶ ἐταράχθησαν. καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.
Μαρκ. 6,50	Διότι ὅλοι τον είδαν και εταράχθησαν. Και αμέσως ωμίλησεν ο Ιησοῦς προς αυτούς και τους είπε· “θάρρος εγώ είμαι, μη φοβείσθε”.
Μαρκ. 6,51	καὶ ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον πρὸς αὐτούς, καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο καὶ ἐθαύμαζον.
Μαρκ. 6,51	Και ανέβη ο Ιησοῦς στο πλοῖον και εσταμάτησεν ο άνεμος. Και κατελήφθησαν εις μεγάλον βαθμόν από παρά πολὺν φόβον και θαυμασμόν.
Μαρκ. 6,52	οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις, ἀλλ' ἦν αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη.
Μαρκ. 6,52	Και εθαύμασαν τόσον πολύ, διότι δεν είχαν εννοήσει το άλλο μεγάλο θαῦμα του πολλαπλασιασμοῦ των ἄρτων, ἀλλὰ ἦτο η καρδιά των και η διάνοιά των βραδυκίνητος και κλειστή.
Μαρκ. 6,53	Καὶ διαπεράσαντες ἀπῆλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρέτ καὶ προσωρμίσθησαν.
Μαρκ. 6,53	Και αφού διέσχισαν την λίμνην, ἤλθαν εις την περιοχὴν της Γεννησαρέτ και αγκυροβόλησαν εκεί.
Μαρκ. 6,54	καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου εὐθέως ἐπιγινόντες αὐτὸν
Μαρκ. 6,54	Οταν δε εβγήκαν από το πλοῖον, αμέσως τα πλήθη τον αντελήφθησαν.
Μαρκ. 6,55	περιέδραμον ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην καὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστι·
Μαρκ. 6,55	Και περιέτρεξαν ὅλην την γύρω περιοχὴν ἐκείνην

διαδιδόντες την είδησιν και ήρχισαν να περιφέρουν επάνω εις τα κρεββάτια τους αρρώστους των από ένα μέρος στο άλλο, όπου ήκουον ότι ήτο ο Ιησούς.

Μαρκ. 6,56 καὶ ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας ἢ πόλεις ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθεσαν τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα κἂν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤπτοντο αὐτοῦ, ἐσώζοντο.

Μαρκ. 6,56 Και όπου αν εισήρχετο εις χωριά η πόλεις η εις εξοχικάς περιοχάς έθεταν τους ασθενείς εις τας αγοράς (εις κεντρικούς δηλαδή τόπους όπου υπήρχε μεγάλη πιθανότης να περάση ο Χριστός” και παρακαλούσαν αὐτόν να επιτρέψη στους αρρώστους να εγγίσουν την άκρη από το ένδυμά του. Και όσοι τον ήγγιζαν εθεραπεύοντο. (Η με πίστιν προσέγγισις προς τον Κυριον γίνεται αιτία πολλών δωρεών, υλικών και πνευματικών).

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 7

Μαρκ. 7,1 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων·

Μαρκ. 7,1 Και συνεκεντρώθησαν γύρω από αὐτόν οι Φαρισαῖοι και μερικοί από τους γραμματεῖς, που είχαν έλθει από τα Ιεροσόλυμα.

Μαρκ. 7,2 καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ, τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις, ἐσθίοντας ἄρτους, ἐμέμψαντο·

Μαρκ. 7,2 Όταν δε είδαν μερικούς από τους μαθητάς του να τρώγουν ψωμί με άνιπτα χέρια, μολυσμένα όπως τα θεωρούσαν αυτοί, τους κατέκριναν.

Μαρκ. 7,3 οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων·

- Μαρκ. 7,3 Διότι οι Φαρισαῖοι και ὅλοι οι Ιουδαῖοι, εἰάν δεν νίψουν τα χέρια των, δεν τρώγουν. Και το κάνουν αυτό, δια να κρατήσουν την παράδοσιν των πρεσβυτέρων.
- Μαρκ. 7,4 καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, εἰάν μὴ βαπτίσωνται, οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλὰ ἐστὶν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν·
- Μαρκ. 7,4 Και ὅταν γυρίσουν στο σπίτι ἀπὸ την ἀγοράν ἢ ἀπὸ ἄλλους δημοσίους τόπους, δεν τρώγουν, εἰάν δεν πλυθοῦν ολόκληροι. Καὶ ἄλλα πολλὰ εἶναι, που παρέλαβαν ἀπὸ την παράδοσιν των να τα φυλάττουν, ὅπως εἶναι το να πλύνουν μέσα σε ἄφθνο νερό ποτήρια, κανάτια χάλκινα δοχεῖα, καὶ τα χαμηλά κρεβάτια της τραπεζαρίας ἐπάνω εἰς τα ὁποῖα ξαπλωμένοι ἐτρώγαν.
- Μαρκ. 7,5 ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· διατί οὐ περιπατοῦσιν οἱ μαθηταί σου κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλ’ ἀνίπτοις χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον;
- Μαρκ. 7,5 Ἐπειτα ἐρώτησαν τὸν Κύριον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· “διατί οἱ μαθηταί σου δεν συμμορφώνονται με τὴν παράδοσιν των πρεσβυτέρων, ἀλλὰ τρώγουν το ψωμί με ἄπλυτα χέρια;”
- Μαρκ. 7,6 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὅτι καλῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται· οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’ ἐμοῦ·
- Μαρκ. 7,6 (Οἱ Φαρισαῖοι ἐπρόσεχαν τοὺς τύπους καὶ ὄχι τὴν οὐσίαν, τὴν ἐξωτερικὴν συμπεριφορὰν καὶ ὄχι τὴν ἐσωτερικὴν ἀγνότητα, ἐπινοήσεις ἀνθρώπων καὶ ὄχι τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ). Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπε ὅτι “πολὺ ὀρθὰ ἐπροφύτευσεν γιὰ σας τοὺς ὑποκριτὰς ὁ προφήτης Ἡσαΐας, ὅπως ἔχει γραφῆ· Αὐτὸς ὁ λαὸς με τιμᾷ μόνον, με τα χεῖλη, ἐνῶ ἡ καρδιά των ἀπέχει πολὺ ἀπὸ ἐμένα.

- Μαρκ. 7,7 μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.
- Μαρκ. 7,7 Ἀνώφελα δε και χαμένα με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίες που εἶναι εντολαί ἀνθρώπων και ὄχι ἰδικαί μου.
- Μαρκ. 7,8 ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξεστῶν και ποτηρίων, καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.
- Μαρκ. 7,8 Διότι σεις ἀφήσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ και κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, δηλαδή πλυσίματα κανατιῶν και ποτηρίων και ἄλλα πολλὰ τέτοια και παρόμοια τηρεῖτε”.
- Μαρκ. 7,9 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσετε.
- Μαρκ. 7,9 Και ἔλεγεν εἰς αὐτούς· “πολὺ εὐκόλα με τὴν ιδέαν ὅτι καλῶς πράττετε, παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ δια να τηρήσετε τὴν παράδοσί σας.
- Μαρκ. 7,10 Μωϋσῆς γὰρ εἶπε· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα θανάτῳ τελευτάτῳ·
- Μαρκ. 7,10 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε· τίμα τὸν πατέρα σου και τὴν μητέρα σου· και ἐκεῖνος που κακολογεῖ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα, να καταδικάζεται εἰς θάνατον.
- Μαρκ. 7,11 ὑμεῖς δὲ λέγετε· ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, κορβᾶν, ὃ ἐστὶ δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῆς,
- Μαρκ. 7,11 Σεις ὁμως λέγετε· ἓνας ἄνθρωπος εἶναι ἀδέσμευτος ἀπέναντι τῶν γονέων του, εἰάν πῃ στον πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του, ὅτι αὐτὸ που θέλεις να πάρῃς ἀπὸ ἐμέ δια τὴν ἐξυπηρέτησίν σου εἶναι κορβᾶν, δηλαδή ἱερὸν δῶρον και ἀφιέρωμα στον Θεόν.
- Μαρκ. 7,12 καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ,
- Μαρκ. 7,12 Και δεν τον ἀφίνετε πλέον αὐτὸν να κάμῃ τίποτε δια τὴν ἐξυπηρέτησιν του πατρός του ἢ τῆς μητρός του, ὅπως

διατάσσει ο νόμος του Θεού.

Μαρκ. 7,13 ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν ἢ παρεδώκατε. καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

Μαρκ. 7,13 Καὶ ἐτσι ἀχρηστεύετε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ με τὴν παράδοσίν σας, τὴν ὁποίαν ἔχετε παραδώσει στὸν λαόν. Καὶ πολλὰ τέτοια παρόμοια κάνετε”.

Μαρκ. 7,14 Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀκούετε μου πάντες καὶ συνίετε.

Μαρκ. 7,14 Καὶ αφοῦ προσεκάλεσε ὅλον τὸν λαόν, ἔλεγεν εἰς αὐτούς· “ἀκούστε ὅλοι αὐτό, πὺ θα σας πῶ καὶ καταλάβετε τὸ καλὰ.

Μαρκ. 7,15 οὐδὲν ἐστὶν ἕξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι, ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενά ἐστὶ τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον.

Μαρκ. 7,15 Τίποτε ἀπὸ ὅσα εἰσέρχονται ἀπ' ἕξω ὡς τροφή στὸν ἄνθρωπον διὰ τοῦ σώματος, δὲν ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ τὸν ἄνθρωπον βέβηλον καὶ ἀκάθαρτον ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ ὅσα βγαίνουν ἀπὸ ἀκάθαρτον καρδίαν, αὐτὰ εἶναι πὺ μολύνουν τὸν ἄνθρωπον.

Μαρκ. 7,16 εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Μαρκ. 7,16 Οποῖος ἔχει ἀνοικτὰ τὰ αὐτιά τῆς ψυχῆς τοῦ καὶ καλὴν διάθεσιν διὰ νὰ ἀκούῃ, ἀς ἀκούῃ”.

Μαρκ. 7,17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς.

Μαρκ. 7,17 Καὶ ὅταν ἀφῆκε τὸ πλῆθος καὶ ἐμπήκε στὸ σπίτι, τὸν ἠρώτησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ διὰ τὸ νόημα τῆς παραβολῆς αὐτῆς.

Μαρκ. 7,18 καὶ λέγει αὐτοῖς· οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοὶ ἐστε; οὕπω νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἕξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι;

Μαρκ. 7,18 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· “ἐτσι καὶ σεις σαν τοὺς πολλοὺς εἰσθε ἀνίκανοι ν' ἀντιληφθῆτε τὸ νόημα τῆς παραβολῆς; Δὲν

- καταλαβαίνετε ότι κάθε τι, που απ' έξω εισάγεται με το στόμα στον άνθρωπον, δεν ημπορεί να τον μολύνη;
- Μαρκ. 7,19 ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα.
- Μαρκ. 7,19 Διότι δεν εισέρχεται εἰς τὴν καρδίαν του, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν, ἀπὸ ὅπου το περιττὸν καὶ ἀχρηστον απορρίπτεται στο αφοδευτήριον καὶ ἀφίνει καθαρὰς μέσα στον οργανισμόν ὅλας τὰς ἄλλας τροφάς”.
- Μαρκ. 7,20 ἔλεγε δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
- Μαρκ. 7,20 Ἐλεγε δε ὅτι “αὐτὸ που βγαίνει ἀπὸ το ἐσωτερικὸν του ἀνθρώπου εἶναι ἐκεῖνο, που κάνει μολυσμένον καὶ βέβηλον τὸν ἄνθρωπον.
- Μαρκ. 7,21 ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι,
- Μαρκ. 7,21 Διότι ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων ξεχύνονται αἱ κακαὶ σκέψεις καὶ αποφάσεις, μοιχεῖαι, πορνεία, φόνοι,
- Μαρκ. 7,22 κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη·
- Μαρκ. 7,22 κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δολιότητες, ἠθικὴ παραλυσία καὶ διαστροφή, μάτι μοχθηρὸν, βλασφημία, υπερηφάνεια, παραλογισμὸς καὶ σκοτισμὸς τοῦ νοῦ ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν.
- Μαρκ. 7,23 πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.
- Μαρκ. 7,23 Ὅλα αὐτὰ τὰ πονηρὰ βγαίνουν ἀπὸ το ἐσωτερικὸν καὶ αὐτὰ κάνουν τὸν ἄνθρωπον ἀκάθαρτον ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ”.
- Μαρκ. 7,24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος. καὶ εἰσελθὼν εἰς οἰκίαν οὐδένα ἤθελε γινῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν.

- Μαρκ. 7,24 Και από εκεί εξεκίνησε και επήγεν εις τα σύνορα Τυρου και Σιδώonos. Εμπήκε εις ένα σπίτι, όπου θα έμενε και δεν ήθελε κανείς να μάθη ότι ήτο εκεί. Αλλά δεν ημπούρεσε να ξεφύγη από την προσοχήν των ανθρώπων.
- Μαρκ. 7,25 άκούσασα γάρ γυνή περι αυτού, ής είχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ·
- Μαρκ. 7,25 Διότι όταν ήκουσε δι' αὐτόν μία γυναίκα, της οποίας η μικρά κόρη είχε πονηρόν πνεῦμα, ήλθε και έπεσε γονατιστή εμπρός εις τα πόδια του.
- Μαρκ. 7,26 ή δέ γυνή ήν Ἑλληνίς, Συροφονίκισσα τῷ γένει· καὶ ήρώτα αὐτόν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.
- Μαρκ. 7,26 Αυτή δε η γυναίκα ήτο κατά την μόρφωσιν και την θρησκείαν Ελληνίδα, δηλαδή ειδωλολάτρης, κατά δε την καταγωγήν και την πατρίδα Συροφονίκισσα. Και παρακαλούσε αὐτόν να διώξη το δαιμόνιον από την θυγατέρα της.
- Μαρκ. 7,27 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ ἐστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ τοῖς κυναρίοις βαλεῖν.
- Μαρκ. 7,27 Ο δε Ιησοῦς της είπεν· “άφησε πρώτα να χορτασθούν τα τέκνα του Θεού, δηλαδή οι Ισραηλίται, διότι δεν είναι ορθόν να πάρη κανείς το ψωμί των παιδιών και να το ρίξη εις τα σκυλάκια, δηλαδή στους ειδωλολάτρας”. (Τούτο δε έλεγε, δια να δώση αφορμή εις την Συροφονίκισσαν να εκδηλώση την μεγάλην της πίστιν και πεισθούν οι μαθηταί, ότι και οι εθνικοί είναι άξιοι των δωρεών του).
- Μαρκ. 7,28 ή δέ ἀπεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ· ναί, Κύριε· καὶ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων.
- Μαρκ. 7,28 Εκείνη δε απεκρίθη και του είπε· “ναι, Κυριε, εγώ είμαι

πράγματι σαν τα σκυλάκια· αλλά και τα σκυλάκια, κάτω από το τραπέζι του φαγητού, τρώγουν από τα ψίχουλα των παιδιών”.

Μαρκ. 7,29 καὶ εἶπεν αὐτῇ· διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε· ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου.

Μαρκ. 7,29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὴν “δι’ αὐτὸν τὸν λόγον, που εἶπες καὶ ὁ ὁποῖος δείχνει τὴν πίστιν καὶ τὴν ταπείνωσίν σου, πῆγαινε στο καλὸ· τὸ δαιμόνιον ἔχει πλέον βγῆ ἀπὸ τὴν θυγατέρα σου”.

Μαρκ. 7,30 καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς εὔρε τὸ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ τὴν κλίνην καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός.

Μαρκ. 7,30 Καὶ ὅταν αὐτὴ ἐπῆγε στο σπίτι της, εὐρήκε τὴν θυγατέρα της ἡσυχῇ στο κρεβάτι, καὶ τὸ δαιμόνιον πλέον νὰ ἔχη βγῆ.

Μαρκ. 7,31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.

Μαρκ. 7,31 Παλιν δε αφοῦ ἐβγήκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς Τυρου καὶ τῆς Σιδῶνος, ἦλθεν κοντὰ εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας δια μέσου τῆς περιοχῆς τῆς Δεκαπόλεως.

Μαρκ. 7,32 καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιῶλον καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

Μαρκ. 7,32 Καὶ φέρουν εἰς αὐτὸν ἓνα κωφάλαλον καὶ τὸν παρακαλοῦν νὰ βάλῃ τὸ χεῖρ του ἐπάνω εἰς αὐτόν.

Μαρκ. 7,33 καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ’ ἰδίαν ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, καὶ πτύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ,

Μαρκ. 7,33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς αφοῦ τὸν ἐπῆρε ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸν ὄχλον, ἔβαλε τὰ δάκτυλά του εἰς τὰ αὐτιά ἐκείνου καὶ αφοῦ ἐπτυσε ὀλίγον στο δάκτυλό του, ἤγγισε τὴν γλώσσαν του κωφαλλάλου.

Μαρκ. 7,34 καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξε καὶ λέγει

αὐτῷ· ἐφφαθά, ὃ ἐστὶ διανοίχθητι.

Μαρκ. 7,34 Καὶ αφοῦ εσήκωσε τὰ μάτια στὸν οὐρανόν, ἐστέναξε (δια-
τας θλίψεις καὶ στενοχωρίας τῶν ἀνθρώπων) καὶ τοῦ εἶπε·
“ἐφφαθά”, δηλαδή νὰ ανοιχθῇ ἀμέσως ἡ ἀκοή.

Μαρκ. 7,35 καὶ εὐθέως διηνοιχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ καὶ ἐλύθη ὁ
δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς

Μαρκ. 7,35 Καὶ ἀμέσως ἠνοιξαν πράγματι τὰ αὐτιά του κωφαλάλου καὶ
ἐλύθη τὸ δέσιμον τῆς γλώσσης του καὶ ὠμιλοῦσε με
ευκολίαν καὶ ἀκρίβειαν.

Μαρκ. 7,36 καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ
αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον
ἐκήρυσσον.

Μαρκ. 7,36 Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς, νὰ μὴ εἰπὺν εἰς κανένα
τίποτε. Ὅσον ὅμως αὐτὸς τοὺς διέτασσε, τὸσον καὶ
περισσότερον ἐκεῖνοι διαλαλοῦσαν τὰ θαύματά του.

Μαρκ. 7,37 καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες· καλῶς
πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν καὶ
τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

Μαρκ. 7,37 Καὶ ὁ θαυμασμὸς τῶν ἀνθρώπων ἐξεπερνοῦσε κάθε ὅριον
καὶ ἐλέγαν· “πολὺ καλὰ ὅλα τὰ ἐχει κάμει· καὶ τοὺς κωφοὺς
δίδει τὴν ἀκοήν καὶ τοὺς ἀλάλους τὴν ομιλίαν”.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 8

Μαρκ. 8,1 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοῦ ὄχλου ὄντος καὶ
μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγει αὐτοῖς·

Μαρκ. 8,1 Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας πάλιν πολὺς λαὸς ἦτο μαζὴ του
καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχαν τι νὰ φάγουν, ἐπροακάλεσεν ὁ Ἰησοῦς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς λέγει·

Μαρκ. 8,2 σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς

	προσμένουςί μοι καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι·
Μαρκ. 8,2	“σπλαγχνίζομαι τον λαόν, διότι τρεις ημέρας μένουν κοντά μου και δεν έχουν τι να φάγουν.
Μαρκ. 8,3	καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν ἀπὸ μακρόθεν ἦκασι.
Μαρκ. 8,3	Και εἰάν τους απολύσω να φύγουν νηστικοί δια τα σπίτια των, θα εξαντληθούν και θα αποκάμουν στον δρόμον. Διότι μερικοί ἀπὸ αὐτοὺς ἔχουν ἔλθει ἀπὸ μακρυνά”.
Μαρκ. 8,4	καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ’ ἐρημίας;
Μαρκ. 8,4	Και ἀπήντησαν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ του· “ἀπὸ που ἐδῶ εἰς την ἐρημον θα μπορέση να χορτάση κανεὶς με ψωμιά αὐτούς;”
Μαρκ. 8,5	καὶ ἐπηρώτα αὐτούς· πόσους ἔχετε ἄρτους; οἱ δὲ εἶπον· ἑπτὰ.
Μαρκ. 8,5	Και τους ηρώτησε· “πόσα ψωμιά ἔχετε;” Εκείνοι δε εἶπαν· “επτὰ”.
Μαρκ. 8,6	καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαριστήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσι· καὶ παρέθεκαν τῷ ὄχλῳ.
Μαρκ. 8,6	Και παρήγγειλεν εἰς τα πλήθη να καθήσουν κάτω. Και αφοῦ ἐπῆρε τα επτὰ ψωμιά, εὐχαρίστησε τον Πατέρα, τα ἔκοψε και ἐδίδε στους μαθητάς τα τεμάχια, δια να τα παραθέσουν στον λαόν. Και ἐκεῖνοι τα παρέθεσαν στο πλήθος.
Μαρκ. 8,7	καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ αὐτὰ εὐλογήσας εἶπε παρατιθέναι καὶ αὐτά.
Μαρκ. 8,7	Εἶχαν δε και κάτι λίγα ψαράκια. Και αὐτά, αφοῦ τα εὐλόγησεν, εἶπε να τα παραθέσουν.
Μαρκ. 8,8	ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν. καὶ ἦσαν περισσεύματα

κλασμάτων ἑπτὰ σφυρίδας.

- Μαρκ. 8,8 Εφαγαν δε ὅλοι και εχόρτασαν και εμαζεψαν από τα κομμάτια που επερίσσευσαν επτά μεγάλα κοφίνια.
- Μαρκ. 8,9 ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.
- Μαρκ. 8,9 Εκείνοι δε που ἔφαγαν ἦσαν τέσσαρες χιλιάδες. Και κατόπιν τους ἔστειλεν ὁ Κύριος εἰς τὰ σπίτια των.
- Μαρκ. 8,10 Καὶ ἐμβὰς εὐθύς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.
- Μαρκ. 8,10 Και ἐμέσως ἐμπήκε αὐτὸς στο πλοῖον με τους μαθητάς του και ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.
- Μαρκ. 8,11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ’ αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.
- Μαρκ. 8,11 Και ξεπρόβαλαν ἐμπρὸς του οἱ Φαρισαῖοι και ἤρχισαν να συζητοῦν με δολίαν διάθεσιν και να ζητοῦν ἀπὸ αὐτόν, να ἐπιδείξη ἑκτακτον θαῦμα ἀπὸ τον ουρανόν, που να εἶναι σημάδι και ἐπιβεβαίωσις της ἀποστολῆς του. Αὐτὸ δε ἔλεγαν, ὅχι διότι εἶχαν την διάθεσιν να πιστεύσουν, ἀλλὰ δια να τον πειράξουν και με την ἐλπίδα να τον ἐκθέσουν στον λαόν.
- Μαρκ. 8,12 καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει· τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.
- Μαρκ. 8,12 Και αφοῦ ἀνεστέναξε ἀπὸ τα βάθη της ψυχῆς του εἶπε· “διὰ τὴν ἡ γενεὰ αὕτη ζητεῖ ὅπωςδήποτε σημεῖον; Σας διαβεβαῶνω ὅτι τέτοιο σημεῖον δεν θα δοθῇ εἰς αὐτὴν τὴν γενεάν”.
- Μαρκ. 8,13 καὶ ἀφείς αὐτούς εἰς τὸ πλοῖον ἀπῆλθε πάλιν.
- Μαρκ. 8,13 Τους ἀφησε και με το πλοῖον ἦλθεν στο ἀπέναντι μέρος πάλιν.
- Μαρκ. 8,14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ’ ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

- Μαρκ. 8,14 Και οι μαθηταὶ ελησιμόνησαν να πάρουν ἄρτους. Δεν εἶχαν δε μαζή των στο πλοῖον παρά ἓνα μόνο ψωμί.
- Μαρκ. 8,15 καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων· ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.
- Μαρκ. 8,15 Παρήγγελλε δε εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς καθιστοῦσε προσεκτικούς λέγων· “Βλέπετε καλὰ καὶ προσέχετε ἀπὸ το κακὸ προζῦμι τῶν Φαρισαίων καὶ τοῦ Ἡρώδου”.
- Μαρκ. 8,16 καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους λέγοντες ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν.
- Μαρκ. 8,16 Καὶ εὐλογίζοντο αὐτοὶ καὶ ἔλεγαν μετὰ τῶν “ὁ Διδάσκαλος μας κάνει παρατήρησιν, διότι δεν εφροντίσαμεν να πάρωμεν ψωμιά”.
- Μαρκ. 8,17 καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὐπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;
- Μαρκ. 8,17 Ὁ δε Ἰησοῦς με τὴν θεῖαν τοῦ γνῶσιν εἶδε καθαρὰ τὰς σκέψεις των καὶ τοὺς εἶπε· “τι συλλογίζεσθε, ὅτι δεν ἔχετε ψωμιά; Ακόμη ὑστερα ἀπὸ τόσα θαύματα δεν ἐννοεῖτε καὶ δεν καταλαβαίνετε; Ἐχετε ἀκόμη τὸσον δυσκίνητον καὶ χονδρὴν τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοιάν σας;
- Μαρκ. 8,18 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε, καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε;
- Μαρκ. 8,18 Ἐνὼ ἔχετε μάτια δεν βλέπετε καὶ ἐνὼ ἔχετε αὐτιά δεν ἀκούετε; Καὶ ὅσα ἀκούετε καὶ βλέπετε δεν τα ἐνθυμείσθε;
- Μαρκ. 8,19 ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, καὶ πόσους κοφίνους κλασμάτων πλήρεις ἦρατε; λέγουσιν αὐτῷ· δώδεκα.
- Μαρκ. 8,19 Ὅταν ἔκοψα τὰ πέντε ψωμιά δια τοὺς πεντακισχιλίους, πόσα κοφίνια γεμάτα ἀπὸ κομμάτια ἐπήρατε; Λεγουν εἰς αὐτόν· “δώδεκα”.
- Μαρκ. 8,20 ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἦρατε; οἱ δὲ εἶπον·

ἑπτά.

- Μαρκ. 8,20 Όταν δε τα επτά ψωμιά ἔκοψα και εμοίρασα εις τις τέσσαρες χιλιάδες των ανθρώπων, πόσα μεγάλα κοφίνια γεμάτα ἀπὸ κομμάτια ἐπῆρατε;” Εκείνοι δε εἶπον· “επτά”.
- Μαρκ. 8,21 καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· οὕπω συνίετε;
- Μαρκ. 8,21 Καὶ ἔλεγεν εις αὐτοὺς· “ἀκομα δεν καταλαβαίνετε, ὅτι δεν σας ωμίλησα δια το υλικὸ προζύμι, ἀλλὰ δια το κακὸ πνευματικὸ προζύμι των Φαρισαίων, που εἶναι ἡ κακία των και ἡ υποκρισία των;” (Οἱ μαθηταὶ τότε και οἱ πιστοὶ δια μέσου των αἰῶνων πρέπει να προφυλάσσωνται ἀπὸ τους υποκριτάς).
- Μαρκ. 8,22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδᾶ, καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἄψηται.
- Μαρκ. 8,22 Καὶ ἔρχεται εις την Βηθσαϊδᾶ και φέρουν εις αὐτὸν ἕνα τυφλὸν και τον παρακαλοῦν να τον ἐγγίση, δια να του δώσῃ ἔτσι την θεραπείαν.
- Μαρκ. 8,23 καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης, καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπηρώτα αὐτὸν εἴ τι βλέπει.
- Μαρκ. 8,23 Καὶ αφοῦ ἐπιασε τον τυφλὸν ἀπὸ το χέρι, τον ἔβγαλε ἔξω ἀπὸ το χωριό, ἐπτυσσε εις τα μάτια του, ἔβαλε ἐπάνω εις αὐτὸν τα χέρια του και τον ἐρωτοῦσε, αν βλέπῃ τίποτε.
- Μαρκ. 8,24 καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε· βλέπω τοὺς ἀνθρώπους ὡς δένδρα περιπατοῦντας.
- Μαρκ. 8,24 Καὶ ἐκεῖνος αφοῦ ἐσήκωσε τα μάτια και ἐκύταξε ἔλεγε· “βλέπω τους ἀνθρώπους σαν δένδρα να περιπατοῦν”. (Ἡ θεραπεία ἐγένετο προοδευτικῶς ἀνάλογα με την ἀναπτυσσομένην πίστιν του τυφλοῦ).
- Μαρκ. 8,25 εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι, καὶ ἀποκατεστάθη, καὶ ἀνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας.
- Μαρκ. 8,25 Καὶ ἔπειτα πάλιν ἔβαλε τα χέρια του ὁ Κύριος εις τα μάτια

εκείνου και τον έκαμε να τα ανοίξη καλά και να βλέπη καθαρά. Και αποκατεστάθη η όρασίς του και διέκρινε όλους καθαρά και αυτούς ακόμη που ήσαν μακρυά.

Μαρκ. 8,26 καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ λέγων· μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

Μαρκ. 8,26 Και ἐστειλεν αὐτὸν στο σπίτι του, αφού του ἔδωσε την παραγγελίαν· “οὔτε στο χωριό να εἰσέλθῃς οὔτε εἰς κανένα μέσα στο χωριό να πῇς τίποτε περὶ του θαύματος”.

Μαρκ. 8,27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

Μαρκ. 8,27 Και ανεχώρησεν ο Ιησούς με τους μαθητάς του από την περιοχήν εκείνην, και ήλθε εἰς τα χωριά της Καισαρείας, την οποίαν εἶχε μεγαλώσει και εξωραΐσει ο Ηρώδης Φίλιππος. Εἰς τον δρόμον δε ερωτούσε τους μαθητάς του· “τι λέγουν οἱ ἄνθρωποι περὶ εμοῦ· ποῖος, νομίζουν ὅτι εἶμαι;”

Μαρκ. 8,28 οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, καὶ ἄλλοι Ἡλίαν, ἄλλοι δὲ ἓνα τῶν προφητῶν.

Μαρκ. 8,28 Εκείνοι δε ἀπήντησαν,·“ἄλλοι σε θεωροῦν Ἰωάννην τον Βαπτιστὴν, ἄλλοι Ηλίαν, και ἄλλοι ἓνα ἀπὸ τους προφήτας”.

Μαρκ. 8,29 καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστός.

Μαρκ. 8,29 Και αὐτός τους εἶπε· “σεῖς δε ποῖος λέγετε, ὅτι εἶμαι;” Ἀποκριθεὶς δε ο Πέτρος λέγει εἰς αὐτόν· “συ εἶσαι ὁ Χριστός, τον οποίον προείπαν οἱ προφῆται”.

Μαρκ. 8,30 καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ.

Μαρκ. 8,30 Και διέταξε αυτούς με αυστηρότητα, να μη λέγουν εἰς κανένα, ὅτι αὐτός εἶναι ὁ Χριστός.

Μαρκ. 8,31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν

πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων,
καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

Μαρκ. 8,31 Καὶ ἤρχισε νὰ διδάσκη αὐτοὺς, ὅτι σύμφωνα με τὴν βουλὴν
τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων πρέπει ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ νὰ πάθῃ, νὰ απορριφθῇ καὶ νὰ
περιφρονηθῇ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς,
καὶ νὰ φονευθῇ καὶ ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας νὰ ἀναστηθῇ.

Μαρκ. 8,32 καὶ παρῴρησά τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβόμενος
αὐτὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.

Μαρκ. 8,32 Καὶ ἀπὸ τότε ἐπανελάμβανε ὁ Κύριος τὰ λόγια αὐτὰ περὶ
τοῦ πάθους τοῦ καθαρὰ καὶ φανερά. Καὶ ὁ Πέτρος, ἀφοῦ
ἐπήρε αὐτὸν ἰδιαιτέρως, ἤρχισε νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ ζωηρὰς
διαμαρτυρίας, διὰ νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ἀπὸ τὸν θάνατον.

Μαρκ. 8,33 ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ λέγων· ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ·
ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

Μαρκ. 8,33 Ὁ δὲ Κύριος, ἀφοῦ ἐγύρισε καὶ εἶδε τοὺς μαθητὰς του,
ἐπέπληξε τὸν Πέτρον, λέγων· “ὕπαγε ὀπίσω μου σατανά,
διότι σὺ παρασυρόμενος ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα συναισθήματά
σου, δὲν φρονεῖς ἐκεῖνα ποὺ θέλει ὁ Θεός, ἀλλὰ ἐκεῖνα ποὺ
ἀρέσουν στοὺς ἀνθρώπους”.

Μαρκ. 8,34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ,
καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

Μαρκ. 8,34 Καὶ ἀφοῦ ἐπροσκάλεσε τὸν λαὸν μαζὴ με τοὺς μαθητὰς του,
εἶπεν εἰς αὐτοὺς· “ὅποιος θέλει νὰ με ἀκολουθήσῃ ὡς πιστὸς
μαθητὴς μου, ἀς ἀπαρνηθῇ τὸν ἁμαρτωλὸν ἑαυτὸν τοῦ με
τὰς ἀδυναμίας, καὶ τὰ πάθη του, ἀς πάρῃ τὴν ἀπόφασιν νὰ
ὑποστῇ πρὸς χάριν μου ταλαιπωρίες καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν
σταυρικὸν θάνατον, καὶ ἀς με ἀκολουθήσῃ στὸν δρόμον,
ποὺ ἐγὼ ἐχάραξα.

- Μαρκ. 8,35 ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἑμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου οὗτος σώσει αὐτήν.
- Μαρκ. 8,35 Διότι ὁποῖος θέλει να σώσῃ τὴν ἐπίγειον ζωὴν του, αὐτὸς θα χάσῃ τὴν αἰωνίαν καὶ μακαρίαν ζωὴν. Οποῖος ὅμως ἀψηφήσῃ καὶ θυσιάσῃ τὴν ζωὴν του πρὸς χάριν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, αὐτὸς θα σώσῃ τὴν ζωὴν του εἰς τὴν αἰωνίαν μακαριότητα.
- Μαρκ. 8,36 τί γὰρ ὠφελήσῃ ἄνθρωπον εἰάν κερδῇ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;
- Μαρκ. 8,36 Διότι τί θα ὠφελήσῃ τὸν ἄνθρωπον, εἰάν κερδῇ ολόκληρον τὸν υλικὸν κόσμον καὶ χάσῃ τὴν ψυχὴν του;
- Μαρκ. 8,37 ἢ τί δώσῃ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;
- Μαρκ. 8,37 Ἡ, τί θα δώσῃ ἄνθρωπος ὡς ἀντάλλαγμα, δια να εξαγοράσῃ τὴν ψυχὴν του ἀπὸ τοῦ Ἀδὲ, ἀφοῦ οὔτε ὁ κόσμος ὅλος δὲν ἠμπορεῖ να ἀντισταθμίσῃ τὴν ἀξίαν τῆς ψυχῆς;
- Μαρκ. 8,38 ὅς γὰρ εἰάν ἐπαισχυθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.
- Μαρκ. 8,38 Διότι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δια λόγους ἀνθρωπαρεσκείας καὶ δειλίας θα ἐντραπῇ καὶ θα ἀρνηθῇ ἐμὲ καὶ τοὺς λόγους μου εἰς τὴν γενεάν αὐτήν, τὴν ἀποστατημένην καὶ ἁμαρτωλήν, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θα ἐντραπῇ αὐτὸν καὶ θα τὸν ἀποκηρύξῃ, ὅταν ὡς κριτὴς τῶν ἀνθρώπων ἔλθῃ ολόλαμπρος με τὴν δόξαν τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ συνοδευόμενος ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀγγέλων”.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 9

- Μαρκ. 9,1 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν

ὥδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Μαρκ. 9,1 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· “Σας διαβεβαιώνω, ὅτι υπάρχουν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς που εὐρίσκονται ἐδῶ, οἱ οἱ ποῖοι δεν θα γευθοῦν τον θάνατον, προτοῦ ἰδοῦν την βασιλείαν του Θεοῦ, δηλαδή την Εκκλησίαν, να εγκαθίσταται και να θεμελιώνεται εἰς την γην με δύναμιν κατὰ την ἡμέραν της ἐπιφοιτήσεως του Ἁγίου Πνεύματος”.

Μαρκ. 9,2 Καὶ μεθ’ ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην καὶ ἀναφέρει αὐτούς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ’ ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν,

Μαρκ. 9,2 Καὶ ὕστερα ἀπὸ ἕξ ἡμέρας ἐπῆρε μαζὴ του ο Ἰησοῦς τον Πέτρον και τον Ἰάκωβον και τον Ἰωάννην και τους ἀνέβασεν εἰς ἕνα ὑψηλὸν ὄρος αὐτούς μόνον ἰδιαιτέρως. Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν.

Μαρκ. 9,3 καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ ὡς χιῶν, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτω λευκᾶναι.

Μαρκ. 9,3 Καὶ τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ ἐγίναν ἀπαστράπτοντα και ἀκτινοβόλα, λευκὰ παρὰ πολὺ ὥσαν το χιόνι, τέτοια που κανένας βαφεὺς εἰς την γην δεν ἡμπορεῖ ποτέ να λευκάνη ἐτσι.

Μαρκ. 9,4 καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Μωϋσεῖ, καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ·

Μαρκ. 9,4 Καὶ παρουσιάσθη εἰς αὐτούς ο Ἡλίας (ὡς ἐκπρόσωπος των προφητῶν) μαζὴ με τον Μωϋσέα (ἐκπρόσωπον του Νομου) και συνωμιλοῦσαν με τον Ἰησοῦν. Ἐπῆρε τότε ο Πέτρος τον λόγον και εἶπεν στον Ἰησοῦν.

Μαρκ. 9,5 ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὥδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν

- σκηνάς τρεῖς, σοὶ μίαν καὶ Μωϋσεῖ μίαν καὶ Ἡλίου μίαν.
Μαρκ. 9,5 “Διδάσκαλε, καλὸν εἶναι να μένωμεν ἐδῶ. Καὶ να κατασκευάσωμεν τρεῖς σκηνάς, μίαν δια σε, μίαν δια τον Μωϋσέα καὶ μίαν δια τον Ηλίαν”.
- Μαρκ. 9,6 οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ· ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι.
Μαρκ. 9,6 Καὶ ἔλεγεν αὐτά, διότι δεν ἤξευρε τι να εἴπῃ, ἐπειδὴ αὐτὸς καὶ οἱ δύο ἄλλοι μαθηταὶ εἶχαν καταληφθῇ ἀπὸ φόβον, ο οποίος εἶχε θολώσει καὶ συγχύσει τον νουν τους.
- Μαρκ. 9,7 καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε.
Μαρκ. 9,7 Καὶ αἰφνης ἦλθε νέφος που ἐσκέπασε αὐτοὺς. Καὶ ἀπὸ το νέφος αὐτὸ ἠκούσθη φωνή, που ἔλεγεν· “αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός. Εἰς αὐτὸν να ὑπακούετε”.
- Μαρκ. 9,8 καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ’ ἑαυτῶν.
Μαρκ. 9,8 Καὶ ἐξαφνα ἐκύτταξαν γύρω τους οἱ μαθηταὶ καὶ δεν εἶδαν κανένα, παρὰ μόνον τον Ἰησοῦν μαζὴ των.
- Μαρκ. 9,9 καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ διηγῶνται ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.
Μαρκ. 9,9 Καθὼς δε κατέβαιναν ἀπὸ το ὄρος, ἔδωσεν αὐτοὺς, κατὰ τρόπον ἔντονον, ἐντολήν, να μη διηγηθούν εἰς κανένα αὐτά που εἶδαν, παρὰ μόνον ὅταν ὁ υἱὸς του ἀνθρώπου ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν.
- Μαρκ. 9,10 καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν, πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
Μαρκ. 9,10 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐκράτησαν το γεγονός της μεταμορφώσεως μυστικόν· μεταξύ των ὁμως συζητούσαν, τι σημαίνει ὅτι θα ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν.
- Μαρκ. 9,11 καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες, ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἡλίας δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον.

- Μαρκ. 9,11 Ερωτούσαν όμως αυτόν και έλεγαν· “διατί οι γραμματεῖς λέγουν, ότι πρέπει να έλθῃ πρῶτον ο Ηλίας;”
- Μαρκ. 9,12 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουθενωθῇ;
- Μαρκ. 9,12 Εκείνος δε τους απήντησε· “Μαλιστα, ο Ηλίας θα έλθῃ προ της ελεύσεως του Μεσσίου, να αποκαταστήσῃ και τακτοποιήσῃ τα πάντα δια την υποδοχὴν του. Αλλά διατί δεν λέγουν οι γραμματεῖς και το πως έχει γραφή και προφητευθῇ δια τον Υἱὸν του ἀνθρώπου, ότι θα πάθῃ πολλά και θα εξουθενωθῇ ἀπὸ τους εχθρούς του;
- Μαρκ. 9,13 ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ’ αὐτόν.
- Μαρκ. 9,13 Αλλά ἐγὼ σας λέγω τούτο· ότι ο Ηλίας ἦλθε, ἐναντίον του οποιου, ἔκαμαν ὅσα ἠθέλησαν, ὅπως ἄλλωστε και δι' αὐτόν εἶχε προφητευθῇ”. (Και αὐτὰ ἔλεγε δια τον Ἰωάννην τον Βαπτιστήν, ο οποίος εἶχεν ἐλθῇ ἐν πνεύματι και δυνάμει Ηλίου, δια να προπαρασκευάσῃ τον λαόν).
- Μαρκ. 9,14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοῦς, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς.
- Μαρκ. 9,14 Και καθὼς κατέβηκε προς τους ἄλλους ἐννέα μαθητὰς, εἶδεν λαὸν πολὺν γύρω ἀπὸ αὐτοῦς και τους γραμματεῖς να συζητοῦν ἐντόνως με αὐτοῦς.
- Μαρκ. 9,15 καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτόν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἡσπάζοντο αὐτόν.
- Μαρκ. 9,15 Και ἀμέσως ὅλος ο λαός, ὅταν τον εἶδε, κατελήφθη ἀπὸ μεγάλο θαυμασμόν και τρέχοντες προς αὐτόν τον ἐχαιρετοῦσαν.
- Μαρκ. 9,16 καὶ ἐπηρώτησε τοὺς γραμματεῖς· τί συζητεῖτε πρὸς ἑαυτούς;
- Μαρκ. 9,16 Και ἠρώτησε τους γραμματεῖς· “τι συζητεῖτε μεταξύ σας;”
- Μαρκ. 9,17 καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπε· διδάσκαλε, ἤνεγκα

τὸν υἱὸν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον.

Μαρκ. 9,17 Καὶ λαβὼν τὸν λόγον ἓνας ἀπὸ το πλῆθος εἶπε· “Διδάσκαλε, ἔφερα πρὸς σε τὸ παιδί μου, ποῦ ἔχει καταληφθῆ ἀπὸ πονηρὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον τοῦ ἔχει αφαιρέσει τὴν λαλίαν.

Μαρκ. 9,18 καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.

Μαρκ. 9,18 Καὶ εἰς ὅποιον τόπον το καταλάβει, το συγκλονίζει καὶ το ρίπτει κάτω καὶ το κάνει να αφρίζει, να τρίξη τα δόντια του καὶ να μένη ξηρόν καὶ ἀναίσθητον. Καὶ εἶπα στοὺς μαθητάς σου να διώξουν αὐτὸ τὸ πονηρὸν πνεῦμα, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν”.

Μαρκ. 9,19 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν.

Μαρκ. 9,19 Ο δε Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν καὶ εἶπε· “ὦ γενεὰ, ποῦ μένεις ἀκόμη ἄπιστος, παρ' ὅλα τα θαύματα ποῦ ἔχεις ἰδῆ· ἕως πότε θα εἶμαι μαζὴ σας; Ἐως πότε θα σας ἀνέχωμαι; Φεрте αὐτόν σε μένα”. Καὶ ἔφεραν πράγματι τὸ δαιμονιζόμενο παιδί.

Μαρκ. 9,20 καὶ ἰδὼν αὐτόν εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων.

Μαρκ. 9,20 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, μόλις εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἀμέσως συνεκλόνησε με σπασμούς τὸν νέον, ὁ ὁποῖος ἀφού ἔπεσε εἰς τὴν γῆν, ἐκυλίετο καὶ ἐβγαζε ἀφρούς.

Μαρκ. 9,21 καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν ὥς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν.

Μαρκ. 9,21 Καὶ ἠρώτησε ὁ Κυριὸς τὸν πατέρα τοῦ νέου· “πόσος καιρὸς εἶναι ἀπὸ τότε ποῦ συνέβη αὐτό;” Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· “ἀπὸ τὴν παιδικὴν τοῦ ηλικίαν.

Μαρκ. 9,22 καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν

σπλαγχνισθεὶς ἐφ’ ἡμᾶς.

Μαρκ. 9,22 Καὶ πολλές φορές τον ἐρριξεν εἰς τὴν φωτιά καὶ εἰς τὰ νερά, δια νὰ τον ἐξοντώσῃ. Ἀλλ’ εἰάν ἡμπορήσῃ νὰ κάμῃς τίποτε, σπλαγχνίσου μας καὶ βοήθησέ μας”.

Μαρκ. 9,23 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

Μαρκ. 9,23 Ο δε Ἰησοῦς του εἶπε τούτο· “εἰάν συ ἡμπορήσῃ νὰ πιστεύσῃς, τότε ὅλα εἶναι κατορθωτὰ στον πιστεύοντα”.

Μαρκ. 9,24 καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων ἔλεγε· πιστεύω, κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

Μαρκ. 9,24 Καὶ ἀμέσως πατήρ του παιδίου με δάκρυα εἰς τὰ μάτια ἔκραξε καὶ εἶπε· “πιστεύω, Κυριε, βοήθησέ με νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τὴν ολιγοπιστίαν καὶ νὰ ἀποκτήσω ζωντανὴν πίστιν”.

Μαρκ. 9,25 ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοὶ ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

Μαρκ. 9,25 Ἐπειδὴ δε ὁ Ἰησοῦς εἶδε ὅτι λαὸς ἔτρεχε ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη καὶ ἐμαζεύετο ἐκεῖ, ἐπέπληξε τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα καὶ του εἶπε· “τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ τὸ κωφόν, ἐγὼ σε διατάσσω, ἐβγα ἀπὸ αὐτόν καὶ ποτὲ πλέον νὰ μὴ ξαναεἰσέλθῃς εἰς αὐτόν”.

Μαρκ. 9,26 καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτόν ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.

Μαρκ. 9,26 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρόν ἀφοῦ ἔκραξε καὶ συνεκλόνησε παρὰ πολὺ τὸν νέον, ἐβγήκε. Καὶ ἐμείνε ὁ νέος σαν πεθαμένος, ὥστε πολλοὶ νὰ λέγουν ὅτι ἀπέθανε.

Μαρκ. 9,27 ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη.

Μαρκ. 9,27 Ο δε Ἰησοῦς τον ἐπιασε ἀπὸ τὸ χέρι, τον ἐσήκωσε καὶ

εκείνος εστάθη ὀρθιος.

Μαρκ. 9,28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό.

Μαρκ. 9,28 Όταν δε εισηλθεν ο Κυριος εις ένα σπίτι, οι μαθηταί του τον ερωτούσαν ιδιαιτέρως· “διατί ημεῖς δεν ημπορέσαμεν να διώξωμε το ακάθαρτον πνεύμα;”

Μαρκ. 9,29 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

Μαρκ. 9,29 Και εκεινος τους ειπεν· “αυτό το γένος των δαιμονίων με τίποτε άλλο δεν διώχνεται, παρά μόνον με προσευχήν και νηστείαν”.

Μαρκ. 9,30 Καὶ ἐκείθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῶ·

Μαρκ. 9,30 Και αφού ανεχώρησαν από εκεί, επροχωρούσαν από απόμερους δρόμους δια μέσου της Γαλιλαίας και δεν ήθελε να μάθη κανείς δια την διάβασίν του αυτήν.

Μαρκ. 9,31 ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Μαρκ. 9,31 Και τούτο, διότι εδίδασκε τους μαθητάς του ιδιαιτέρως και τους επληροφορούσε, ότι ο υιός του ανθρώπου παραδίδεται εις χέρια μοχθηρών ανθρώπων, οι οποίοι και θα τον θανατώσουν, και αφού θανατωθή, την τρίτην ημέραν θα αναστηθή.

Μαρκ. 9,32 οἱ δὲ ἡγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

Μαρκ. 9,32 Εκείνοι όμως δεν ημπορούσαν να εννοήσουν τα λόγια αυτά. Δια λόγους δε σεβασμού, αλλά και ἐνεκα φόβου (μήπως ακούσουν κάτι περισσότερο λυπηρόν, η και ελεγχθούν δια την ἀγνοιάν των από τον διδάσκαλον) δεν ετολμούσαν να

τον ερωτήσουν.

Μαρκ. 9,33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος ἐπηρώτα αὐτοὺς· τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε;

Μαρκ. 9,33 Καὶ ἦλθε εἰς τὴν Καπερναοὺμ. Ὅταν δὲ ἐφτάσῃ στο σπίτι, τοὺς ἐρωτοῦσε· “τί ἐσκέπτεσθε καὶ τί ἐσυζητοῦσατε μεταξύ σας στὸν δρόμον;”

Μαρκ. 9,34 οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ τίς μείζων.

Μαρκ. 9,34 Ἐκεῖνοι δὲ ἐντροπιασμένοι ἐσιωποῦσαν, διότι εἶχαν συζητήσει στὸν δρόμον μεταξύ των, ποῖος ἀπὸ αὐτοῦς θὰ εἶναι μεγαλύτερος πλησίον τοῦ Χριστοῦ.

Μαρκ. 9,35 καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς δώδεκα καὶ λέγει αὐτοῖς· εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος.

Μαρκ. 9,35 Καὶ ἀφοῦ ἐκάθισε, ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα καὶ τοὺς εἶπε· “ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος, θὰ γίνῃ τελευταῖος ἀπὸ ὅλους καὶ ὑπηρέτης εἰς ὅλους”.

Μαρκ. 9,36 καὶ λαβὼν παιδίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ εἶπεν αὐτοῖς·

Μαρκ. 9,36 Ἐπήρε δὲ ἓνα παιδί, τὸ ἔβαλε ὀρθίῳ ἐν μέσῳ αὐτῶν, τὸ ἀγκαλιασε καὶ τοὺς εἶπε·

Μαρκ. 9,37 ὃς ἐὰν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.

Μαρκ. 9,37 “ἐκεῖνος ποὺ πρὸς χάριν μου θὰ δεχθῇ ἓνα ἀπὸ τὰ παιδιά αὐτά ἢ ἓνα ἄνθρωπον, ποὺ με τὴν ἀπλοϊκότητα καὶ ἀθωότητά του ὁμοιάζει με μικρὸ παιδί, αὐτὸς ὑποδέχεται ἐμὲ· καὶ ὅποιος θὰ ὑποδεχθῇ ἐμὲ, δὲν δεχεταὶ ἐμὲ, ἀλλὰ τὸν Πατέρα, ποὺ με ἐστεῖλε εἰς τὴν γῆν”.

Μαρκ. 9,38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰωάννης λέγων· διδάσκαλε, εἶδομέν τινα ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ

ἀκολουθεῖ ἡμῖν, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.

Μαρκ. 9,38 Ἐλαβε τότε τον λόγον ο Ιωάννης και εἶπε· “διδάσκαλε, εἶδαμε κάποιον να διώχνη με την ἐπὶ κλησιν του ονόματός σου δαιμόνια· αὐτός ὅμως δεν μας ἀκολουθεῖ και δεν ανήκει εἰς την ομάδα μας. Δια τούτο και τον ἐμποδίσσαμεν, ακριβῶς διότι δεν μας ἀκολουθεῖ ως μαθητῆς σου”.

Μαρκ. 9,39 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με.

Μαρκ. 9,39 Ο δε Ιησούς εἶπεν· “μη τον ἐμποδίζετε, διότι δεν ὑπάρχει ἄνθρωπος, ο οποίος με την δύναμιν του ονόματός μου θα κάμη θαύμα, και θα μπορέση σύντομα να με κακολογήση.

Μαρκ. 9,40 ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ’ ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν.

Μαρκ. 9,40 Μη ἐμποδίζετε λοιπόν κάτι τέτοιους, διότι ἐκεῖνος που δεν εἶναι ἐνάντιον σας και δεν σας πολεμεῖ, εἶναι με το μέρος σας.

Μαρκ. 9,41 ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἐστε, ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Μαρκ. 9,41 Διότι ὁποῖος προς χάριν ἐμοῦ σας προσφέρει και την παραμικράν υπηρεσίαν, ὁποῖος π.χ. σας προσφέρει ἓνα ποτήρι νερό, διότι εἰσθε μαθηταὶ του Χριστοῦ, σας διαβεβαιώνω, ὅτι δεν θα χάσῃ τον μισθὸν του.

Μαρκ. 9,42 καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, καλὸν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.

Μαρκ. 9,42 Οποῖος δε με τα λόγια η με τα ἔργα του ἤθελε σκανδαλίσει και σπρώξει στον δρόμον του κακοῦ ἓνα ἀπὸ τους μικροὺς και ταπεινοὺς τούτους, που πιστεύουν εἰς ἐμέ, πρέπει να θεωρήσῃ συμφερότερον δια τον εαυτὸν του, εἰάν κρεμασθῇ

από τον τράχηλόν του μια μυλόπετρα και ριφθή εις την θάλασσα. (Διότι η τιμωρία, που τον περιμένει από τον δίκαιον Θεόν, θα είναι ασυγκρίτως φοβερωτέρα).

Μαρκ. 9,43 καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν σοὶ ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον,

Μαρκ. 9,43 Καὶ εἰάν πρόσωπον προσφιλές και πολὺτιμον, ὅπως τὸ δέξι σου χέρι, σε σκανδαλίζῃ, κόψε τὴν ἐπικοινωνίαν και συναναστροφὴν με αὐτό, ὅπως θα ἐκοπτες τὸ αρωστημένο χέρι. Διότι εἶναι πολὺ προτιμότερον γιὰ σένα νὰ εἰσελθῇς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν κυλλὸς ἢ ἔχων και τὰ δύο σου χέρια νὰ ριφθῇς εἰς τὴν γέενναν, στο πῦρ τὸ ἄσβεστον,

Μαρκ. 9,44 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

Μαρκ. 9,44 ὅπου τὸ σκουλήκι, που θα κατατρώγῃ τοὺς αμαρτωλοὺς, δεν πεθαίνει ποτὲ και τὸ φοβερό πῦρ δεν σβήνεται ποτὲ.

Μαρκ. 9,45 καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν σοὶ ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλόν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον,

Μαρκ. 9,45 Καὶ εἰάν τὸ πόδι σου γίνεται ἀφορμὴ νὰ αμαρτάνῃς, κόψε το, διότι εἶναι προτιμότερον νὰ μῆς εἰς τὴν αἰωνίαν ζωὴν κουτσός, παρά ἔχων και τὰ δύο πόδια νὰ ριφθῇς εἰς τὴν γέενναν, στο πῦρ τὸ ἄσβεστον,

Μαρκ. 9,46 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

Μαρκ. 9,46 ὅπου τὸ σκουλήκι, που κατατρώγῃ τοὺς κολασμένους, δεν θα ἔχῃ τέλος και ἡ φωτιά, που θα τοὺς κατακαίῃ, δεν θα σβήνῃ. (Εἶναι προτιμότερον νὰ στερηθῇς ἀπὸ τὰς υπηρεσίας τῶν οἰκονομῶν ἀνθρώπων, ἐφ' ὅσον ἐξ αἰτίας αὐτῶν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ριφθῇς εἰς τὴν αἰωνίαν

κόλασιν).

Μαρκ. 9,47 καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλὸν σοί ἐστὶ μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ τοὺς δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός,

Μαρκ. 9,47 Καὶ εἰάν το μάτι σου σε σκανδαλίζῃ καὶ γίνεται αφορμὴ αμαρτίας, βγάλε το. Εἶναι καλύτερον γιὰ σένα νὰ μῆς μονόφθαλμος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρά με τὰ δύο μάτια νὰ αποπεμφθῇς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. (Εἶναι προτιμότερον νὰ χωρισθῇς ἀπὸ πράγματα καὶ πρόσωπα, ποὺ σου εἶναι πολὺτιμα ὥσαν τὸ μάτι, παρά ἐξ αἰτίας αὐτῶν ἡ μαζὴ με αὐτὰ νὰ ριφθῇς εἰς τὴν κόλασιν)

Μαρκ. 9,48 ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

Μαρκ. 9,48 ὅπου τὸ σκουλήκι δὲν παίρνει τέλος καὶ ἡ φωτιά δὲν σβήνεται.

Μαρκ. 9,49 πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία ἀλὶ ἀλισθήσεται.

Μαρκ. 9,49 Διότι κάθε ἕνας θὰ αλατισθῇ με πυρ. Δια μὲν τοὺς δικαίους πυρ ἐξαχνιστικὸν καὶ αγιαστικὸν εἶναι αἱ θυσίαι, εἰς τὰς ὁποίας υποβάλλονται πρὸς χάριν τοῦ Θεοῦ. Δια δὲ τοὺς αμαρτωλοὺς πυρ οδυνηρότατον καὶ ατελεύτητον εἶναι ἡ αἰωνία κόλασις. Καὶ τὸ πυρ αὐτὸ τῶν θυσιῶν, ποὺ υποβάλλονται οἱ δίκαιοι εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὸ ἅλατι, ποὺ κάνει νόστιμη κάθε θυσίαν προσφερομένην στὸν Θεόν.

Μαρκ. 9,50 καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

Μαρκ. 9,50 Τὸ ἅλατι εἶναι καλὸν καὶ χρησιμώτατον· εἰάν ὅμως χάσῃ τὴν αλατιστικὴν τοῦ δύναμιν, με τι θὰ τὸ ἀρτύσετε, ὥστε νὰ γίνῃ καὶ πάλιν χρήσιμον; (Εἰάν αἱ θυσίαι καὶ αἱ ἀρεταὶ τοῦ δικαίου, αἱ ὁποῖαι τὸν κάνουν πνευματικὸν ἅλατι, ποὺ

χαρίζει νοστιμάδα εις την ζωήν της κοινωνίας και προλαμβάνει την σήψιν, εάν αυτά εξαφανισθούν και αντικατασταθούν από κακίας, τότε από που θα ημπορέση ο άνθρωπος ν' αποκτήση πάλιν τα καλά γνωρίσματα του πιστού, που είχε;) Δια τούτο κρατήστε μέσα σας το πυρ του Θεού ζήλου, της θυσίας και της αρετής, δια να έχετε πάντοτε μεταξύ σας ειρήνην και να μη φιλονεικήτε δια αξιώματα και τιμητικάς θέσεις”.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 10

Μαρκ. 10,1 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν, καὶ ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

Μαρκ. 10,1 Από εκεί εσηκώθη ο Ιησούς και ήλθε εις τα σύνορα της Ιουδαίας, προχωρήσας από την περιοχήν που είναι ανατολικά από τον Ιορδάνην. Και πλήθη λαού έρχονται μαζί πάλιν προς αυτόν. Και καθώς εσυνήθιζε, τους εδίδασκε πάλιν.

Μαρκ. 10,2 καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι ἐπηρώτων αὐτόν εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες αὐτόν.

Μαρκ. 10,2 Και προσελθόντες οι Φαρισαῖοι τον ερωτούσαν, εάν επιτρέπεται στον άνδρα να διώξη και να δώση διαζύγιον εις την γυναίκα του. (Του απηύθυναν αυτήν την ερώτησιν με πονηράν διάθεσιν, διότι ήλπιζαν να λάβουν παρεξηγήσιμον απάντησιν, ώστε να έχουν αφορμήν να τον κατηγορήσουν).

Μαρκ. 10,3 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωϋσῆς;

Μαρκ. 10,3 Αυτός δε απήντησεν και τους είπε· “ποῖαν εντολήν σας έδωσε ο Μωϋσής;”

Μαρκ. 10,4	οἱ δὲ εἶπον· ἐπέτρεψε Μωϋσῆς βιβλίον ἀποστασίου γράψαι καὶ ἀπολῦσαι.
Μαρκ. 10,4	Εκείνοι δε εἶπον· “ο Μωϋσῆς ἐπέτρεπεν στον ἄνδρα να δώση γραπτὸν διαζύγιον εἰς την γυναῖκα και να την ἀπολύσῃ”.
Μαρκ. 10,5	καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην·
Μαρκ. 10,5	Και ἀποκριθεὶς ο Ἰησοῦς τους εἶπεν· “ο Μωϋσῆς ἐνεκα της σκληροκαρδίας σας και της βαρβαρότητός σας (δια να προλάβῃ χειρότερα ἐγκλήματα, που ἤμπορούσατε να κάμετε εἰς βάρος της συζύγου σας) συγκατέβη και ἔδωσε αὐτὴν την ἐντολήν.
Μαρκ. 10,6	ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς ὁ Θεός·
Μαρκ. 10,6	Απὸ δε την ἀρχὴν της δημιουργίας ἓνα ἄνδρα και μίαν γυναῖκα ἐπλασε ο Θεός (δια να συγκρατηθῇ ἰσόβιον ἀνδρόγυνον, χωρὶς δυνατότητα διαζυγίου).
Μαρκ. 10,7	ἕνεκεν τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν.
Μαρκ. 10,7	Δι’ αὐτό, σύμφωνα με τους λόγους της Ἀγίας Γραφῆς, θα εγκαταλείψῃ ο ἄνθρωπος τον πατέρα και την μητέρα αὐτοῦ και θα προσκολληθῇ εἰς την μίαν και μονὴν γυναῖκα του και οἱ δύο σύζυγοι θα εἶναι πλέον ἓνα σῶμα.
Μαρκ. 10,8	ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ·
Μαρκ. 10,8	Ὡστε δεν εἶναι πλέον δύο, ὅπως προηγουμένως, ἀλλὰ ἓνα σῶμα.
Μαρκ. 10,9	ὁ οὖν ὁ Θεός συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρίζετω·
Μαρκ. 10,9	Αὐτό λοιπὸν το ἀνδρόγυνον, το ὁποῖον εἰς ἓνα σῶμα ἔχει συνδέσει ο Θεός, ο ἄνθρωπος ας μὴ το χωρίζῃ”.
Μαρκ. 10,10	καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταὶ περὶ τούτου

ἐπηρώτων αὐτόν,

Μαρκ. 10,10 Και εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταὶ τοῦτον ἐρωτούσαν διὰ τὸ θέμα αὐτό.

Μαρκ. 10,11 καὶ λέγει αὐτοῖς· ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ’ αὐτήν·

Μαρκ. 10,11 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπε· “Ὅποιος χωρίσει τὴν γυναῖκα τοῦ καὶ νυμφευθῇ ἄλλην, διαπράττει μοιχείαν εἰς βάρος τῆς νομίμου συζύγου τοῦ.

Μαρκ. 10,12 καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

Μαρκ. 10,12 Καὶ ἐὰν μία γυναῖκα χωρίσῃ τὸν ἄνδρα τῆς καὶ ὑπανδρευθῇ ἄλλον, διαπράττει μοιχείαν”.

Μαρκ. 10,13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παῖδιά, ἵνα αὐτῶν ἅψηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν.

Μαρκ. 10,13 Καὶ προσέφεραν εἰς αὐτὸν τὰ παῖδιά, διὰ νὰ τα ἐγγίσῃ με τὰ χεῖρα τοῦ. Οἱ δὲ μαθηταὶ (διότι ἐνόμιζαν ταπεινωτικὸν διὰ τὸν Κύριον νὰ σχολήτῃ με τὰ παῖδιά, ἤθελαν δὲ νὰ τὸν προφυλάξουν καὶ ἀπὸ ἐνοχλήσεως) ἐπέπλητταν ἐκείνους ποὺ τα ἔφεραν.

Μαρκ. 10,14 ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἄφετε τὰ παῖδιά ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Μαρκ. 10,14 Ὅταν ὁμοῦς ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτό, ἠγανάκτησε καὶ τοὺς εἶπε· “ἀφήστε τὰ παῖδιά νὰ ἔρχωνται εἰς ἐμὲ καὶ μὴ τα ἐμποδίζετε. Διότι εἰς τὰ παῖδιά αὐτά καὶ εἰς ἐκείνους, ποὺ με τὴν ἀπλότητα τῶν ὁμοιάζουν με τὰ ἀπὸνήρευτα παῖδιά, ἀνήκει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μαρκ. 10,15 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παῖδιον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

Μαρκ. 10,15 Σας διαβεβαιώνω, ὅτι ὅποιος δὲν θὰ δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ με τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἀπλότητα ἐνὸς παιδιοῦ, δὲν θὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν”.

- Μαρκ. 10,16 καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατηυλόγει τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ’ αὐτά.
- Μαρκ. 10,16 Καὶ αφοῦ τα ἀγκαλιασε ἔβαλε ἐπάνω των τα χέρια του καὶ τα ευλογούσε πολλές φορές καὶ με πολλήν στοργήν.
- Μαρκ. 10,17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν προσδραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;
- Μαρκ. 10,17 Καὶ καθὼς ἐβγαίνει ο Ἰησοῦς στον δρόμον, ἔτρεξε εμπρὸς εἰς αὐτόν ἕνας καὶ αφοῦ ἐγονάτισε, τὸν ἠρώτησε· “διδάσκαλε ἀγαθέ, τι πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν αἰώνιον ζωήν;”
- Μαρκ. 10,18 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός.
- Μαρκ. 10,18 Ο δε Ἰησοῦς του εἶπεν· “ἐφ’ ὅσον με θεωρεῖς ὡς ἕνα ἀπλοῦν ἄνθρωπον, διατί με ονομάζεις ἀγαθόν; Κανεὶς δεν εἶναι πλήρως καὶ τελείως ἀγαθός, εἰμὶ μόνον ἕνας, ὁ Θεός.
- Μαρκ. 10,19 τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσης, μὴ φονεύσης, μὴ κλέψης, μὴ ψευδομαρτυρήσης, μὴ ἀποστερήσης, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.
- Μαρκ. 10,19 Τὰς ἐντολὰς τὰς γνωρίζεις· νὰ μὴ μοιχεύσης, νὰ μὴ φονεύσης, νὰ μὴ κλέψης, νὰ μὴ ψευδομαρτυρήσης, νὰ μὴ στερήσης τὸν πλησίον σου ἀπ’ ὅ,τι του ἀνήκει, νὰ τιμᾷς τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου”.
- Μαρκ. 10,20 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.
- Μαρκ. 10,20 Αὐτός δε του ἀπήντησε· “διδάσκαλε, ὅλα αὐτὰ τὰ ἔχω φυλάξει ἀπὸ τότε, πού ἤμην νέος”.
- Μαρκ. 10,21 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτόν καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἕν σε ὑστερεῖ· εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν σταυρόν σου.

- Μαρκ. 10,21 Ο δε Ιησούς τον παρετήρησε με πολλήν προσοχήν, τον συνεπάθησε και του είπε· “ένα σου λείπει· αν θέλῃς να εἶσαι τέλειος, πῆγαινε, πώλησε ὅσα ἔχεις και δώσε τα στους πτωχοὺς, και θα ἀποκτήσης θησαυρόν στον ουρανόν και ἔλα ἀκολουθήσέ με, ἔχων την ἀπόφασιν και σταυρικόν ἀκόμη θάνατον να υπομείνης προς χάριν μου”.
- Μαρκ. 10,22 ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.
- Μαρκ. 10,22 Εκείνος ὁμως ετενοχωρήθηκε και εσκυθρώπασε και ἐφυγε λυπημένος. Και τοῦτο, διότι εἶχε κτήματα πολλά, εἰς τα οποία ἦτο δεμένη και προσκολλημένη ἡ καρδιά του (και τα οποία τον ἔκαμαν, παρά την φαινομενικήν του διάθεσιν, να μὴ ἔχη εἰλικρινή ἀγάπην προς τον Θεόν και τον πλησίον).
- Μαρκ. 10,23 καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται!
- Μαρκ. 10,23 Και αφοῦ περιέφερε ο Ιησούς γύρω το βλέμμα του προς ὅσους εἶχαν παρακολουθήσει αὐτήν την σκηνήν, εἶπε στους μαθητάς του· “πόσον δύσκολα θα μουν εἰς την βασιλείαν των ουρανῶν αυτοί, που ἔχουν χρήματα πολλά”!
- Μαρκ. 10,24 οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν·
- Μαρκ. 10,24 Οι δε μαθηταὶ ἔμειναν θαμπωμένοι ἀπὸ ἐκπληξιν και φόβον δια τα λόγια του αὐτά. Ο Ιησούς ὁμως ἐπῆρε πάλιν τον λόγον και τους εἶπε· “παιδιά μου, πόσον δύσκολον εἶναι να εἰσέλθουν εἰς την βασιλείαν του Θεοῦ αυτοί, που ἔχουν στηρίξει την πεποίθησίν των και τας ἐλπίδας των δια μίαν ευτυχισμένην ζωὴν εἰς τα χρήματα!
- Μαρκ. 10,25 εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ

είσελθεῖν.

- Μαρκ. 10,25 Είναι ευκολώτερον μίαν γκαμήλα να περάση από την μικράν τρύπαν που ανοίγει το βελόνι, παρά ο πλούσιος να εισέλθῃ εἰς την βασιλείαν του Θεοῦ”.
- Μαρκ. 10 ,26 οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς ἑαυτοὺς· καὶ τίς δύναται σωθῆναι;
- Μαρκ. 10,26 Εκείνοι δε ἀκόμη περισσότερον ἐξεπλήσσοντο καὶ ἔλεγαν μεταξύ των· “καὶ τότε ποῖός ἡμπορεῖ να σωθῇ, αφοῦ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα τόσοι ἀδύνατοι;
- Μαρκ. 10,27 ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγει· παρὰ ἄνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ’ οὐ παρὰ Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστί παρὰ τῷ Θεῷ.
- Μαρκ. 10,27 —Τους ἐκύτταξε τότε με βλέμμα βαρυσήμαντον ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· “αὐτὸ εἶναι πράγματι ἀδύνατον στοὺς ἀνθρώπους, ὅχι ὅμως καὶ στον Θεόν· διότι ὅλα εἶναι δυνατὰ στον Θεόν, ὁ ὁποῖος καὶ ἡμπορεῖ με τὴν χάριν του να ὁδηγήσῃ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς πλουσίους, εἰς σωτηρίαν”.
- Μαρκ. 10,28 Ἦρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι.
- Μαρκ. 10,28 Ὁ Πέτρος λαβὼν ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν προτοπὴν τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν πλούσιον να ἀπαρνηθῇ τὰ κτήματά του, ἤρχισε να λέγῃ πρὸς τὸν Διδάσκαλον· “ἰδοὺ ἡμεῖς ἔχομεν εγκαταλείψει πάντα καὶ σε ἠκολουθήσαμεν”.
- Μαρκ. 10,29 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου,
- Μαρκ. 10,29 Ἀπεκρίθη δε ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε· “σας διαβεβαιώνω, ὅτι δεν ὑπάρχει κανεὶς, που να ἔχῃ ἀφήσῃ σπῆτι ἡ ἀδελφούς ἡ ἀδελφὰς ἡ πατέρα ἡ μητέρα ἡ γυναῖκα ἡ τέκνα ἡ ἀγροὺς χάριν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου

- Μαρκ. 10,30 ἔὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς καὶ πατέρα καὶ μητέρα καὶ τέκνα καὶ ἀγρούς μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.
- Μαρκ. 10,30 καὶ να μὴ λάβῃ ἑκατονταπλάσια τώρα κατὰ τον χρόνον της παρούσης ζωῆς καὶ οἰκίας καὶ πνευματικούς ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς καὶ πατέρα καὶ μητέρα καὶ τέκνα καὶ ἀγρούς (διότι θα ενταχθῇ εἰς τὴν μεγάλην πνευματικὴν οἰκογένειαν, που λέγεται Εκκλησία). Αὐτὰ ὁμως θα τα ἔχη με διωγμούς ἐκ μέρους των ἀσεβῶν καὶ ἀπίστων. Εἰς δε τον αἰῶνα που μέλλει να ἔλθῃ, θα λάβῃ ζωὴν αἰώνιον.
- Μαρκ. 10,31 πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.
- Μαρκ. 10,31 Τότε δε πολλοί, που εθεωροῦντο πρῶτοι στον κόσμον αὐτόν, θα εἶναι τελευταῖοι, οἱ δε τελευταῖοι καὶ ἀσημοὶ δια το ὄνομά μου θα εἶναι πρῶτοι”.
- Μαρκ. 10,32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτούς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν,
- Μαρκ. 10,32 Ἀνέβαιναν δε τον δρόμον που ὠδηγοῦσε πρὸς τα Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροπορεύετο ἀπὸ αὐτούς. Καὶ οἱ μαθηταὶ καθὼς ἐβλεπαν τον διδάσκαλον να προχωρῇ πρὸς το μαρτύριον κατελήφθησαν ἀπὸ θάμβος (ἐμπρὸς στο μεγαλεῖο της θυσίας που ἀκτινοβολοῦσε ἡ μορφή του”. Καὶ καθὼς με σεβασμὸν τον ἀκολουθοῦσαν, ἐφοβοῦντο δι’ ὅσα ἐμέλλον να γίνουν εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐπήρε πάλιν τους δώδεκα ὁ Κυριος καὶ ἤρχισε να λέγῃ εἰς αὐτούς ὅσα ἐμέλλον να του συμβοῦν.
- Μαρκ. 10,33 ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ

- Μαρκ. 10,33 παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι,
Ελεγε δηλαδή ότι “ιδού αναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θα παραδοθῇ τοῖς ἀρχιερεῖς καὶ τοῖς γραμματεῖς καὶ θα τὸν καταδικάσῃ εἰς θάνατον, καὶ θα τὸν παραδώσῃ τοῖς εἰδωλολάτραις στρατιώταις τῆς Ῥώμης.
- Μαρκ. 10,34 καὶ ἐμπαΐξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.
- Μαρκ. 10,34 Καὶ θα τὸν ἐμπαΐξουν καὶ θα τὸν μαστιγώσουν καὶ θα τὸν φτύσουν καὶ θα τὸν θανατώσουν, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θα ἀναστηθῇ”.
- Μαρκ. 10,35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν.
- Μαρκ. 10,35 Καὶ ἐρχονται πρὸς αὐτόν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, τὰ παῖδιά τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ λέγουσιν· “διδάσκαλε, θέλομεν νὰ μας κάμῃς αὐτὸ ποὺ θα ζητήσωμεν”.
- Μαρκ. 10,36 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν;
- Μαρκ. 10,36 Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε· “τί θέλετε νὰ σας κάμω;”
- Μαρκ. 10,37 οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἴς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἴς ἐξ ἐννέων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.
- Μαρκ. 10,37 Εκείνοι ἀπήντησαν· “ὅταν ὡς ἐνδοξὸς βασιλεὺς καθίσῃς ἐν τῷ βασιλικῷ θρόνῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ, δὸς μας νὰ καθίσωμεν ἓνας ἐκ δεξιῶν σου καὶ ἓνας ἐξ ἀριστερῶν σου”.
- Μαρκ. 10,38 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι;
- Μαρκ. 10,38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· “δὲν ξέρετε τί ζητεῖτε. Ἡμπορεῖτε νὰ πῖετε τὸ ποτήριον τοῦ πόνου καὶ τοῦ μαρτυρίου, τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, καὶ νὰ βαπτισθῆτε τὸ βάπτισμα τοῦ αἵματος, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι;”

- Μαρκ. 10,39 οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πῖεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε·
- Μαρκ. 10,39 Εκείνοι δε χωρίς καλά-καλά να σκεφθούν, του είπαν· “ημπορούμεν”. Ο δε Ιησούς εἶπεν εις αυτούς· “το μεν ποτήριον του μαρτυρίου, το οποίον ἐγὼ ἐντος ολίγου πίνω, θα το πῖετε και το βάπτισμα της οδύνης και του αἵματος και της θυσίας, το οποίον ἐγὼ ἐντος ολίγου θα βαπτισθῶ, θα το βαπτισθῆτε. (Διότι και σεις θα δοκιμάσετε οδύνας και διωγμούς ἐξ αιτίας της πίστεώς σας εις ἐμέ).
- Μαρκ. 10,40 τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐϋωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ’ οἷς ἡτοίμασται.
- Μαρκ. 10,40 Το να καθίσετε ὁμως εκ δεξιῶν μου και εκ αριστερῶν μου δεν εἶναι εις την εξουσίαν μου να το δώσω εις ὅποιον απλῶς μου το ζητήσῃ, ἀλλὰ θα δοθῇ στους αξίους, εις αυτούς δηλαδή που θα ζήσουν σύμφωνα με το Ευαγγέλιον και θα αγωνισθούν, δια τους οποίους ἄλωστε και ἔχει ετοιμασθῆ”.
- Μαρκ. 10,41 καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.
- Μαρκ. 10,41 Οι ἄλλοι δέκα, ὅταν ἤκουσαν αὐτά, ἤρχισαν να αἰσχρολογεῖν δια την φιλόδοξον αὐτὴν συμπεριφορὰν του Ιακώβου και του Ιωάννου.
- Μαρκ. 10,42 ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν·
- Μαρκ. 10,42 Ο δε Ιησούς τους ἐκάλεσε κοντά του και τους εἶπε· “ξέρετε, ὅτι αυτοί που προβάλλονται σαν ἄρχοντες των ἐθνῶν, συμπεριφέρονται προς τους λαοὺς σαν να ἦσαν ἀπόλυτοι κύριοι αὐτῶν. Και ἐκεῖνοι που κατέχουν ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους μεγάλα ἀξιώματα, κάνουν κακὴν χρῆσιν της ἐξουσίας των και καταδυναστεύουν αὐτοὺς, σαν να τους

έχουν δούλους των.

Μαρκ. 10,43 οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος,

Μαρκ. 10,43 Δεν πρέπει ὁμῶς τέτοια εγωϊστική τάσις και συμπεριφορὰ να παρατηρήται ματαξὺ σας. Αλλ' ὅποιος θέλει να αναδειχθῇ μέγας μεταξὺ σας, πρέπει να γίνῃ υπηρέτης σας, που να σας εξυπηρετῇ με αγάπην.

Μαρκ. 10,44 καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος·

Μαρκ. 10,44 Και ὅποιος ἀπὸ σας θέλει να γίνῃ πρῶτος, πρέπει να γίνῃ δούλος ὅλων και να συμπεριφέρεται με την ταπεινοφροσύνην και την υπομονήν και υπακοήν του δούλου.

Μαρκ. 10,45 καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Μαρκ. 10,45 Διότι και ο υἱὸς του ἀνθρώπου δεν ἦλθε να εξυπηρετηθῇ ἀπὸ τους ἀνθρώπους, ἀλλὰ να τους εξυπηρετήσῃ και να δώσῃ την ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον και ἀντάλλαγμα, δια να ἐλευθερωθοῦν πολλοὶ ἀπὸ την ἐνόχην της αμαρτίας και τον αἰώνιον θάνατον”.

Μαρκ. 10,46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχὼ· καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, ὁ υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

Μαρκ. 10,46 Και ἐρχονται εἰς την Ἱεριχὼ. Και καθὼς ἐβγαίνει ἀπὸ την Ἱεριχὼ αὐτὸς και οἱ μαθηταὶ του και πολὺς λαός, ἓνας τυφλὸς ὁ Βαρτίμαιος, δηλαδή το παιδί του Τιμαίου, ἐκάθητο παράπλευρα στον δρόμον και ἐπαιτούσε.

Μαρκ. 10,47 καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κρᾶζειν καὶ λέγειν· υἱὲ Δαυῖδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.

Μαρκ. 10,47 Και ὅταν ἤκουσεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς, ὁ Ναζωραῖος εἶναι ἐκεῖ,

- ἤρχισε να φωνάζει και να λέγει· “Ἰησοῦ, ἀπόγονε του Δαυΐδ, ἐλέησέ με”.
- Μαρκ. 10,48 καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με.
- Μαρκ. 10,48 Καὶ πολλοὶ τον ἐπέπληττον να σιωπήσῃ. Αὐτός ὁμως πολὺ περισσότερον ἐφώναζε· “ἀπόγονε του Δαυΐδ, ἐλέησέ με”.
- Μαρκ. 10,49 καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπε· φωνήσατε αὐτόν· καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ· θάρσει, ἔγειρε· φωνεῖ σε.
- Μαρκ. 10,49 Ἐσταμάτησε ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε· “καλέσατέ τον”. Καὶ φωνάζουν τὸν τυφλὸν καὶ του λέγουν· “θάρρος, σήκω, σε καλεῖ ὁ Ἰησοῦς”.
- Μαρκ. 10,50 ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.
- Μαρκ. 10,50 Αὐτός δε ἐπέταξε τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ ἐνδύμα, ἐσηκώθηκε ἀμέσως καὶ ἦλθε στὸν Ἰησοῦν.
- Μαρκ. 10,51 καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω.
- Μαρκ. 10,51 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ του εἶπε· “τί θέλεις να σου κάμω;” (Τὸν ηρώτησε ὄχι διότι δὲν ἐγνώριζε τὸ αἶτημά του, ἀλλὰ δια να του δώσῃ ἀφορμὴν να ἐκδηλώσῃ ἐμπρὸς εἰς ὅλους τὴν πρὸς αὐτὸν θερμὴν τοῦ πίστιν). Ὁ δε τυφλὸς εἶπεν εἰς αὐτόν· “διδάσκαλε, θέλω να ἀποκτήσω πάλιν τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου”.
- Μαρκ. 10,52 καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.
- Μαρκ. 10,52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς του εἶπε· “πήγαινε στο καλὸ· ἡ πίστις σου σε ἔχει σώσει”. Καὶ ἀμέσως ἐκεῖνος ἀπέκτησε τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐβλεπε καλὰ καὶ ἀκολουθοῦσε τὸν Κυρίον στὸν δρόμον πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 11

- Μαρκ. 11,1 Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰς Βηθσφαγῇ καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
- Μαρκ. 11,1 Καὶ ὅταν ἐπλησίασαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐκεῖ που ἦταν ἡ Βηθσφαγὴ καὶ Βηθανία, κοντὰ στο ὄρος των Ελαιῶν, ἔστειλε ὁ Κύριος δύο ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του
- Μαρκ. 11,2 καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.
- Μαρκ. 11,2 καὶ τοὺς εἶπε· “πηγαίνετε στο χωριό, που εἶναι ἀπέναντί σας, καὶ ἀμέσως καθὼς θα μπαίνετε εἰς αὐτό, θα βρῆτε ἓνα πουλᾶρι δεμένο, ἐπάνω στο ὁποῖον κανένας ἄνθρωπος ἔως τώρα δὲν ἔχει καθίσει. Λύστε το καὶ φέρτε το ἐδῶ.
- Μαρκ. 11,3 καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρειὰν ἔχει, καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀποστέλλει πάλιν ὧδε.
- Μαρκ. 11,3 Καὶ ἐάν κανεὶς σας ἐρωτήσῃ, διατί το κάμνετε αὐτό; Εἰπότε του, ὅτι ὁ Κύριος το χρειάζεται, καὶ πολὺ σύντομα θα το ξαναστείλῃ πάλιν ἐδῶ”.
- Μαρκ. 11,4 ἀπῆλθον δὲ καὶ εὗρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδου, καὶ λύουσιν αὐτόν.
- Μαρκ. 11,4 Επῆγαν πράγματι οἱ μαθηταὶ καὶ εὐρήκαν τὸ πουλᾶρι δεμένο εἰς τὴν θύραν ἔξω πρὸς τὸ μέρος τοῦ δρόμου καὶ το ἔλυσαν.
- Μαρκ. 11,5 καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;
- Μαρκ. 11,5 Καὶ μερικοὶ ἀπὸ ἐκείνων που ἕστεκαν ἐκεῖ, ἔλεγον εἰς αὐτοὺς· “τί κάνετε καὶ λύετε τὸ πουλᾶρι;”

- Μαρκ. 11,6 οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀφῆκαν αὐτούς.
- Μαρκ. 11,6 Εκείνοι δε ἀπήντησαν, ὅπως τους εἶχε παραγγεῖλει ο Ἰησοῦς και τους ἀφήκαν.
- Μαρκ. 11,7 καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐπ’ αὐτῷ.
- Μαρκ. 11,7 Και ἔφεραν το πουλάρι προς τον Ιησοῦν και ἔβαλαν ἐπάνω εἰς αὐτό τα ἐνδύματά των και ἐκάθισεν ο Ἰησοῦς εἰς αὐτό.
- Μαρκ. 11,8 πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν, ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων καὶ ἐστρώννουν εἰς τὴν ὁδόν.
- Μαρκ. 11,8 Πολλοί δε ἔστρωναν τα ἐνδύματά των στον δρόμον δια να περάσῃ ο Ἰησοῦς, ἄλλοι δε ἔκοβαν ἀπὸ τα δένδρα πυκνόφυλλα κλωνάρια και τα ἔστρωναν στον δρόμον.
- Μαρκ. 11,9 καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
- Μαρκ. 11,9 Και ἐκεῖνοι που ἐπήγαιναν μπροστά και ἐκεῖνοι που ἀκολουθοῦσαν (καταληφθέντες ἀπὸ ἀκράτητον ἐνθουσιασμόν) ἐφώναζαν δυνατὰ και ἔλεγαν· “δόξα και ὕμνος· εὐλογημένος ας εἶναι ο Μεσσίας, που ἐρχεται ἐν ὀνόματι Κυρίου, δια να σώσῃ τον κόσμον.
- Μαρκ. 11,10 εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυῖδ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.
- Μαρκ. 11,10 Εὐλογημένη να εἶναι η βασιλεία του προπάτορός μας Δαυῖδ, η οποία ἐρχεται ἐν ὀνόματι Κυρίου· δοξολογίαν ας ψάλλουν οἱ ἄγγελοι, που εἶναι ἐν ὑψίστοις”.
- Μαρκ. 11,11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὥσας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.
- Μαρκ. 11,11 Και εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ο Ἰησοῦς και στο ἱερόν· και ἀφού παρετήρησε τριγύρω ὅλα, ἐπειδὴ η ὥρα ἦτο πλέον

προχωρημένη, εβγήκεν εις την Βηθανίαν μαζί με τους δώδεκα.

Μαρκ. 11,12 Καὶ τῇ ἑπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας ἐπεΐνασε·

Μαρκ. 11,12 Καὶ τὴν αὐριανὴν ἡμέραν, αφοῦ εἶχαν βγῆ ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, δια να επιστρέψουν εἰς Ἰερουσαλήμ, ὁ Κύριος ἐπεΐνασε.

Μαρκ. 11,13 καὶ ἰδὼν συκῆν ἀπὸ μακρόθεν ἔχουσιν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα τι εὐρήσει ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ’ αὐτὴν οὐδὲν εὔρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων.

Μαρκ. 11,13 Καθὼς δε ἀπὸ μακρυὰ εἶδε μια συκιά γεμάτη φύλλα, ἦλθε μήπως τυχόν καὶ εὐρὴ κανένα καρπὸν εἰς αὐτήν. Ὅταν ὁμως ἦλθε κοντά της, δεν εὐρήκε τίποτε παρὰ μόνον φύλλα, διότι δεν ἦτο ὁ καιρὸς τῶν σύκων.

Μαρκ. 11,14 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Μαρκ. 11,14 Καὶ με ἔντονον ὕφος εἶπεν εἰς αὐτήν· “ποτέ πλέον στον αἰῶνα τὸν ἅπαντα να μὴ φάγῃ κανεὶς καρπὸν ἀπὸ σένα”. Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ ἠκούσαν αὐτά (χωρὶς καὶ να ἠμποροῦν να ἐννοήσουν ὅτι ἡ ἀκαρπὸς συκὴ ἐσυμβόλιζε τὴν ἀκαρπὸν συναγωγὴν τῶν Ἑβραίων, ἡ ὁποία ἐξωτερικῶς μόνον τύπους εἶχε να παρουσιάσῃ καὶ ὄχι ἀρετὴν, καὶ ἡ ὁποία θα ἔμενε πλέον στον αἰῶνα στεῖρα καὶ ἀκαρπὸς).

Μαρκ. 11,15 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς κατέστρεψε,

Μαρκ. 11,15 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ὅταν εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν μεγάλην αὐλὴν τοῦ ναοῦ, ἤρχισε να διώχνῃ ἔξω ἀπὸ ἐκεῖ τοὺς πωλοῦντας καὶ τοὺς ἀγοράζοντας μέσα εἰς τὴν ἱερὰν ἐκείνην περιοχὴν. Καὶ τὰ τραπέζια τῶν

αργυραμοιβών (αυτών που αντήλλασαν τα ξένα νομίσματα με ιουδαϊκά, με τα οποία και μόνον έπρεπε να καταβάλεται ο φόρος του ναού) τα αναποδογύρισε, όπως επίσης και τα καθίσματα εκείνων, που πωλούσαν τα περιστέρια δια τας θυσίας.

Μαρκ. 11,16 καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τις διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ,
Μαρκ. 11,16 Καὶ δὲν ἄφινε νὰ μεταφέρῃ κανεῖς διὰ μέσου τῆς αὐλῆς τοῦ ναοῦ κανένα οικιακὸν σκεῦος ἡ δοχεῖον.

Μαρκ. 11,17 καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς· οὐ γέγραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.

Μαρκ. 11,17 Εδίδασκε δε και ἔλεγε εις αυτοὺς· “δεν ἔχει γραφή ἀπὸ τον προφήτην Ησαΐαν, ὅτι ο οἶκος μου θα ονομασθῇ οἶκος προσευχῆς δι' ὅλα τα ἔθνη, που θα πιστεύσουν εις ἐμέ; Σεις ὁμως τον ἐκάματε σπήλαιον ληστῶν, ὅπου με ἀπάτην και αἰσχροκέρδειαν κλέπτετε και ἀδικεῖτε ο ἕνας τον ἄλλον”.

Μαρκ. 11,18 καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

Μαρκ. 11,18 Καὶ ἐπληροφόρηθησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς τὰ γεγονότα αὐτὰ καὶ ἠγανάκτησαν (διότι ἀφ' ἐνός μεν ἔχαναν τὰ ποσοστὰ των ἀπὸ τὰς ἀγοραπωλησίας ἐκεῖνας ἀφ' ἐτέρου δε εἶχαν ἐκτεθῇ στον λαόν, ἐπειδὴ αὐτοὶ εἶχαν τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ ἀπαλάξουν τον ναόν ἀπὸ τους πωλῶντας καὶ ἀγοράζοντας). Καὶ ἐζητοῦσαν πῶς θὰ ἠμποροῦσαν νὰ θανατώσουν αὐτόν. Δὲν ἠθελαν ὁμως φανερά νὰ τον συλλάβουν, διότι τον ἐφοβοῦντο, ἐπειδὴ ὁ λαὸς ἐθαύμαζε πολὺ τὴν διδασκαλίαν του.

Μαρκ. 11,19 καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

Μαρκ. 11,19 Καὶ ὅταν ἐβραδυναζε, ἐβγαίνει ὁ Κύριος ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν.

Μαρκ. 11,20 Καὶ παραπορευόμενοι πρῶτ' εἶδον τὴν συκὴν

ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.

- Μαρκ. 11,20 Και καθώς επερνούσαν το πρωϊ, είδαν οι μαθηταί την συκιάν να ἔχη ξηρανθή από τις ρίζες.
- Μαρκ. 11,21 καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος λέγει αὐτῷ· ῥαββί, ἴδε ἡ συκὴ ἣν κατηράσω ἐξήρანται.
- Μαρκ. 11,21 Και εθυμήθηκε ο Πετρος τα χθεσινά λόγια του Διδασκάλου και του είπε· “διδάσκαλε, κύτταξε· η συκιά την οποίαν χθες κατηράσθης ἔχει ξηρανθή”.
- Μαρκ. 11,22 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν Θεοῦ.
- Μαρκ. 11,22 Και απεκρίθη ο Ιησούς και του είπε· να ἔχετε πίστιν στον Θεόν και την δύναμίν του.
- Μαρκ. 11,23 ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ, ἄρθῃτι καὶ βλήθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσει ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἂν εἴπῃ.
- Μαρκ. 11,23 Διότι σας διαβεβαιώνω, ὅτι ἐκεῖνος που ἔχει τέτοιαν πίστιν και θα εἴπῃ στο βουνό τούτο· σήκω και πέσε εἰς την θάλασσαν, και εφ' ὅσον δεν θα αισθανθῇ καμμίαν αμφιβολίαν εἰς την καρδίαν του, ἀλλὰ θα πιστεύσῃ, ὅτι ὅσα εἰς δόξα του Θεοῦ λέγει γίνονται, θα ἴδῃ ὅτι θα γίνῃ αὐτό, που θα εἴπῃ.
- Μαρκ. 11,24 διὰ τοῦτο λέγων ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν.
- Μαρκ. 11,24 Δια τούτο και σας λέγω, ὅτι ὅλα ὅσα με την προσευχὴν σας ζητεῖτε, πιστεύετε ὅτι θα τα λάβετε, και θα σας δοθοῦν ἀπὸ τον Θεόν.
- Μαρκ. 11,25 καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος, ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.
- Μαρκ. 11,25 Και ὅταν στέκεσθε εἰς προσευχὴν, να συγχωρήτε με ὅλην σας την καρδιά, εἰ ἔχετε κάτι ἐναντίον κάποιου, δια να

συγχωρήση και ο Πατήρ σας ο ουράνιος τα ιδικά σας παραπτώματα.

Μαρκ. 11,26 εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Μαρκ. 11,26 Εάν δε σεις δεν συγχωρήτε τους άλλους δια τα τυχόν σφάλματα, που έχουν πράξει απέναντί σας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος δεν θα συγχωρήση τα ιδικά σας παραπτώματα”.

Μαρκ. 11,27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι

Μαρκ. 11,27 Και ἔρχονται πάλιν εἰς τα Ἱεροσόλυμα και καθὼς αὐτὸς ἐπεριπατοῦσε εἰς την αὐλὴν του ναοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ γραμματεῖς και οἱ πρεσβύτεροι

Μαρκ. 11,28 καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἵνα ταῦτα ποιῇς;

Μαρκ. 11,28 και του λέγουν· “με ποῖαν ἐξουσίαν ἐνεργεῖς αὐτά; Ἡ ποιὸς σου ἔδωκε την ἐξουσίαν αὐτὴν να κάνης αὐτά, δηλαδή να διώχνης τους πωλῶντας και αγοράζοντας ἀπὸ το ἱερόν”;

Μαρκ. 11,29 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἓνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Μαρκ. 11,29 Ο δε Ἰησοῦς ἀπεκρίθη και εἶπεν εἰς αὐτούς· “Θα σας ἐρωτήσω κι' ἐγὼ ἓνα λόγον. Δώστε μου σεις ἀποκρισιν εἰς αὐτόν, και τότε θα σας πω και ἐγὼ, με ποῖαν ἐξουσίαν ἐνεργῶ αὐτά.

Μαρκ. 11,30 τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.

Μαρκ. 11,30 Το βάπτισμα του Ἰωάννου (ο οποίος ὅπως ξεύρετε ἔδωσε ἐπίσημον μαρτυρίαν για μένα) ἦτο ἀπὸ τον ουρανόν, κατόπιν δηλαδή ἐντολῆς του Θεοῦ, η ἦτο ἀπατηλὴ ἐπινόησις των ἀνθρώπων; Απαντήστε μου”.

- Μαρκ. 11,31 καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;
- Μαρκ. 11,31 Εκείνοι τότε εσυλλογίζοντο ἀπὸ μέσα των και ἔλεγαν· “ἐὰν πούμε, ὅτι ἦτο ἀπὸ τον ουρανόν, θα πη· διατί λοιπόν σεις δεν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν;
- Μαρκ. 11,32 ἀλλὰ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων; -ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὅτι προφήτης ἦν.
- Μαρκ. 11,32 Ἀλλά να εἴπωμεν, ὅτι ἦτο ἀπὸ μίαν ἐπινόησις ἀνθρώπων;”- Εφοβούντο ὁμως τον λαόν, διότι ὅλοι ἀνεξαίρετως ἐπίστευαν ὅτι ο Ἰωάννης ἦτο προφήτης.
- Μαρκ. 11,33 καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· οὐκ οἶδαμεν. καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
- Μαρκ. 11,33 Καὶ τότε αὐτοί (που ὡς διδάσκαλοι του λαοῦ ἔπρεπε να διακρίνουν το καλὸν ἀπὸ το κακὸν καὶ να διαφωτίζουν τον λαόν) ἀπήντησαν καὶ εἶπαν στον Ἰησοῦν· “δεν ηξεύρομεν ἀπὸ που ἦτο το βάπτισμα του Ἰωάννου”. Καὶ ο Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τους εἶπε· “διότι εἰσθε δόλιοι καὶ ἀνελικρινεῖς οὔτε καὶ ἐγὼ σας λέγω με ποίαν ἐξουσίαν πράττω αὐτά”.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 12

- Μαρκ. 12,1 Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος καὶ περιέθηκε φραγμὸν καὶ ὥρυξεν ὑπολήνιον καὶ ὠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησε.
- Μαρκ. 12,1 Ἦρχισε τότε να ομιλή εἰς αὐτοὺς με παραβολάς. “Ἐνας ἄνθρωπος ἐφύτευε ἀμπέλι καὶ ὑψωσε ολόγυρα φράκτην καὶ ἐσκάψε πατητήρι καὶ στέρνα δια τον μούστον, ἐκτίσσε πύργον δια να μένουν οἱ φύλακες καὶ οἱ ἐργάται, καὶ ἐτοιμο πλέον το ἀμπέλι το παρέδωσε στους γεωργούς, να το

καλλιεργούν, να αποδίδουν δε και εις αυτόν την αναλογίαν των καρπών και εταξίδευσεν εις άλλην χώραν.

Μαρκ. 12,2 καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.

Μαρκ. 12,2 Καὶ κατὰ τὴν κατάλληλον εποχὴν ἐστειλεν στους γεωργοὺς ἓνα δούλον, δια να παραλάβῃ ἀπὸ αὐτοὺς ἓνα μέρος ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελιοῦ.

Μαρκ. 12,3 καὶ λαβόντες αὐτὸν ἔδειραν καὶ ἀπέστειλαν κενόν.

Μαρκ. 12,3 Εκείνοι ὁμως, αφοῦ επιασαν τὸν δούλον, τὸν ἔδειραν καὶ τὸν ἐδίωξαν με αδειανὰ τὰ χέρια.

Μαρκ. 12,4 καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κάκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν καὶ ἀπέστειλαν ἡτιμωμένον.

Μαρκ. 12,4 Καὶ πάλιν ὁ οικοδεσπότης ἐστειλε εἰς αὐτοὺς ἄλλον δούλον· καὶ ἐκεῖνον, αφοῦ τὸν ἐλιθοβόλησαν, τὸν ἐπλήγωσαν στὸ κεφάλι καὶ τὸν ἐδίωξαν ντροπιασμένον.

Μαρκ. 12,5 καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· κάκεῖνον ἀπέκτειναν, καὶ πολλοὺς ἄλλους, οὓς μὲν δέροντες, οὓς δὲ ἀποκτέννοντες.

Μαρκ. 12,5 Καὶ πάλιν ἐστειλε ἄλλον καὶ ἐκεῖνον τὸν ἐφόνευσαν καὶ πολλοὺς ἄλλους ἐκακοποίησαν, ἄλλους μὲν τοὺς ἐδερναν, ἄλλους δὲ τοὺς ἐφόνευσαν.

Μαρκ. 12,6 ἔτι οὖν ἓνα υἱὸν ἔχων, ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν ἔσχατον πρὸς αὐτοὺς λέγων ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου.

Μαρκ. 12,6 Ἀκόμη, λοιπόν, ἓνα μονογενὴ καὶ ἀγαπητὸν Υἱόν, που εἶχε, τὸν ἐστειλε τελευταῖον πρὸς αὐτοὺς λέγων· Ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι θα ἐντραποῦν ἐπὶ τέλους τὸν υἱὸν μου.

Μαρκ. 12,7 ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοί, θεασάμενοι αὐτὸν ἐρχόμενον, πρὸς ἑαυτοὺς εἶπον ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ

κληρονομία.

- Μαρκ. 12,7 Εκείνοι όμως οι γεωργοί, όταν είδαν αυτόν να έρχεται, είπαν μεταξύ τους· ότι αυτός είναι ο κληρονόμος· ελάτε να τον φονεύσωμεν και θα μείνη έτσι ιδική μας πλέον η κληρονομία.
- Μαρκ. 12,8 καὶ λαβόντες ἀπέκτειναν αὐτὸν καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.
- Μαρκ. 12,8 Και αφού τον επιασαν, τον εφόνευσαν και τον έβγαλαν έξω από το αμπέλι.
- Μαρκ. 12,9 τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.
- Μαρκ. 12,9 Τι θα κάμη λοιπόν ο κύριος του αμπελώνος; Θα έλθη και θα εξολοθρεύση τους γεωργούς αυτούς και θα δώση εις άλλους το αμπέλι, (Ετσι θα τιμωρήση ο Θεός τους πνευματικούς ηγέτας του Ισραήλ, στους οποίους ως καρποφόρον άμπελον ενεπιστεύθη τον λαόν του, και τον οποίον αυτοί κατά πολλούς τρόπους ήθελαν να εκμεταλλεύωνται δια την ιδικήν των ωφέλειαν. Δια να μένουν δε ανενόχλητοι εις την ανίερρον εκμετάλλευσίν των έδιωχναν και έδερναν και εφόνευαν τους προφήτας, τους οποίους κατά καιρούς έστελνεν εις αυτούς ο Θεός, δια να τους υπενθυμίση το καθήκον των. Και θα εμπιστευθή ο Θεός τον νέον λαόν της Χαριτος εις άλλους πνευματικούς ηγέτας).
- Μαρκ. 12,10 οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
- Μαρκ. 12,10 Και επρόσθεσε ο Κυριος· “δεν εδιαβάσατε ούτε αυτό το χωρίον της Γραφής που λέγει· Λιθον τον οποίον απέρριψαν ως ακατάλληλον οι κτίσται, αυτός έγινε ο κυριώτερος ακρογωνιαίος λίθος, δι' όλην την οικοδομήν.
- Μαρκ. 12,11 παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν

ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Μαρκ. 12,11

Από τον Κυριον ἐγένεν η τοποθέτησις αὐτῆ του λίθου και εἶναι αξιοθαύμαστος εἰς τα μάτια ἡμῶν των πιστῶν;”

Μαρκ. 12,12

Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε. καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.

Μαρκ. 12,12

Και ἐζητούσαν οἱ ἀρχιερεῖς να τον συλλάβουν, ἀλλὰ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἠθελαν δε να τον συλλάβουν, διότι ἐκατάλαβαν καλὰ, ὅτι δι' αὐτοὺς εἶπε τὴν παραβολὴν. Και ἀφού τον ἀφῆκαν, ἐφυγαν.

Μαρκ. 12,13

Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ.

Μαρκ. 12,13

Και στέλνουν πρὸς αὐτὸν μερικοὺς ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους και μερικοὺς ἀπὸ τοὺς Ἑρωδιανούς, τοὺς οπαδοὺς δηλαδὴ τοῦ Ἡρώδου και φίλους των Ρωμαίων, δια να τον πιάσουν με τα λόγια των κατὰ δόλιον τρόπον, ὅπως πιάνεται το ψάρι με το δόλωμα.

Μαρκ. 12,14

οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ’ ἐπ’ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. εἶπε οὖν ἡμῖν· ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ; δῶμεν ἢ μὴ δῶμεν;

Μαρκ. 12,14

Εκεῖνοι ἀφού ἦλθαν, του εἶπαν· “διδάσκαλε, γνωρίζομεν καλὰ, ὅτι εἶσαι εὐκρινὴς και φιλαλήθης και δεν σε μέλει δια κανένα. Διότι δεν ἀποβλέπεις οὔτε ἐπηρεάζεσαι ἀπὸ πρόσωπα ἀνθρώπων, ἀλλὰ διδάσκεις πάντοτε με κάθε ἀλήθειαν τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ· εἰπέ μας λοιπόν· ἐπιτρέπεται να πληρώνωμεν φόρον στον Καίσαρα, ναι η ὄχι; Να δώσωμεν η να μη δώσωμεν αὐτὸν τὸν φόρον;

Μαρκ. 12,15

ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν εἶπεν αὐτοῖς· τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον ἵνα ἴδω·

Μαρκ. 12,15

Ο Ἰησοὺς ὁμως, κατανοήσας τὴν δολιότητα και ὑποκρισίαν

των, τους είπε· “τι με πειράζετε; Φερτε μου να ιδώ το δηνάριον, με το οποίον πληρώνετε τον φόρον”.

Μαρκ. 12,16 οἱ δὲ ἤνεγκαν. καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; οἱ δὲ εἶπον· Καίσαρος.

Μαρκ. 12,16 Αυτοὶ δε του ἔφεραν και τους λέγει· “τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν και ἡ ἐπιγραφή, που ὑπάρχει στο νόμισμα;” Εκείνοι δε εἶπον· “του Καίσαρος”.

Μαρκ. 12,17 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ· καὶ ἐθαύμασαν ἐπ’ αὐτῷ.

Μαρκ. 12,17 Και ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς τους εἶπε· “δώστε πίσω στον Καίσαρα, ὅσα ἀνήκουν στον Καίσαρα και στον Θεὸν δώστε, ὅσα ἀνήκουν στον Θεόν. (Εἰς τους ἀρχοντας ἀποδώστε φόρους, σεβασμὸν και ὑπακοήν, εφ’ ὅσον αὐτὰ δεν εἶναι ἀντίθετα πρὸς το θέλημα του Θεοῦ. Εἰς τον Θεόν δε τον νουν και την καρδίαν σας, ολόκληρον τον εαυτὸν σας)”. Και ἐθαύμασαν αὐτὸν δια την ἀπάντησιν, που τους ἔδωκεν.

Μαρκ. 12,18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτων αὐτόν λέγοντες·

Μαρκ. 12,18 Ἠλθαν κατόπιν εἰς αὐτόν οἱ Σαδδουκαῖοι, οἱ οποίοι ἐλεγον ὅτι δεν ὑπάρχει ἀνάστασις νεκρῶν, και τον ἠρωτησαν·

Μαρκ. 12,19 διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

Μαρκ. 12,19 “διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς στον νόμον, που μας ἔδωσε, ἔγραψε ὅτι ἐάν ὁ ἀδελφὸς κάποιου πεθάνῃ και ἐγκαταλείψῃ χήραν τὴν γυναῖκα και δεν ἀφήσῃ τέκνα, πρέπει να πάρῃ ὁ ἀδελφὸς του τὴν χήραν ἐκείνου και να γεννήσῃ ἀπόγονον στον ἀποθανόντα ἀδελφόν.

Μαρκ. 12,20 ἐπὶ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν. καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα.

- Μαρκ. 12,20 Ήσαν, λοιπόν, επτά αδελφοί· και ο πρώτος επήρε σύζυγον και όταν απέθανε, δεν αφήκεν απόγονον.
- Μαρκ. 12,21 καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς οὐκ ἀφῆκε σπέρμα. καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως.
- Μαρκ. 12,21 Και ο δεύτερος αδελφός ἔλαβεν αὐτήν και ἀπέθανε, και ουδέ αὐτός ἀφήκεν ἀπόγονον. Και ο τρίτος ἐπίσης.
- Μαρκ. 12,22 καὶ ἔλαβον αὐτήν οἱ ἐπτά, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. ἑσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
- Μαρκ. 12,22 Και ἐπῆραν αὐτήν ὡς σύζυγον και οι επτά, χωρὶς να ἀφήσουν ἀπόγονον. Τελευταία δε ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε και η γυναῖκα.
- Μαρκ. 12,23 ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἐπτά ἔσχον αὐτήν γυναῖκα.
- Μαρκ. 12,23 Λοιπὸν κατὰ την ἀνάστασιν, ὅταν ὅλοι αυτοὶ ἀναστηθούν, εἰς ποῖον ἀπὸ ὅλους θα ἀνήκη η γυναῖκα; Διότι και οι επτά την ἔλαβον ὡς σύζυγον”.
- Μαρκ. 12,24 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;
- Μαρκ. 12,24 Και ἀποκριθεὶς ο Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· “δεν σκέπτεσθε, πόσον πλανᾶσθε δι’ αὐτό; Και τοῦτο, διότι δεν γνωρίζετε οὔτε την διδασκαλίαν των Γραφῶν οὔτε την δύναμιν του Θεοῦ.
- Μαρκ. 12,25 ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται, ἀλλ’ εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
- Μαρκ. 12,25 Διότι, ὅταν ἀναστηθούν οι ἄνθρωποι ἐκ νεκρῶν οὔτε νυμφεύονται οι ἄνδρες οὔτε υπανδρεύονται αι γυναῖκες, ἀλλὰ ζουν ὅπως οι ἄγγελοι του ουρανοῦ.
- Μαρκ. 12,26 περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως, ἐπὶ τοῦ βᾶτου πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς λέγων, ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;
- Μαρκ. 12,26 Ὡς πρὸς δε τοὺς νεκρούς, ὅτι δηλαδὴ θα ἀναστηθούν, δεν

εδιαβάσατε στο βιβλίο του Μωϋσέως, εκεί όπου γίνεται λόγος δια την φλεγόμενην βάτον, πως του είπεν ο Θεός; Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ;

Μαρκ. 12,27 οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε.

Μαρκ. 12,27 Ο Θεός δεν είναι Θεός νεκρών, αλλά Θεός ζωντανών και ως ζωντανούς εις την αιωνιότητα αναφέρει εδώ τους τρεις πατριάρχας. Σεις λοιπόν, πολὺ πλανᾶσθε”.

Μαρκ. 12,28 Καὶ προσελθὼν εἷς τῶν γραμματέων ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων, ἰδὼν ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν αὐτόν· ποία ἐστὶ πρώτη πάντων ἐντολή;

Μαρκ. 12,28 Επλησίασε τότε ένας από τους γραμματεῖς, ο οποίος όταν τους ἤκουσε να συζητοῦν και εἶδεν ὅτι ορθῶς ἀπῆντησεν εις αὐτούς ο Χριστός, τον ἐρώτησε με εἰλικρινές ενδιαφέρον· “ποία εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἀπὸ ὅλας τας ἐντολάς;”

Μαρκ. 12,29 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ ὅτι πρώτη πάντων ἐντολή· ἄκουε, Ἰσραήλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν Κύριος εἷς ἐστι·

Μαρκ. 12,29 Ο δε Ἰησοῦς του ἀπῆντησεν, ὅτι ἡ πρώτη ἀπὸ ὅλας τας ἐντολάς εἶναι αὕτη·” ἀκουε λαέ Ἰσραήλ, ὁ Κυριος ὁ Θεός ἡμῶν ἕνας και ὁ μόνος Κυριος εἶναι.

Μαρκ. 12,30 καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. αὕτη πρώτη ἐντολή.

Μαρκ. 12,30 Και οφείλεις να ἀγαπᾶς Κυριον τον Θεόν σου με ὅλην σου την καρδίαν και με ὅλην σου την ψυχὴν και με ὅλην την διάνοιάν σου και με ὅλην σου την δύναμιν, με ολόκληρον δηλαδή την ὑπαρξίν σου. Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη ἐντολή.

Μαρκ. 12,31 καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. μείζων τούτων ἄλλη ἐντολή οὐκ ἔστι.

Μαρκ. 12,31 Και δευτέρα ἐντολή ὁμοία προς την πρώτην εἶναι αὕτη· Οφείλεις να ἀγαπᾶς τον πλησίον σου, ὅπως τον εαυτόν σου.

- Μαρκ. 12,32 Αλλη μεγαλυτέρα εντολή από τας δύο αυτάς δεν υπάρχει”.
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμματεὺς· καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ’ ἀληθείας εἶπας ὅτι εἷς ἐστι καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ·
- Μαρκ. 12,32 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ γραμματεὺς· “πολὺ καλὰ, διδάσκαλε, σύμφωνα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπήντησες, ὅτι ἓνας εἶναι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ δεν ὑπάρχει ἄλλος.
- Μαρκ. 12,33 καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν πλεῖον ἐστι πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν.
- Μαρκ. 12,33 Καὶ το νὰ ἀγαπᾷ κανεῖς αὐτὸν με ὅλην τοὺς τὴν καρδιά καὶ με ὅλην τοὺς τὴν διάνοιαν καὶ με ὅλην τοὺς τὴν ψυχὴν καὶ με ὅλην τὴν δύναμιν τῆς θελήσεώς τοῦ καὶ το νὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον τοῦ σαν τὸν ἑαυτὸν τοῦ, εἶναι πολὺ ἀνώτερον ἀπὸ ὅλα τα σφάγια, ποὺ καίονται ολόκληρα ὡς θυσία ἐπάνω στο θυσιαστήριον καὶ ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας θυσίας”.
- Μαρκ. 12,34 καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.
- Μαρκ. 12,34 Ὡς εἶδε ὁ Ἰησοῦς, ὅτι τόσον συνετὰ καὶ ἐξυπνα ἀπήντησε, τοῦ εἶπεν· “δεν εἶσαι μακριὰ ἀπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶναι οἱ ἄλλοι γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι”. Καὶ κανεῖς πλέον δεν ἐτολμοῦσε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ.
- Μαρκ. 12,35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε διδασκῶν ἐν τῷ ἱερῷ· πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς Δαυὶδ ἐστι;
- Μαρκ. 12,35 Ἐλαβε τότε τὸν λόγον ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐδίδασκε εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ ναοῦ· “πῶς ἰσχυρίζονται οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἀπλοῦς ἀπόγονος τοῦ Δαυὶδ;
- Μαρκ. 12,36 αὐτὸς γὰρ Δαυὶδ εἶπεν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ· λέγει ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς

ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Μαρκ. 12,36 Διότι ο ἴδιος ο Δαυῖδ, εμπνεόμενος ἀπὸ το Ἅγιον Πνεῦμα, διεκήρυξε· Εἶπεν ο Κυριος στον Κυριον μου, κάθισε ἐκ δεξιῶν μου ἐνδοξος ὅπως ἐγώ, ἕως ὅτου συντρίψω τοὺς ἐχθρούς σου καὶ τοὺς θέσω ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Μαρκ. 12,37 αὐτὸς οὖν Δαυῖδ λέγει αὐτὸν Κύριον· καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως.

Μαρκ. 12,37 Ο ἴδιος, λοιπὸν, ο Δαυίδ ονομάζει τον Μεσσίαν Κυριον· καὶ πῶς λοιπὸν εἶναι δυνατόν ο Μεσσίας νὰ εἶναι μόνον ἀπλοῦς ἀπόγονός του;” Καὶ ὁ πολὺς λαὸς ἤκουεν τον Ἰησοῦν με μεγάλην ευχαρίστησιν.

Μαρκ. 12,38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν καὶ ἄσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς

Μαρκ. 12,38 Καὶ τοὺς ἔλεγε εἰς τὴν διδασκαλίαν του· “προσέχετε ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς, οἱ οἱποῖοι θέλουν νὰ ἐμφανίζωνται καὶ νὰ περιπατοῦν με ἐπισήμους καὶ ἐιδικὰς δι’ αὐτοὺς στολὰς καὶ ἐπιδιώκουν τοὺς τιμητικοὺς χαιρετισμούς εἰς τὰς ἀγοράς

Μαρκ. 12,39 καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.

Μαρκ. 12,39 καὶ τὰ πρῶτα καθίσματα εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς πρῶτας θέσεις εἰς τὰ δείπνα.

Μαρκ. 12,40 οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι! οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.

Μαρκ. 12,40 Αὐτοὶ εἶναι, ποὺ καταπατοῦν τὸ δίκαιον καὶ κατατρώγουν τὰ σπίτια καὶ τὴν περιουσίαν τῶν χήρων καὶ κατόπιν με ὑποκρισίαν πολλήν καὶ με τὸ πρόσχημα τῆς εὐσεβοίας κάνουν μακρὰς προσευχάς, διὰ νὰ ἐξαπατοῦν τοὺς ἄλλους. Αὐτοὶ θὰ λάβουν μεγαλυτέραν καταδίκην, ἀπὸ οἱονδήποτε ἄλλον ἄρπαγα καὶ κλέπτην”. (Καὶ τοῦτο, διότι αὐτοὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀμαρτάνουν, καὶ, τὸ ἀκόμη χειρότερον,

καπηλεύονται την ευσέβειαν).

Μαρκ. 12,41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον.

Μαρκ. 12,41 Καὶ τότε ἐκάθισεν ὁ Ἰησοῦς ἀπέναντι ἀπὸ τα κουτιά των ἐλεημοσυνῶν καὶ ἐβλεπε πῶς ὁ λαὸς ἐρριπτε χάλκινα νομίσματα εἰς αὐτό”.

Μαρκ. 12,42 καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλὰ· καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχή ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὃ ἐστὶ κοδράντης.

Μαρκ. 12,42 Καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἐρριπταν πολλὰ· Ἠλθε ὁμως μία πτωχή χήρα καὶ ἐρίξε δύο λεπτά, δηλαδὴ ἓνα κοδράντην.

Μαρκ. 12,43 καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχή αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλε τῶν βαλλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον·

Μαρκ. 12,43 Καὶ αφοῦ ἐπροσκάλεσε ὁ Κύριος τοὺς μαθητὰς τοὺς εἶπε· “σας διαβεβαιῶνῶ, ὅτι αὕτη ἡ πτωχή χήρα ἐρρίξε στο κουτί πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους.

Μαρκ. 12,44 πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Μαρκ. 12,44 Διότι ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐρριψαν ἀπὸ το περισσευμά των, αὕτη δε ἀπὸ τὴν πλήρη στέρησίν της· ὅλα ὅσα εἶχεν τα ἐρριψεν, ὅλο το βιο της”.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 13

Μαρκ. 13,1 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.

Μαρκ. 13,1	Και καθώς έβγαιναν από την αυλήν του ναού, του είπεν ένας από τους μαθητάς του· “διδάσκαλε, κύτταξε, τι ωραία μάρμαρα και πόσον μεγαλοπρεπή κτίρια είναι αυτά”!
Μαρκ. 13,2	καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ.
Μαρκ. 13,2	Και ο Ιησούς απήντησε και του είπε· “βλέπεις αυτές τας μεγάλας οικοδομάς· δεν θα μείνη εδώ πέτρα επάνω εις την πέτραν, που να μη κρημνισθῇ”.
Μαρκ. 13,3	Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ’ ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·
Μαρκ. 13,3	Και ενώ εκάθητο στο ὄρος των Ελαιῶν απέναντι από τον ναόν, τον ηρώτησαν ιδιαιτέρως ο Πέτρος, ο Ιάκωβος, ο Ιωάννης και ο Ανδρέας,
Μαρκ. 13,4	εἶπέ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι;
Μαρκ. 13,4	“Πες μας, πότε θα συμβούν αυτά και ποιό θα είναι το σημεῖον, ὅταν πρόκειται ὅλα αυτά να πραγματοποιηθούν;”
Μαρκ. 13,5	ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς ἤρξατο λέγειν αὐτοῖς· βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
Μαρκ. 13,5	Ο δε Ιησούς απήντησε και ήρχισε να τους λέγη· “προσέχετε, μήπως τυχόν κανείς σας παραπλανήση.
Μαρκ. 13,6	πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν.
Μαρκ. 13,6	Διότι πολλοί θα ἔλθουν παίρνοντας ως ιδικόν των το ὀνομά μου και λέγοντες, ὅτι ἐγώ εἰμαι ο Μεσσίας, και πολλούς θα πλανήσουν.
Μαρκ. 13,7	ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ’ οὔπω τὸ τέλος.
Μαρκ. 13,7	Οταν δε ακούσετε πολέμους και ειδήσεις περί πολέμων, μη ταραχθήτε. Διότι σύμφωνα με το σχέδιον του Θεού πρέπει

- να γίνουν αυτά, ἀλλ' ἀκόμη δεν θα ἔχη φθάσει το τέλος.
- Μαρκ. 13,8 ἔγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί.
- Μαρκ. 13,8 Διότι θα ἐξεγερθῇ ἓνα ἔθνος ἐναντίου ἄλλου ἔθνους καὶ ἓνα βασιλεῖον ἐναντίον ἄλλου βασιλείου καὶ θα γίνουν σεισμοὶ εἰς διαφόρους περιοχάς καὶ θα συμβοῦν στέρησεις καὶ πείνες καὶ ταραχές.
- Μαρκ. 13,9 ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα. Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς. παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἑμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
- Μαρκ. 13,9 Αυτὰ ὁμως θα εἶναι ἡ ἀρχὴ πόνων καὶ δεινῶν. Ἀλλὰ σεις προσέχετε τοὺς ἑαυτοὺς σας, διότι θα υποστήτε πολλές δοκιμασίας· οἱ ἐχθροὶ τοῦ Εὐαγγελίου θα σας παραδώσουν εἰς συνέδρια καὶ δημοσίᾳ εἰς τὰς συναγωγὰς τῶν θα σας δείρουν καὶ θα σταθῇτε ὡς κατηγορούμενοι ἐμπρὸς εἰς ἄρχοντας καὶ βασιλεῖς ἕνεκα τῆς πίστεώς σας εἰς ἐμέ, δια να μαρτυρήσετε ἐνώπιον αὐτῶν τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου.
- Μαρκ. 13,10 καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον.
- Μαρκ. 13,10 Συμφωνα ἀκόμη με το θεῖον σχέδιον θα κηρυχθῇ το Εὐαγγέλιον προηγουμένως εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.
- Μαρκ. 13,11 ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελετᾶτε, ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.
- Μαρκ. 13,11 Οταν δε σας οδηγήσουν καὶ σας παραδώσουν εἰς δικαστήρια, μὴ πολυφροντίζετε καὶ μὴ στενοχωρεῖσθε ἐκ τῶν προτέρων τι θα ἀπολογηθῇτε, καὶ μὴ προμελετᾶτε τίποτε. Ἀλλὰ ἐκεῖνο το ὁποῖον θα σας δοθῇ ἀπὸ τον Θεόν

και θα έλθη στον νου σας κατά την ώρα εκείνην, αυτό να λέγετε. Διότι δεν θα είσθε σεις, εκείνοι που θα ομιλούν, αλλά το Αγιον Πνεύμα.

Μαρκ. 13,12 παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

Μαρκ. 13,12 Θα παραδώσῃ δε εἰς θάνατον ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν καὶ ὁ πατὴρ τὸ τέκνον καὶ θα ἐπαναστατήσουν τὰ ἀπίστα παιδιὰ ἐναντίον τῶν εὐσεβῶν γονέων καὶ θα τοὺς θανατώσουν.

Μαρκ. 13,13 καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Μαρκ. 13,13 Καὶ θα εἰσθε οἱ μισούμενοι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀσεβεῖς, ἐπειδὴ θα πιστεύετε στὸ ὄνομά μου. Ἀλλὰ, ἐκεῖνος που θα ὑπομείνῃ ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, αὐτὸς θα σωθῇ.

Μαρκ. 13,14 Ὅταν δὲ ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἑστὼς ὅπου οὐ δεῖ -ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω- τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη,

Μαρκ. 13,14 Ὅταν δε θα ἰδῇτε τὸ μισητὸν καὶ ἀηδὲς κάθαρμα, που θα ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφὴν τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅπως ἔχει προαναγγελθῇ ἀπὸ τὸν προφήτην Δανιὴλ, νὰ στέκεται ἐκεῖ που δὲν πρέπει-κάθε ἓνας που θα διαβάζῃ αὐτὰ τὰ λόγια, ἀς καταλάβῃ περὶ τίνος πρόκειται (πρόκειται διὰ τοὺς κακούργους ἐπαναστάτας καὶ ληστὰς Εβραίους, ὅπως καὶ διὰ τοὺς Ῥωμαίους στρατιώτας, που θα βεβηλώσουν καὶ θα καταστρέψουν τὰ πάντα) τότε ὅσοι εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἀς φεύγουν εἰς τὰ ὄρη, διὰ νὰ κρυβοῦν.

Μαρκ. 13,15 ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν μηδὲ εἰσελθέτω ἅραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ,

Μαρκ. 13,15 Ὅποιος εὐρίσκεται εἰς τὴν τάραντα τοῦ σπιτιοῦ του, ἀς μὴ κατεβῇ στὸ σπῖτι καὶ ἀς μὴ εἰσέλθῃ μέσα εἰς αὐτό, διὰ νὰ

πάρη κάτι.

Μαρκ. 13,16 καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὦν μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω
ᾄραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.

Μαρκ. 13,16 Καὶ ἐκεῖνος που ἐργάζεται στο χωράφι, ας μὴ γυρίσῃ πίσω,
να πάρῃ το ἐξωτερικόν του ἐνδυμα.

Μαρκ. 13,17 οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

Μαρκ. 13,17 Ἀλλοίμονον δε εἰς τας ἐγκύους καὶ εἰς αὐτάς που θα
θηλάζουν κατὰ τας ἡμέρας ἐκείνας. Θα τοὺς εἶναι πολὺ
δύσκολον νὰ τρέξουν καὶ νὰ σωθοῦν.

Μαρκ. 13,18 προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος.

Μαρκ. 13,18 Προσεύχεσθε δε νὰ μὴ γίνῃ ἡ φυγὴ σας εἰς κακοκαιρίαν τοῦ
χειμῶνος.

Μαρκ. 13,19 ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψεις, οἷα οὐ γέγονε
τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἥς ἔκτισεν ὁ Θεὸς ἕως τοῦ
νῦν καὶ οὐ μὴ γένηται.

Μαρκ. 13,19 Διότι ὅλαι αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θα εἶναι θλίψεις βαρεῖα καὶ
μεγάλῃ, ὁμοία πρὸς τὴν ὁποῖαν δὲν ἔχει γίνῃ ἀπὸ τότε που
ἔκτισε ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ἕως τώρα καὶ οὔτε θα γίνῃ ποτέ.

Μαρκ. 13,20 καὶ εἰ μὴ ἐκολόβωσε Κύριος τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη
πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο
ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.

Μαρκ. 13,20 Καὶ εἴαν ὁ Κύριος δὲν περιώριζε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν
ἐκείνων, δὲν θα ἦτο δυνατόν νὰ σωθῇ κανένας ἄνθρωπος.
Ἀλλὰ πρὸς χάριν τῶν ἐκλεκτῶν, που αὐτὸς ἐξελέξε καὶ δὲν
θέλει νὰ ταλαιπωρηθοῦν πολὺ, περιώρισε τὰς ἡμέρας
ἐκείνας.

Μαρκ. 13,21 καὶ τότε εἴαν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὧδε ὁ Χριστός, ἰδοὺ
ἐκεῖ, μὴ πιστεύετε.

Μαρκ. 13,21 Καὶ τότε εἴαν κανεῖς σας πῇ· νὰ, ἐδὼ εἶναι ὁ Χριστός, ἡ ἰδοὺ,
ἐκεῖ εἶναι, μὴ το πιστεύετε.

Μαρκ. 13,22 ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ

δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

Μαρκ. 13,22 Διότι θα αναπηδήσουν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και θα κάμουν εμπρὸς στους ανθρώπους σημεῖα και τέρατα, σημαδιακά και καταπληκτικά ἔργα, δια να παρασύρουν εις τας πλάνας των, αν εἶναι δυνατόν, και αυτούς ἀκόμη τους εκλεκτούς.

Μαρκ. 13,23 ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν ἅπαντα.

Μαρκ. 13,23 Σεις ὁμως προσέχετε· ἰδοὺ, σας τα προεῖπα ὅλα.

Μαρκ. 13,24 Ἄλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς,

Μαρκ. 13,24 Ἀλλὰ κατὰ τας ἡμέρας ἐκείνας, ὕστερα ἀπὸ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος θα σκοτισθῇ και ἡ σελήνη δεν θα δώσῃ το φως της.

Μαρκ. 13,25 καὶ οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.

Μαρκ. 13,25 Και τα ἀστέρια θα ξεφεύγουν ἀπὸ τας τροχιάς των και θα πίπτουν ἀπὸ τον ουρανὸν και αἱ δυνάμεις που συγκρατοῦν τὴν ἀρμονίαν των ουρανῶν θα σαλευθοῦν.

Μαρκ. 13,26 καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης.

Μαρκ. 13,26 Και τότε θα ἰδοῦν τον υἱὸν του ἀνθρώπου να ἔρχεται μέσα εις ὁλόφωτα νέφη με δύναμιν και δόξαν πολλήν.

Μαρκ. 13,27 καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτούς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ.

Μαρκ. 13,27 Και τότε θα στείλῃ τους ἀγγέλους του και θα περιμαζεύσῃ τους εκλεκτούς του ἀπὸ τα τέσσαρα σημεῖα του ὀρίζοντος, ἀπὸ το ἓνα ἄκρον της γῆς ἕως το ἄλλο ἄκρον του ουρανοῦ.

Μαρκ. 13,28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. ὅταν αὐτῆς ὁ κλάδος ἤδη γένηται ἀπαλὸς καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα,

- γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·
- Μαρκ. 13,28 Από δε την συκιά μάθετε την παρωμοίωσιν, που θα σας πω. Όταν το κλωνάρι της γίνη απαλό και βγουν τα φύλλα, γνωρίζετε ότι πλησιάζει το θέρος.
- Μαρκ. 13,29 οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις.
- Μαρκ. 13,29 Ετσι και σεις, όταν θα ιδήτε όλα αυτά να πραγματοποιούνται, εννοήσατε ότι είναι κοντά, ότι ἐφθασε πλέον εις την θύραν και θα πραγματοποιηθῇ η κρίσις του Θεοῦ.
- Μαρκ. 13,30 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται.
- Μαρκ. 13,30 Σας διαβεβαιώνω, ότι δεν θα περάσῃ η γενεὰ αυτή, μέχρις ὅτου ἔλθουν όλα ὅσα σας προείπα, δηλαδή η καταστροφή της Ιερουσαλήμ, οι ψευδόχριστοι και οι ψευδοπροφῆται.
- Μαρκ. 13,31 ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ ἐμοὶ λόγοι οὐ μὴ παρελεύσονται.
- Μαρκ. 13,31 Ο ουρανός και η γη, που σας φαίνονται τόσο σταθερά και αμετακίνητα, θα περάσουν, οι λόγοι μου ὁμως δεν θα περάσουν, αλλά θα πραγματοποιηθούν ακριβώς.
- Μαρκ. 13,32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.
- Μαρκ. 13,32 Ως προς δε την ημέραν εκείνην η την ὥραν, που θα γίνη η δευτέρα παρουσία, κανείς δεν γνωρίζει ακριβώς ούτε οι ἄγγελοι που εἶναι στον ουρανόν ούτε ο Υἱός, ως ἄνθρωπος, εἰμὴ μόνον ο Πατήρ. (Ο Υἱός, ως Θεός λόγος γνωρίζει τα πάντα και τον χρόνον της δευτέρας παρουσίας).
- Μαρκ. 13,33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν.
- Μαρκ. 13,33 Προσέχετε, αγρυπνεῖτε και προσεύχεσθε· διότι δεν γνωρίζετε πότε εἶναι καιρός της παρουσίας του Κυρίου.
- Μαρκ. 13,34 ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος, ἀφείς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ

- δούς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ.
- Μαρκ. 13,34 Καὶ δια να ενοήσετε καλύτερον, θα συμβῇ κάτι ἀνάλογον με ἓνα ξενητεμένον ἄνθρωπον, ο οποίος ἀφήκε το σπίτι του, ἐξουσιοδότησε τους δούλους του να το χρησιμοποιοῦν καὶ στον θυρωρόν ἔδωσε τὴν ἐντολήν να εἶναι ἀγρυπνος καὶ να περιμένη. (Ἔτσι καὶ ο Μεσσίας, ἐτακτοποίησε τα της Ἐκκλησίας του καὶ ἔχει δώσει ἐντολήν να εἶναι ὅλοι ἀγρυπνοὶ καὶ ἐτοιμοὶ, δια να τον υποδεχθoύν, ὅταν ἔλθῃ).
- Μαρκ. 13,35 γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἶδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὅψὲ ἢ μεσονυκτίου ἢ ἀλεκτοροφωνίας ἢ πρωῒ·
- Μαρκ. 13,35 Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν καὶ προσέχετε, διότι δεν γνωρίζετε πότε ο κύριος του σπιτιοῦ ἔρχεται, ἀργά το βραδύ ἢ το μεσονύκτιον ἢ τα χαράματα, ὅταν θα λαλοῦν οἱ πετινοὶ ἢ το πρωῒ.
- Μαρκ. 13,36 μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εὕρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.
- Μαρκ. 13,36 Ἀγρυπνεῖτε, μήπως τυχόν ἐλθῇ αἰφνιδίως καὶ σας εὕρῃ να κοιμάσθε.
- Μαρκ. 13,37 ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· γρηγορεῖτε.
- Μαρκ. 13,37 Αὐτὰ δε που λέγω εἰς σας, τα λέγω εἰς ὅλους. Γρηγορεῖτε”.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 14

- Μαρκ. 14,1 Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας. καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν.
- Μαρκ. 14,1 Ἐπειτα ἀπὸ δύο ἡμέρας, ἦτο Πάσχα καὶ τα ἄζυμα. Καὶ ἐζητοῦσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, πῶς με ἀπάτην καὶ χωρὶς θόρυβον να τον πιάσουν καὶ να τον θανατώσουν.
- Μαρκ. 14,2 ἔλεγον δὲ μὴ ἐν τῇ ἐορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ

λαοῦ.

- Μαρκ. 14,2 Ελεγαν δε να μη τον συλλάβουν κατά την εορτήν, μήπως και γίνη θόρυβος και ταραχή του λαοῦ (δεδομένου, ὅτι πολλοί ἦσαν ἐκεῖνοι, που εθαύμαζαν και ἐσέβοντο και περιστοιχίζαν τον Χριστόν).
- Μαρκ. 14,3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς, καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς.
- Μαρκ. 14,3 Καὶ ὅταν αὐτὸς εὐρίσκετο εἰς τὴν Βηθανίαν, στο σπῖτι Σιμωνος του λεπρού, τὴν ὥραν που εἶχε γεῖρει και ἐτρώγε στο ταπέζι ἦλθε μια γυναῖκα, που ἐκρατοῦσε ἓνα ἀλαβάστρινον δοχεῖον γεμάτο μύρον κατασκευασμένον ἀπὸ γνησίαν και πολῦτιμον νάρδον. Καὶ αφοῦ ἐσπασε τὸ ἀλαβάστρινο δοχεῖον ἔχυνε πλούσια ὅλο τὸ μύρο ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του.
- Μαρκ. 14,4 ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν;
- Μαρκ. 14,4 Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ἐκυριεύθησαν ἀπὸ ἀγανάκτησιν και ἔλεγαν μεταξὺ των· “διατί ἐγίνε αὕτη ἡ ἀσκοπος σπατάλη του πολυτίμου αὐτοῦ μύρου;
- Μαρκ. 14,5 ἡδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ.
- Μαρκ. 14,5 Διότι ἠμποροῦσε τοῦτο τὸ μύρον να πωληθῇ περισσότερο ἀπὸ τριακόσια δηνάρια και να δοθοῦν τα χρήματα αὐτὰ στοὺς πτωχοὺς”. Καὶ ἐπέπλητταν τὴν γυναῖκα.
- Μαρκ. 14,6 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο ἐν ἐμοί.
- Μαρκ. 14,6 Ο δε Ιησους ειπεν· “αφήσατέ την· διατί την ενοχλείτε και την στενοχωρείτε; Αυτή καλὸν και ἀξιέπαινον ἔργον ἔκαμε

εις εμέ.

Μαρκ. 14,7 πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

Μαρκ. 14,7 Διότι τους πτωχοὺς τους ἔχετε πάντοτε κοντὰ σας και ὅταν θέλετε, μπορείτε να τους ευεργετήσετε. Εμὲ ὁμως δεν με ἔχετε πάντοτε μαζή σας.

Μαρκ. 14,8 ὁ ἔσχεν αὕτη ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

Μαρκ. 14,8 Αυτή δε η γυναίκα εκείνο που είχε και ημπορούσε να κάμη δι' εμέ, το έκαμε. Επρόλαβε να αλείψη το σώμα μου με μύρον, δια να το προετοιμάση προς ενταφιασμόν. Και τούτο χωρίς η ίδια να το εννοήσει.

Μαρκ. 14,9 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Μαρκ. 14,9 Σας διαβεβαιώνω, ὅτι ὅπου εἰς ὅλον τον κόσμον, τούτο το Ευαγγέλιον, θα διαλαληθῇ συγχρόνως και αυτό που έκαμεν αυτή, δια να μένη αλησμόνητη η ανάμνησίς της προς δόξαν και τιμήν της”.

Μαρκ. 14,10 Καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα παραδῶ αὐτὸν αὐτοῖς.

Μαρκ. 14,10 Και ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ένας από τους δώδεκα, γεμάτος αγανάκτησιν, επήγε κατ' ευθείαν προς τους αρχιερεῖς και τους επρότεινε να παραδώση εις αυτούς τον Χριστόν.

Μαρκ. 14,11 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύρια δοῦναι· καὶ ἐζήτηι πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῶ.

Μαρκ. 14,11 Αυτοί δε ὅταν ἤκουσαν την πρότασιν ἐχάρησαν (διότι ένας από τους δώδεκα θα επρόδιδε τον Διδάσκαλον και διότι θα τον επιαναν χωρίς θόρυβον). Υπεσχέθησαν δε να του δώσουν χρήματα. Και ἐζητούσε ο Ιούδας, πως εις πρώτην

ευκαιρίαν και χωρίς θόρυβον να τον παραδώση εις χέρια των.

Μαρκ. 14,12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθουον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα;

Μαρκ. 14,12 Καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν, παραμονὴν τοῦ πάσχα, πού ελέγετο ἡμέρα των ἀζύμων (διότι κατ'αυτὴν ἐτοιμάζαν οἱ Εβραῖοι τὰ ἄζυμα δια τὸ πάσχα, ἐσφαζαν δὲ καὶ τὸν πασχάλιον ἀμνόν) εἶπον οἱ μαθηταὶ στον Κυρίον· “πού θέλεις νὰ πάμε νὰ ἐτοιμάσωμεν, δια νὰ φάγῃς τὸ πάσχα;”

Μαρκ. 14,13 καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ,

Μαρκ. 14,13 Καὶ ἐστείλε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του καὶ τοὺς εἶπε· “πηγαίνετε εἰς τὴν ἀπέναντι πόλιν καὶ θὰ σας συναντήσῃ κάποιος ἄνθρωπος, πού θὰ κρατῇ μία πῆλινη στάμνα με νερό· ἀκολουθήσατε τον.

Μαρκ. 14,14 καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἶπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμά μου ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

Μαρκ. 14,14 Καὶ εἰς ὅποιο σπῖτι εἰσέλθῃ, πέστε στον νοικοκύρην, ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· πού εἶναι τὸ κατάλυμά μου, ὅπου θὰ φάγω τὸ πάσχα με τοὺς μαθητάς μου;

Μαρκ. 14,15 καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον ἑτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν.

Μαρκ. 14,15 Καὶ αὐτὸς θὰ σας δείξῃ ἓνα μεγάλο ἀνώγειον με τὰ καθίσματα καὶ τὸ τραπέζι στρωμένο, ἑτοιμον καθ' ὅλα. Εκεί ἐτοιμάσατέ μας δια τὸ πάσχα”.

Μαρκ. 14,16 καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὔρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

Μαρκ. 14,16 Καὶ ἐβγήκαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθαν εἰς τὴν πόλιν καὶ

ευρήκαν όπως τους είχε πη ο Χριστός και ετοίμασαν το πάσχα (το νέον δηλαδή χριστιανικόν πάσχα της θείας Ευχαριστίας).

Μαρκ. 14,17 Καὶ ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα.

Μαρκ. 14,17 Καὶ ὅταν εβράδυσσε, ἦλθε ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς με τοὺς δώδεκα μαθητάς.

Μαρκ. 14,18 καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν καὶ ἐσθιόντων εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.

Μαρκ. 14,18 Καὶ τὴν ὥραν ποὺ εἶχαν ξαπλώσει κοντὰ στο τραπέζι καὶ ἐτρώγαν, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· “ἐνας ἀπὸ σας θὰ με παραδώσῃ· ἐνας, ὁ ὁποῖος τρώγει τώρα μαζί μου”.

Μαρκ. 14,19 οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς· μήτι ἐγώ; καὶ ἄλλος· μήτι ἐγώ;

Μαρκ. 14,19 Εκείνοι δε ἤρχισαν νὰ λυποῦνται καὶ νὰ τὸν ἐρωτοῦν ὁ ἐνας ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον· “μήπως εἶμαι ἐγώ;” καὶ ἄλλος· “μήπως εἶμαι ἐγώ;” (Κανεῖς ἀπὸ τοὺς ἑνδεκα οὔτε διανοήθη ποτὲ τέτοιο ἐπαίσχυντο ἐργον. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ εἶχον πίστιν μὲν εἰς τὰ λόγια τοῦ Διδασκάλου, γνῶσιν δὲ καὶ τῆς ἰδικῆς τῶν ἀδυναμίας ὡς ἀνθρώπων, ἐρωτοῦν τὸν Κυρίον).

Μαρκ. 14,20 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον.

Μαρκ. 14,20 Αὐτός δὲ ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπε· “εἶναι ἐνας ἀπὸ σας τοὺς δώδεκα, αὐτός ὁ ὁποῖος βουτὰ τὸ ψωμί τοῦ μαζί με ἐμέ στο πιάτο καὶ τρώγει.

Μαρκ. 14,21 ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

Μαρκ. 14,21 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου προχωρεῖ πρὸς τὸν λυτρωτικὸν θάνατον σύμφωνα με τὰς προφητείας, ποὺ ἔχουν γραφῇ δι' αὐτόν. Αλοῖμονον ὁμῶς στὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, διὰ τοῦ

οποίου ο υιός του ανθρώπου παραδίδεται στους σταυρωτάς του. Προτιμότερον θα ήτο δι' αυτόν να μη είχε γεννηθή ο άνθρωπος εκείνος”.

Μαρκ. 14,22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον εὐλογήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκε αὐτοῖς καὶ εἶπε· λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

Μαρκ. 14,22 Καὶ ἐνῶ αὐτοὶ ἐτρώγαν ἐπῆρε ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, εδοξολόγησε τὸν οὐράνιον Πατέρα, ἔκοψε τὸν ἄρτον εἰς τεμάχια, ἔδωκε εἰς αὐτοὺς καὶ εἶπε· “λάβετε φάγετε· αὐτὸ εἶναι τὸ σῶμα μου”.

Μαρκ. 14,23 καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.

Μαρκ. 14,23 Καὶ ἀφοῦ ἐπῆρε τὸ ποτήριον με τὸν οἶνον εὐχαρίστησε τὸν Πατέρα, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς καὶ ἐπιον ἀπὸ αὐτοῦ ὅλοι.

Μαρκ. 14,24 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον.

Μαρκ. 14,24 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· “τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα μου, με τὸ ὁποῖον επικυρώνεται ἡ νέα διαθήκη, καὶ τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ τὴν σωτηρίαν πολλῶν.

Μαρκ. 14,25 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πῖω ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

Μαρκ. 14,25 Σας διαβεβαιῶν, ὅτι δεν θα πῖω πλέον ἀπὸ το προῖόν αὐτοῦ τῆς ἀμπέλου, μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν θα το πίνω νέον καὶ ἀσύγκριτα πιο χαρμόσυνον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ”.

Μαρκ. 14,26 Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

Μαρκ. 14,26 Καὶ ἀφοῦ ἔψαλαν ὕμνους, ἐβγήκαν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

Μαρκ. 14,27 καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἑμοῖ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ὅτι γέγραπται, πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα·

Μαρκ. 14,27 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ὅτι “ὅλοι σας ἐξ αἰτίας τῶν

τραγικών γεγονότων κατά την νύκτα αυτήν θα κλονισθήτε
εις την προς εμέ πίστιν σας. Διότι έχει γραφή από τον
προφήτην· Εγώ ο Θεός και Πατήρ θα επιτρέψω να κτυπηθῇ
ο ποιμὴν και θα διασκορπισθοῦν τα πρόβατα.

Μαρκ. 14,28 ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με προᾶξω ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.

Μαρκ. 14,28 Ἀλλὰ μετὰ την ἀνάστασίν μου θα προπορευθῶ και θα σας
περιμένω εἰς την Γαλιλαίαν”.

Μαρκ. 14,29 ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· καὶ εἰ πάντες
σκανδαλισθήσονται, ἀλλ’ οὐκ ἐγώ.

Μαρκ. 14,29 Ἀλλ’ ο Πέτρος εἶπε εἰς αὐτόν· “και εἴν ὅλοι κλονισθοῦν εἰς
την πίστιν, ἐγὼ ὁμῶς δεν θα κλονισθῶ”.

Μαρκ. 14,30 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι ὅτι σὺ
σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα
φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.

Μαρκ. 14,30 Και λέγει εἰς αὐτόν ο Ιησοῦς· “σας διαβεβαιώνω, ὅτι συ
σήμερα, αὐτὴν ἐδῶ την νύκτα πριν, η ο πετεινὸς λαλήσῃ δύο
φορὲς, θα με ἀπαρνηθῇς τρεῖς φορὲς”.

Μαρκ. 14,31 ὁ δὲ Πέτρος ἐκ περισσοῦ ἔλεγε μᾶλλον· ἐάν με δέῃ
συναποθανεῖν σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὡσαύτως δὲ
καὶ πάντες ἔλεγον.

Μαρκ. 14,31 Ἀλλ’ ο Πέτρος με το παραπάνω ἐπέμενε να λέγῃ και να
ξαναλέγῃ· “ἐάν χρειασθῇ να ἀποθάνω και ἐγὼ μαζὴ με σε,
δεν θα ἀρνηθῶ”. Τα ἴδια ἔλεγον και ὅλοι οἱ μαθηταί.

Μαρκ. 14,32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ, καὶ
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καθίσατε ὧδε ἕως
προσεύξωμαι.

Μαρκ. 14,32 Και ἔρχονται εἰς κάποιαν περιοχὴν, που ὠνομάζετο
Γεσθημανή, και λέγει στους μαθητάς του, καθήσατε ἐδῶ,
ἕως ὅτου προσευχηθῶ.

Μαρκ. 14,33 καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην
μεθ’ ἑαυτοῦ, καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν

- Μαρκ. 14,33 Και παίρνει μαζί του τον Πετρον, τον Ιάκωβον και τον Ιωάννην και ήρχισε να καταλαμβάνεται από κατάπληξιν και μεγάλην οδύνην και να αισθάνεται μεγάλη ψυχικήν στενοχωρίαν.
- Μαρκ. 14,34 καὶ λέγειν αὐτοῖς· περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε.
- Μαρκ. 14,34 Και λέγει εἰς αὐτούς· “ἡ ψυχὴ μου εἶναι πλημμηρισμένη ἀπὸ λύπην, ὥστε κινδυνεύω νὰ ἀποθάνω ἀπὸ αὐτὴν. Μείνατε ἐδῶ καὶ ἀγρυπνεῖτε”.
- Μαρκ. 14,35 καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσήυχετο ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ’ αὐτοῦ ἡ ὥρα,
- Μαρκ. 14,35 Και ἀφοῦ ἐπροχώρησε ὀλίγον ἔπεσε πρηνῆς, με τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν γην καὶ προσήυχετο νὰ περάσῃ ἀπὸ αὐτόν ἡ σκληρὰ ὥρα τῶν παθῶν, εἴν τούτο ἦτο δυνατόν, χωρὶς νὰ ματαιωθῇ τὸ θεῖον σχέδιον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων.
- Μαρκ. 14,36 καὶ ἔλεγεν· ἄββᾶ ὁ πατήρ, πάντα δυνατὰ σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ’ ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ’ οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλ’ εἴ τι σύ.
- Μαρκ. 14,36 Και ἔλεγε· “Πατερ, Πατερ μου, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς σε, ἀπομάκρυνε ἀπὸ ἐμέ τὸ ποτήριον τούτο. Ὁμῶς ας γίνῃ ὄχι ἐκεῖνο που θέλω ἐγὼ, ἀλλὰ ἐκεῖνο που θέλεις συ”.
- Μαρκ. 14,37 καὶ ἔρχεται καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;
- Μαρκ. 14,37 Και ἔρχεται καὶ εὐρίσκει τοὺς μαθητάς νὰ κοιμῶνται καὶ λέγει στὸν Πετρον· “Σίμων κοιμάσαι; Δὲν ἠμπορέσατε νὰ ἀγρυπνήσετε μίαν ὥραν;
- Μαρκ. 14,38 γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

- Μαρκ. 14,38 Αγρυπνεείτε, προσέχετε και προσεύχεσθε, δια να μη πέσετε εις πειρασμόν· το μεν πνεύμα είναι πρόθυμον να υποτάσσεται στο θείον θέλημα, αλλά η σαρξ, η ανθρωπίνη φύσις, είναι ασθενής”.
- Μαρκ. 14,39 καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν.
- Μαρκ. 14,39 Καὶ πάλιν αφοῦ ἀπεμακρύνθη ὀλίγον, προσηυχήθη καὶ εἶπε τὸν ἴδιον λόγον.
- Μαρκ. 14,40 καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν καταβαρυνόμενοι, καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί ἀποκριθῶσιν αὐτῷ.
- Μαρκ. 14,40 Καὶ ἐπιστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν να κοιμῶνται, διότι τα μάτια των κατεβαρύνοντο καὶ ἐκλείαν ἀπὸ νύσταν καὶ δεν ἐγνώριζαν, τι να του ἀποκριθούν.
- Μαρκ. 14,41 καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε! ἀπέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ παραδίδεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν·
- Μαρκ. 14,41 Καὶ ἔρχεται τρίτη φοράν καὶ τοὺς λέγει· “κοιμάσθε λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε! Ἀρκεῖ πλέον ὁ ὕπνος· ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς τὰ χέρια τῶν ἁμαρτωλῶν.
- Μαρκ. 14,42 ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικε.
- Μαρκ. 14,42 Σηκωθήτε, πηγαίνομεν· ἰδοὺ ἐπλησίασε αὐτὸς που με παραδίδει”.
- Μαρκ. 14,43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, καὶ μετ’ αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπεσταλμένοι παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων.
- Μαρκ. 14,43 Καὶ ἀμέσως, ἐνῶ ὁ Κύριος ὠμιλοῦσε, φθάνει ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, καὶ μαζὴ τοῦ ὄχλου πολὺς με μαχαίρια καὶ ρόπαλα, σταλμένοι ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους.

- Μαρκ. 14,44 δεδώκει δὲ ὁ παραδιδούς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς λέγων· ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.
- Μαρκ. 14,44 Εἶχε δώσει εἰς αὐτοὺς ἐκ τῶν προτέρων ὁ Ἰούδας ἓνα σὺνθημα λέγων· “ἐκεῖνος που θα φιλήσω, αὐτός εἶναι· πιάστε τον καὶ μεταφέρατέ τον ἀσφαλῶς”.
- Μαρκ. 14,45 καὶ ἐλθὼν εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ λέγει· χαῖρε, ῥαββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
- Μαρκ. 14,45 Καὶ αφοῦ ἦλθεν ἐκεῖ ὁ Ἰούδας, ἀμέσως ἐπλησίασε τὸν Κύριον καὶ τοῦ εἶπε· “χαῖρε διδάσκαλε”, καὶ ἐφίλησε καὶ ξαναφίλησε αὐτόν με ὑποκριτικὴν στοργήν.
- Μαρκ. 14,46 οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ’ αὐτόν τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.
- Μαρκ. 14,46 Ἐκεῖνοι δὲ ἀπλώσαν ἐπάνω τοῦ τα χεῖρια τῶν καὶ τὸν ἐπίασαν.
- Μαρκ. 14,47 Εἷς δὲ τῶν παρεστηκότων σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.
- Μαρκ. 14,47 Καποῖος δὲ ἀπὸ αὐτοῦς, που ἔστεκαν ἐκεῖ κοντά, ἐτράβηξε τὴν μάχαιραν, ἐκτύπησε τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ αὐτί.
- Μαρκ. 14,48 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ὥς ἐπὶ ληστήν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με·
- Μαρκ. 14,48 Ἐλαβε τότε ὁ Ἰησοῦς τὸν λόγον καὶ τοὺς εἶπε· “σαν να ἐπρόκειτο δια ληστήν, ἐβγήκατε με μαχαίρια καὶ ρόπαλα να με συλλάβετε;
- Μαρκ. 14,49 καθ’ ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἤμην ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. ἀλλ’ ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.
- Μαρκ. 14,49 Καθε ἡμέραν ἤμουν κοντά σας καὶ ἐδίδασκα εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ ναοῦ καὶ δὲν με ἐπίασατε. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ ἐγιναν, δια να ἐκπληρωθοῦν ὅσα αἱ προφητεῖαι γράφουν”.
- Μαρκ. 14,50 καὶ ἀφέντες αὐτόν ἔφυγον πάντες.

- Μαρκ. 14,50 Και οι μαθηταί τον εγκατέλειψαν και έφυγαν όλοι.
- Μαρκ. 14,51 Καί εἷς τις νεανίσκος ήκολούθησεν αὐτῷ,
περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν
αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.
- Μαρκ. 14,51 Και κάποιος νέος τον ηκολούθησε γυμνός, τυλιγμένος μ' ένα
σινδόνι. Και τον επιασαν οι νέοι που συμμετείχαν στο
απόσπασμα.
- Μαρκ. 14,52 ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν.
- Μαρκ. 14,52 Εκείνος όμως αφήκε το σινδόνι εις τα χέρια των και καθώς
ήτο νύχτα έφυγε γυμνός ανάμεσα από αυτούς. (Και έτσι
έμεινε εντελώς μόνος ο Κυριος, εγκαταλελειμμένος από
τους μαθητάς του και από οιανδήποτε άλλον, που θα έτρεφε
κάποιαν συμπάθεια προς αὐτόν).
- Μαρκ. 14,53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα καὶ
συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.
- Μαρκ. 14,53 Και ωδήγησαν τον Ιησοῦν στον αρχιερέα· και μαζεύονται
εις την οικίαν του αρχιερέως όλοι οι αρχιερεῖς και οι
πρεσβύτεροι και οι γραμματεῖς.
- Μαρκ. 14,54 καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ήκολούθησεν αὐτῷ ἕως
ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἦν συγκαθήμενος
μετὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς.
- Μαρκ. 14,54 Και ο Πετρος ηκολούθησεν τον Ιησοῦν από μακράν μέχρι
την εσωτερικὴν αὐλὴν του αρχιερέως. Και εκάθητο μαζί με
τους υπηρέτας και εθερμαίνεται πλησίον στο φως, που
έρριπτε η φωτιά.
- Μαρκ. 14,55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν, καὶ οὐχ
εὔρισκον·
- Μαρκ. 14,55 Οι αρχιερεῖς και όλον το συνέδριον εξητούσαν να εύρουν
ενοχοποιητικὴν μαρτυρίαν ἐνάντιον του Ιησού, δια να τον
θανατώσουν, και δεν εύρισκαν.

- Μαρκ. 14,56 πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ’ αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.
- Μαρκ. 14,56 Διότι πολλοὶ παρουσιάσθησαν καὶ κατέθεσαν ἐναντίον τοῦ ψευδομαρτυρίας, ἀλλὰ δεν ἦσαν αἱ καταθέσεις τῶν σύμφωνα μεταξὺ τῶν.
- Μαρκ. 14,57 καὶ τινες ἀναστάντες ἐψευδομαρτύρουν κατ’ αὐτοῦ λέγοντες
- Μαρκ. 14,57 Καὶ μερικοὶ προσήλθαν καὶ εψευδομαρτυροῦσαν ἐναντίον αὐτοῦ λέγοντες
- Μαρκ. 14,58 ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω.
- Μαρκ. 14,58 ὅτι “ἡμεῖς τὸν ἀκούσαμε νὰ λέγῃ· Εγὼ θὰ κρημνίσω τὸν ναὸν αὐτόν, τὸν κτισμένον ἀπὸ χέρια ἀνθρώπων, καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θὰ ανοικοδομήσω ἄλλον ἀχειροποίητον”.
- Μαρκ. 14,59 καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.
- Μαρκ. 14,59 Ἀλλὰ οὔτε καὶ ἐτσι δεν ἦτο σύμφωνα ἡ κατάθεσις τῶν.
- Μαρκ. 14,60 καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον ἐπηρώτα τὸν Ἰησοῦν λέγων· οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;
- Μαρκ. 14,60 Τότε ἐσηκώθηκε ὁ ἀρχιερεὺς, ἐστάθη στὸ μέσον, καὶ ἐρωτοῦσε τὸν Ἰησοῦν λέγων· “δεν ἀπαντᾷς τίποτε; Τί εἶναι αὐτά, πὺ σε κατηγοροῦν αὐτοὶ ἐδῶ;”
- Μαρκ. 14,61 ὁ δὲ ἐσιῶπα καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν καὶ λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ;
- Μαρκ. 14,61 Αὐτὸς δὲ ἐσιωποῦσε καὶ δεν ἔδωκε καμμίαν ἀπάντησιν. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς τὸν ἐρωτοῦσε καὶ τοῦ ἔλεγε· “Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογημένου καὶ δοξασμένου Θεοῦ;”
- Μαρκ. 14,62 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγὼ εἰμι· καὶ ὅψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμενον τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

- Μαρκ. 14,62 Ο δε Ιησούς εἶπε· “ἐγὼ εἶμαι· καὶ θα ἰδῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάθεται εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ νὰ ἔρχεται πάλιν ἐπάνω εἰς τὰς νεφέλας τοῦ οὐρανοῦ”. (Προαναγγέλλει τὴν ἐνδοξὸν δευτέραν τοῦ παρουσίαν, διὰ νὰ τοὺς δώσῃ ευκαιρίαν μήπως καὶ συναισθανθούν τὸ βάρος τοῦ ἐγκλήματός των καὶ μετανοήσουν).
- Μαρκ. 14,63 ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ λέγει· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;
- Μαρκ. 14,63 Ο δε ἀρχιερεὺς ἐσχίσε τὰ ρούχα τοῦ διὰ τὴν ὕβριν τάχα ἐναντίον τοῦ Θεοῦ ποὺ ἤκουσε καὶ εἶπε· “τί μας χρειάζονται πλέον οἱ μάρτυρες;
- Μαρκ. 14,64 ἠκούσατε πάντως τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου.
- Μαρκ. 14,64 Ἠκούσατε βέβαια τὴν βλασφημίαν· τί γνώμην ἔχετε; Αὐτοὶ δε ὅλοι μ' ἓνα στόμα κατεδίκασαν αὐτόν, ὅτι εἶναι ἔνοχος θανάτου διὰ τὴν βλασφημίαν, ποὺ ἐξεστόμισε.
- Μαρκ. 14,65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ κολαφίζειν αὐτόν καὶ λέγειν αὐτῷ· προφήτευσον ἡμῖν τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε. καὶ οἱ ὑπηρέται ραπίσμασιν αὐτόν ἔβαλον.
- Μαρκ. 14,65 Καὶ ἤρχισαν μερικοὶ νὰ τὸν φτύνουν, νὰ τοῦ σκεπάζουν ὀλόγυρα τὸ πρόσωπόν του, ὥστε νὰ μὴ βλέπῃ, νὰ καταφέρουν ἰσχυρὰ ραπίσματα καὶ γρονθοκοπήματα καὶ νὰ τοῦ λέγουν· “προφήτεψέ μας ποῖός ἐστὶν ἐκεῖνος ποὺ σε ἐκτύπησε”. Καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκτυπούσαν αὐτόν με ραπίσματα.
- Μαρκ. 14,66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου κάτω ἐν τῇ αὐλῇ, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως,
- Μαρκ. 14,66 Ἐνῶ δε ὁ Πέτρος εὐρίσκετο κάτω εἰς τὴν αὐλήν, ἦλθε μία ἀπὸ τὰς υπηρετρίας τοῦ ἀρχιερέως
- Μαρκ. 14,67 καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει· καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζαρηνοῦ ἦσθα.

- Μαρκ. 14,67 και όταν είδε τον Πετρον να ζεσταίνεται, τον εκύτταξε με πολλήν προσοχήν και του είπε· “και συ ήσουν μαζί με τον Ιησούν τον Ναζαρηνόν”.
- Μαρκ. 14,68 ὁ δὲ ἡρνήσατο λέγων· οὐκ οἶδα οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον, καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε.
- Μαρκ. 14,68 Εκείνος ὁμως ηρνήθη λέγων· “δεν γνωρίζω οὔτε ενοῶ τι λέγεις”. Και εβγήκε ἔξω στο προαύλιον και ο πετεινός ἐλάλησε.
- Μαρκ. 14,69 καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν.
- Μαρκ. 14,69 Και η υπηρέτρια, όταν τον ξαναεἶδε, ἤρχισε να λέγη εις αυτοὺς που ἔστεκαν ἐκεῖ, ὅτι αὐτός εἶναι ἀπὸ ἐκείνους.
- Μαρκ. 14,70 ὁ δὲ πάλιν ἡρνεῖτο. καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.
- Μαρκ. 14,70 Ο δε Πετρος πάλιν ηρνήθη. Και ἔπειτα ἀπὸ ολίγον πάλιν οἱ παριστάμενοι ἔλεγον στον Πετρον· “πράγματι εἶσαι ἀπὸ αυτοὺς, διότι εἶσαι Γαλιλαῖος, και η προφορά σου ὁμοιάζει με την προφορὰν των Γαλιλαίων”.
- Μαρκ. 14,71 ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύναι ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε.
- Μαρκ. 14,71 Αὐτός δε ἤρχισε να καταριέται και να ορκίζεται, ὅτι “δεν ξεύρω τον ἄνθρωπον αὐτόν, που λέτε”.
- Μαρκ. 14,72 καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε. καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τὸ ῥῆμα ὃ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δῖς, ἀπαρνήσῃ με τρίς· καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιε.
- Μαρκ. 14,72 Και δευτέραν φορὰν ο πετεινός ἐλάλησε. Και εθυμήθηκε ο Πετρος τον λόγον, που του εἶχε πη ο Ιησοῦς, ὅτι πρὶν ο πετεινός λαλήσῃ δύο φορές, θα με ἀπαρνηθῆς τρεις φορές. Και ἐκάλυψε το πρόσωπον και ἤρχισε να κλαίῃ. (Η βαθεῖα συναίσθησις του βαρέος σφάλματός του, η συγκλονιστικὴ

του λύπη, τα θερμά δάκρυα της μετανοίας τον επανέφεραν και πάλιν ψυχικώς πλησίον του Διδασκάλου και το έκαμαν άξιον να δεχθή την συγχώρησιν και την εξάλειψιν της μεγάλης του ενοχής).

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 15

- Μαρκ. 15,1 Καὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρῶτ' συμβούλιον ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ.
- Μαρκ. 15,1 Και αμέσως το πρωῒ έκαμαν την επίσημον νομικὴν συνεδρίασιν οι αρχιερεῖς με τους πρεσβυτέρους και τους γραμματεῖς και όλους τους συνέδρους και αφού κατεδίκασαν τον Ιησοῦν, τον έδεσαν, τον έφεραν και τον παρέδωσαν ως εγκληματίαν άξιον θανάτου στον Πιλάτον.
- Μαρκ. 15,2 καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλᾶτος· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· σὺ λέγεις.
- Μαρκ. 15,2 Και τον ηρώτησε ο Πιλάτος έπειτα από τις κατηγορίες που είχε ακούσει εναντίον του εκ μέρους των Εβραίων· “συ είσαι ο βασιλεὺς των Ιουδαίων;” Αποκριθεῖς δε ο Ιησούς του είπεν· “συ λέγεις, ὅτι είμαι βασιλεὺς των Ιουδαίων”.
- Μαρκ. 15,3 καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλὰ, αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο.
- Μαρκ. 15,3 Και οι αρχιερεῖς επέμειναν να κατηγοροῦν αὐτόν δια πολλά εγκλήματα, άξια θανάτου. Αυτός όμως δεν έδιδε καμμίαν απόκρισιν.
- Μαρκ. 15,4 ὁ δὲ Πιλᾶτος πάλιν ἐπηρώτα αὐτὸν λέγων· οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; ἴδε πόσα σου καταμαρτυροῦσιν.
- Μαρκ. 15,4 Ο δε Πιλάτος πάλιν τον ηρώτησε λέγων· “δεν αποκρίνεσαι τίποτε; Κυτταξε, πόσα αυτοί καταθέτουν εναντίον σου”!

Μαρκ. 15,5	ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον.
Μαρκ. 15,5	Ο δε Ιησους δεν απεκριθη πλέον τίποτε, ὥστε ο Πιλάτος να θαυμάζη (διότι τον ἐβλεπε να μη προσφεύγη εις απολογία και διαμαρτυρίας εναντίον των κατηγορων του).
Μαρκ. 15,6	Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον, ὃνπερ ᾔτοῦντο.
Μαρκ. 15,6	Καθε δε εορτην του πασχα ο ηγεμων εσυνήθιζε να απολύη προς χάριν αυτών ἓνα φυλακισμένον, εκείνον που θα εζητούσαν.
Μαρκ. 15,7	ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν.
Μαρκ. 15,7	Υπήρχε δε εις την φυλακήν κάποιος λεγόμενος Βαραββάς, δεμένος μαζί με τους στασιαστές, οι οποίοι εις την γνωστήν ανταρσίαν είχαν διαπράξει φόνον.
Μαρκ. 15,8	καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς αἰεὶ ἐποίει αὐτοῖς.
Μαρκ. 15,8	Και εκραύγασε δυνατά ο ὄχλος και ἤρχισαν να ζητούν από τον Πιλάτον να απολύση ἓνα δέσμιον, ὅπως πάντοτε εσυνήθιζε να κάμνη εις αυτούς.
Μαρκ. 15,9	ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
Μαρκ. 15,9	Ο δε Πιλάτος απήντησε και τους εἶπε· “Θελετε να απολύσω προς χάριν σας τον βασιλέα των Ιουδαίων;”
Μαρκ. 15,10	ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς.
Μαρκ. 15,10	Και ἐπρότεινε τούτο, διότι ἐγνώριζεν, ὅτι ἐνεκα φθόνου τον είχαν παραδώσει οι αρχιερεῖς.
Μαρκ. 15,11	οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύση αὐτοῖς.
Μαρκ. 15,11	Οι δε αρχιερεῖς εξεσήκωσαν και ἐπεισαν τον ὄχλον να ζητήση ὅπως απολύση, κατὰ προτίμησίν των, τον

Βαραββάν.

- Μαρκ. 15,12 ὁ δὲ Πιλᾶτος ἀποκριθεὶς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
- Μαρκ. 15,12 Ο δε Πιλάτος (ο οποίος ἔνεκα τῆς δειλείας του ἠθέλε νὰ ἀπολύσῃ τὸν Χριστὸν κατὰ χάριν καὶ ὄχι διότι τὸν εὐρήκε ἀθῶον) ἀπεκρίθη πάλιν καὶ τοὺς εἶπε· “τι λοιπὸν θέλετε νὰ κάμω αὐτὸν, ποὺ τὸν ὀνομάζετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
- Μαρκ. 15,13 οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν.
- Μαρκ. 15,13 Εκείνοι δε πάλιν ἔκραξαν· “σταύρωσέ τον”.
- Μαρκ. 15,14 ὁ δὲ Πιλᾶτος ἔλεγεν αὐτοῖς· τί γὰρ ἐποίησε κακόν; οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν.
- Μαρκ. 15,14 Ο δε Πιλάτος ἔλεγε εἰς αὐτοὺς· “διατί θέλετε τὸν θάνατόν του;” Τί κακόν ἔκαμε; Αὐτοὶ ὁμῶς ἐφώναζαν δυνατώτερα· “σταύρωσέ τον”.
- Μαρκ. 15,15 ὁ δὲ Πιλᾶτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν φραγελλώσας ἵνα σταυρωθῇ.
- Μαρκ. 15,15 Ο δε Πιλάτος ἐπειδὴ ἠθέλε νὰ ικανοποιήσῃ τὸν ὄχλον, ἀπελευθέρωσε τὸν Βαραββᾶν καὶ τὸν Ἰησοῦν, ἀφ’ οὗ πρῶτον διέταξε νὰ τὸν μαστιγώσῃ με τὸ φραγγέλιον, τὸν παρέδωκε, δια νὰ σταυρωθῇ, (χωρὶς νὰ υποπτεύεται ὅτι θὰ προσεφέρετο ἡ μεγάλη λυτρωτικὴ θυσία υπὲρ τῶν ἀνθρώπων).
- Μαρκ. 15,16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτόν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἔστι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν·
- Μαρκ. 15,16 Οἱ δε στρατιῶται, ἔσυραν τὸν Ἰησοῦν στο ἐσωτερικόν τῆς αὐλῆς τοῦ κτηρίου, ὅπου ἔμενε ὁ πραιτὼρ, καὶ ἐμάζεψαν ἐκεῖ ὅλην τὴν φρουράν.
- Μαρκ. 15,17 καὶ ἐνδύουσιν αὐτόν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον,
- Μαρκ. 15,17 Καὶ δια νὰ τὸν ἐμπαΐξουν ὡς ψευδὴ βασιλέα, τοὺς ἐφόρεσαν κάποιον κόκκινον μανδύαν, τάχα ὡς βασιλικὴν πορφύραν,

έπλεξαν ένα στεφάνι από αγκάθια και το έβαλαν γύρω στο κεφάλι του, ως στέμμα τάχα βασιλικόν.

Μαρκ. 15,18 καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν. χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων·

Μαρκ. 15,18 Καὶ ἤρχισαν νὰ τον χαιρετοῦν ειρωνικά καὶ νὰ του λέγουν· “χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων”.

Μαρκ. 15,19 καὶ ἔτυπον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλὰ μῶ καὶ ἐνέπτυσαν αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.

Μαρκ. 15,19 Καὶ ἐκτυποῦσαν τὴν κεφαλὴν του με καλάμι καὶ τον ἐφτυναν καὶ ἀφοῦ ἐπεφταν εἰς τὰ γόνατα τον προσκυνοῦσαν ἐμπαικτικῶς.

Μαρκ. 15,20 καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.

Μαρκ. 15,20 Καὶ ἀφοῦ τον ἐνέπαιξαν του ἐβγάλαν τον κόκκινον μανδύαν, τον ἐντύσαν με τὰ ἰδικὰ του ρούχα καὶ τον ἐβγάλαν ἐξω ἀπὸ τὴν πόλιν, διὰ νὰ τον σταυρώσουν.

Μαρκ. 15,21 Καὶ ἀγγαρεύουσιν παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ’ ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Μαρκ. 15,21 Καὶ (ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς πολλὰς ταλαιπωρίας καὶ προ παντός ἀπὸ το φρικτὸν φραγγέλωμα εἶχε ἐξαντληθῇ καὶ δὲν ἠμποροῦσε νὰ κρατῇ τὸν σταυρὸν) ἠγγάρευσαν, διὰ νὰ φέρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, κάποιον ποὺ ἐτύχε νὰ περνᾷ, Σίμωνα τὸν Κυρηναῖον, ποὺ ἤρχετο ἀπὸ τὸ χωράφι του, τὸν πατέρα του Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Ρούφου.

Μαρκ. 15,22 Καὶ φέρουσιν αὐτόν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος.

Μαρκ. 15,22 Καὶ τον ἔφεραν εἰς τόπον, ποὺ λέγεται Γολγοθᾶς, ὄνομα ποὺ μεταφραζόμενον σημαίνει “τόπος κρανίου”.

Μαρκ. 15,23 καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε.

- Μαρκ. 15,23 Και (δια να ναρκώσουν αυτόν, ώστε να μη αισθανθή εις όλην την οξύτητα τους πόνους της καθηλώσεως, να μη δυσκολεύση δε και τους δημίους στο έργον των) του έδιναν να πίνη κρασί ανακατεμένον με σμύρναν. Αυτός όμως δε το επήρε.
- Μαρκ. 15,24 καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον ἐπ’ αὐτὰ τίς τί ἄρῃ.
- Μαρκ. 15,24 Και αφού τον εσταύρωσαν, εμοίρασαν μεταξύ των τα ενδύματά του ρίχνοντες κλήρον, τι θα πάρη ο καθένας από αυτά.
- Μαρκ. 15,25 ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
- Μαρκ. 15,25 Ητο δε η ώρα τρεις από την ανατολήν του ηλίου, δηλαδή εννέα το πρωϊ τότε, που τον εσταύρωσαν.
- Μαρκ. 15 ,26 καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
- Μαρκ. 15,26 Και ήτο γραμμένη η επιγραφή της αιτίας του σταυρικού του θανάτου στο επάνω μέρος του σταυρού· “ο βασιλεύς των Ιουδαίων”.
- Μαρκ. 15,27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστὰς, ἓνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.
- Μαρκ. 15,27 Και μαζή με αυτόν εσταύρωσαν δύο ληστές, ένα από τα δεξιά του και ένα από τα αριστερά του (δια να παραστήσουν έτσι και αυτόν ως κακούργον).
- Μαρκ. 15,28 καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.
- Μαρκ. 15,28 Και επραγματοποιήθηκε η προφητεία της Γραφής· “και κατατάχθηκε μεταξύ εκείνων που παρέβησαν τον νόμον και εγκλημάτησαν”.
- Μαρκ. 15,29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν!
- Μαρκ. 15,29 Και αυτοί, που επερνούσαν στον δρόμον κοντά από τον

σταυρόν, τον εβλασφημούσαν και εκινούσαν τας κεφαλὰς των λέγοντες· “ουα, συ που θα εκρήμνιζες τον ναόν και εις τρεις ημέρας θα τον ξανάκτιζες!

Μαρκ. 15,30 σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

Μαρκ. 15,30 Σώσε λοιπὸν τον εαυτὸν σου και κατέβα ἀπὸ τον σταυρόν”.

Μαρκ. 15,31 ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.

Μαρκ. 15,31 Παρομοίως δε και οι αρχιερεῖς εμπαίζοντες μεταξύ τους μαζί με τους γραμματεῖς ἔλεγον· “ἄλλους ἔσωσε, τον εαυτὸν του ὁμως δεν ημπορεῖ να σώση.

Μαρκ. 15,32 ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

Μαρκ. 15,32 Ο Χριστός, ο βασιλεὺς του Ισραήλ, ας κατεβῇ τώρα ἀπὸ τον σταυρόν, δια να ἴδωμεν και ημεῖς το θαῦμα και να πιστεύσωμεν εις αὐτόν”. Και οι δύο κακούργοι, που ἦσαν σταυρωμένοι μαζί με αὐτόν, τον ὕβριζαν.

Μαρκ. 15,33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης σκότος ἐγένετο ἐφ’ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης·

Μαρκ. 15,33 Όταν δε η ὥρα ἐγίνε ἐξ ἀπὸ την ανατολήν του ηλίου, δηλαδή δώδεκα μεσημέρι, απλώθηκε σκοτάδι εις ὅλην την γην ἕως τας τρστο ἀπόγευμα.

Μαρκ. 15,34 καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· Ἐλωῖ Ἐλωῖ, λιμᾶ σαβαχθανί; ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον, ὁ Θεὸς μου ὁ Θεὸς μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες;

Μαρκ. 15,34 Και κατὰ την τρίτην ὥραν του απογεύματος ἐφώναξε με μεγάλην φωνήν ο Κυριος· “Ελωῖ, Ελωῖ, λιμά σαβαχθανί”, το οποίον εις την ελληνικὴν γλῶσσαν ερμηνεύεται “Θεε μου, Θεε μου διατί με εγκατέλιπες;”

Μαρκ. 15,35 καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον· ἴδε

Ἡλίαν φωνεῖ.

- Μαρκ. 15,35 Καὶ μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἔστεκαν ἐκεῖ, ὅταν ἤκουσαν τὸν λόγον αὐτόν, ἔλεγαν· “κύτταξε, φωνάζει τὸν Ἡλίαν”. (Αὐτοὶ δὲν ἐγνώριζαν τὴν ἐβραϊκὴν γλῶσσαν διὰ νὰ ἐννοήσουν τὴν φράσιν. Ἀλλὰ καὶ ἂν τὴν ἐγνώριζαν θὰ τοὺς ἦτο ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ εἰσχωρήσουν στὸ ἀνερμήνευτον μυστήριον τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ Κυρίου).
- Μαρκ. 15,36 δραμῶν δὲ εἷς καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους περιθείς τε καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν λέγων· ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν.
- Μαρκ. 15,36 Ἐτρεξε δὲ ἓνας, ἐγέμισε με ξύδι ἓνα σφουγγάρι καὶ ἀφοῦ τὸ ἔβαλε γύρω ἀπὸ ἓνα καλάμι, τὸν ἐπότιζε λέγων· “ἀφήστε, διὰ νὰ ἴδωμεν, εἴ ἂν θὰ ἔλθῃ ὁ Ἡλίας νὰ τὸν κατεβάσῃ ἀπὸ τὸν σταυρόν”.
- Μαρκ. 15,37 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφείς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσε.
- Μαρκ. 15,37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφοῦ ἀφῆκε φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσε.
- Μαρκ. 15,38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.
- Μαρκ. 15,38 Καὶ ἀμέσως τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ, ποὺ ἐχώριζε τὰ ἁγία ἀπὸ τὰ ἁγία τῶν ἁγίων, ἐσχίσθη εἰς τὰ δύο ἀπὸ ἐπάνω ἕως κάτω.
- Μαρκ. 15,39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ.
- Μαρκ. 15,39 Ὅταν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος, ποὺ ἐστέκετο ἀπέναντί του, εἶδεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ ἐκράξε με ἰσχυράν φωνὴν (πράγμα ποὺ μαρτυροῦσε ἰσχὺν καὶ ὄχι ἐξαντλησιν) παρέδωκε τὸ πνεῦμα του, εἶπε· “ἀλήθεια· ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο Υἱὸς Θεοῦ”.
- Μαρκ. 15,40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσὴ μήτηρ, καὶ Σαλώμη,
- Μαρκ. 15,40 Ἦσαν δὲ καὶ μερικαὶ γυναῖκες, ποὺ ἀπὸ μακρὰ

παρακολουθούσαν τα γεγονότα, μεταξύ των οποίων ήτο και η Μαρία η Μαγδαληνή, και η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου του μικρού και του Ιωσή, και η Σαλώμη.

Μαρκ. 15,41 αἱ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβάσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Μαρκ. 15,41 Αυταὶ καὶ ὅταν εὐρίσκετο ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν τὸν ἀκολουθούσαν καὶ τὸν υπηρετούσαν. Ἦσαν ἀκόμη καὶ πολλαὶ ἄλλαι, αἱ ὁποῖαι εἶχαν ἀνεβῇ μαζὴ με αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

Μαρκ. 15,42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὃ ἐστὶ προσάββατον,

Μαρκ. 15,42 Καὶ ἀργὰ πλέον τὸ ἀπόγευμα, ἐπειδὴ ἦτο Παρασκευή, παραμονή τοῦ Σαββάτου, πρὶν δύσῃ ὁ ἥλιος καὶ ἀρχίσῃ ἡ ἀργία τοῦ Σαββάτου,

Μαρκ. 15,43 ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον καὶ ῥητήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Μαρκ. 15,43 ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ, ποὺ κατήγετο ἀπὸ τὴν πόλιν Ἀριμαθαίαν, διακεκριμένος καὶ ευϋπόληπτος βουλευτῆς, ὁ ὁποῖος εἶχε πιστεύσει στὸν Χριστὸν καὶ ἐπερίμενε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς ἐτόλμησε καὶ παρουσιάσθηκε με θάρρος στὸν Πιλάτον καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

Μαρκ. 15,44 ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε·

Μαρκ. 15,44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἠπόρησε, εἴ τίς τοσόνδε γρήγορα πράγματι ἀπέθανε ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἀφοῦ ἐπροσκάλεσε τὸν ἐκατόνταρχον, τὸν ῥώτησε, εἴ τίς εἶχε πολλήν ὥραν ποὺ ἀπέθανε ὁ Ἰησοῦς.

Μαρκ. 15,45 καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρησατο τὸ σῶμα τῷ

Ἰωσήφ.

- Μαρκ. 15,45 Και ὅταν ἐπληροφορήθη ἀπὸ τον ἐκατόνταρχον το γεγονός, ἐχάρισε στον Ἰωσήφ το σώμα.
- Μαρκ. 15,46 καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.
- Μαρκ. 15,46 Και ἐκεῖνος, αφοῦ ηγόρασε καινούριο σινδόνι και τον εκατέβασε ἀπὸ τον σταυρόν, ἐτύλιξε το σώμα στο σινδόνι και έβαλε αὐτόν εις μνημεῖον, που ἦτο σκαμμένον εις βράχον· και ἐκύλισε βαρὺν λίθον ἐπάνω εις την θύραν του μνημείου.
- Μαρκ. 15,47 ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσή ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.
- Μαρκ. 15,47 Η δε Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μητέρα του Ιωσή παρακολουθοῦσαν με προσοχήν, που ἐτέθη το σώμα του Κυρίου.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 16

- Μαρκ. 16,1 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἡγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.
- Μαρκ. 16,1 Κατὰ την επομένην, ὅταν ἐδυσε το ἥλιος και επερασσε το Σαββατον, η Μαρία Μαγδαληνή και Μαρία η μητέρα του Ιακώβου, και η Σαλώμη ηγόρασαν αρώματα, δια να ἐλθουν στον τάφον και αλείφουν τον Ιησοῦν.
- Μαρκ. 16,2 καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.
- Μαρκ. 16,2 Και πολὺ πρωΐ την πρώτην ἡμέρα της εβδομάδος, την ὥρα που ἐγλυκοχάραζε το φως του ἡλίου, ἤλθαν στο μνημεῖον.

- Μαρκ. 16,3 καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;
- Μαρκ. 16,3 Καὶ ἔλεγαν μεταξύ των· ποιὸς θα μας ἀποκυλίση τὸν βαρὺν λίθον ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ μνημείου;
- Μαρκ. 16,4 καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.
- Μαρκ. 16,4 Καὶ μόλις ἐσήκωσαν τὰ βλέματά των εἶδαν ὅτι εἶχε ἀποκυλισθῇ ὁ λίθος ὁ ὁποῖος ἄλωστε ἦτο πολὺ μέγας.
- Μαρκ. 16,5 καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν.
- Μαρκ. 16,5 Καὶ αφοῦ ἐμπήκαν στο μνημεῖον, εἶδαν νὰ κάθεται εἰς τὰ δεξιὰ ἓνας νέος, ντυμένος λευκὴν στολὴν καὶ κατελήφθησαν ἀπὸ φόβον καὶ κατάπληξιν.
- Μαρκ. 16,6 ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἡγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.
- Μαρκ. 16,6 Αὐτός δε τοὺς εἶπε· “μὴ ἀπορεῖτε καὶ μὴ φοβεῖσθε. Γνωρίζω ὅτι ζητεῖτε Ἰησοῦν τὸν Ναζαρηνόν, τὸν ἐσταυρωμένον. Ἀνεστήθη, δὲν εἶναι ἐδῶ. Ἰδοὺ ὁ τόπος πού τον εἶχαν θέσει.
- Μαρκ. 16,7 ἀλλ’ ὑπάγετε εἰπάτε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτόν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.
- Μαρκ. 16,7 Ἀλλὰ πηγαίνετε, πέστε στοὺς μαθητάς του, καὶ ἰδιαιτέρως στον Πέτρον, ὅτι πηγαίνει ἐνωρίτερα ἀπὸ σας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Εκκεῖ θα τον ἴδετε, ὅπως ἄλωστε σας εἶχε πη”.
- Μαρκ. 16,8 καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.
- Μαρκ. 16,8 Καὶ αὐταὶ αφοῦ ἐβγήκαν, ἐφυγαν ἀπὸ το μνημεῖον. Τὰς εἶχε δε καταλάβει τρόμος καὶ κατάπληξις καὶ δὲν εἶπαν εἰς κανένα τίποτε, διότι ἐφοβοῦντο.(Τὰς κατέλαβε δέος καὶ

κατάπληξιν δια τον άγγελον που είδαν και προ παντός δια την ανάστασιν, που ήκουσαν).

Μαρκ. 16,9 Άναστὰς δὲ πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

Μαρκ. 16,9 Ἀφοῦ δε ἀνεστήθη ὁ Ἰησοῦς τὸ πρῶτῃ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς εβδομάδος, παρουσιάσθηκε πρῶτον εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχε διώξει ἑπτὰ δαιμόνια.

Μαρκ. 16,10 ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι.

Μαρκ. 16,10 Ἀυτὴ ἐπῆγε καὶ ἀνήγγειλε τὸ εὐχάριστον γεγονὸς στοὺς μαθητὰς του, οἱ ὁποῖοι ἐπενθούσαν καὶ ἐκλαιον.

Μαρκ. 16,11 κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.

Μαρκ. 16,11 Ἐκεῖνοι δε ὅταν ἤκουσαν ὅτι ὁ Διδάσκαλος ζῇ καὶ ὅτι παρουσιάσθηκε εἰς αὐτήν, δὲν ἐπίστευσαν.

Μαρκ. 16,12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν.

Μαρκ. 16,12 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ ἐφανερώθηκε με ἄλλην μορφήν, ἀπὸ ἐκείνην που εἶχε πρὶν σταυρωθῇ, εἰς δύο ἀπὸ αὐτοὺς που ἐπεριπατούσαν καὶ ἐπῆγαιναν εἰς κάποιον χωράφι.

Μαρκ. 16,13 κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

Μαρκ. 16,13 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπῆγαν καὶ ἀνήγγειλαν τοῦτο στοὺς ἄλλους Ἀποστόλους, ἀλλ' οὐτε εἰς ἐκείνους ἐπίστευσαν.

Μαρκ. 16,14 Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.

Μαρκ. 16,14 Ὑστερον δε ἐφανερώθηκε καὶ στοὺς ἑνδεκα, ὅταν αὐτοὶ εἶχαν καθίσιναι νὰ φάγουν, καὶ τοὺς ἠλεγξε διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν καὶ τὴν σκληροκαρδίαν τῶν, διότι δὲν ἐπίστευσαν εἰς ἐκείνους, που τὸν εἶχαν ἰδεῖ ἀναστημένον.

Μαρκ. 16,15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς. πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα

κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

- Μαρκ. 16,15 Καὶ τοὺς εἶπεν· “πηγαίνετε εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον, τὸ χαρμόσυνον μῆνυμα τῆς σωτηρίας, εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα.
- Μαρκ. 16,16 ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.
- Μαρκ. 16,16 Εκείνος που θα πιστεύσῃ καὶ βαπτισθῇ, θα σωθῇ, ἐκεῖνος που θα ἀπιστήσῃ στο κήρυγμά σας θα καταδικασθῇ.
- Μαρκ. 16,17 σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς·
- Μαρκ. 16,17 Ὑπερφυσικά δε σημεῖα στοὺς πιστεύοντας που θα μαρτυροῦν τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεώς των, θα ἀκολουθήσουν τα ἐξῆς· Με τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐπὶ κλήσιν τοῦ ὀνόματός μου θα διώξουν δαιμόνια· θα ομιλήσουν ξένας γλώσσας, νέας καὶ ἀγνώστους εἰς αὐτοὺς.
- Μαρκ. 16,18 ὅφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πῖωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν.
- Μαρκ. 16,18 Θα σηκώσουν με τὰ χέρια τοὺς φίδια φαρμακερά, χωρὶς νὰ πάθουν τίποτε ἀπὸ τὸ δάγκωμά των· καὶ εἰάν ἀκόμη πιουν κανένα θανατηφόρον δηλητήριον, δὲν θα τοὺς βλάψῃ· θα βάζουν τὰ χέρια των ἐπάνω στοὺς ἀρρώστους καὶ ἐκεῖνοι, θα γίνονται καλά”. (Τὰ θαύματα, που ἔκαμεν Εκείνος θα κάνουν καὶ αὐτοί).
- Μαρκ. 16,19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.
- Μαρκ. 16,19 Ο μὲν λοιπὸν Κύριος ἔπειτα ἀπὸ τὰς ομιλίας αὐτὰς καὶ πολλὰς ἄλλας που ἔκαμε πρὸς αὐτοὺς, ἀνελήφθη στὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.
- Μαρκ. 16,20 ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν

ἐπακολουθούντων σημείων. ἀμήν.

Μαρκ. 16,20

Εκείνοι δε αφού εβγήκαν προς όλην την οικουμένην,
εκήρυξαν παντού το Ευαγγέλιον. Ο δε Κυριος συνέπραττε
και συνεργούσε μαζί των και επιβεβαίωνε το κήρυγμά των
με τα θαύματα, που επακολουθούσαν ύστερα από το
κήρυγμα. Αμήν.